

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับ
การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

The Relationship Between Knowledge and Comprehensive on Accounting
and Doing Financial Statements Affecting Ability to Access Capital
Source of Entrepreneur of Small and Medium Enterprises (SMEs)
in The Five Southern Border Provinces

หทัยกาญจน์ ไชยวงศ์
Hataikan Chaiwong

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Accountancy
Prince of Songkla University
2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน
กับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

ผู้เขียน นางสาวหทัยกาญจน์ ไชยวงศ์

สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ศิรดา นวลประดิษฐ์)

..... กรรมการ
(ดร.เอกฤทธิ์ แก้วประพันธ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟาร์รุ่งสา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวหทัยกาญจน์ ไชยวงศ์)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวหทัยกาญจน์ ไชยวงศ์)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน
ผู้เขียน	นางสาวหทัยกาญจน์ ไชยงค์
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการ SMEs ในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส) จำนวน 100 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test ค่า Scheffe และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในภาพรวมเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ในระดับมาก โดยด้านทัศนคติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อมและด้านกระบวนการทำงาน ตามลำดับ ส่วนระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยด้านความเชื่อถือได้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและด้านความสามารถเข้าใจได้ ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจ, การจัดทำบัญชี, งบการเงิน, แหล่งเงินทุน, วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Thesis Title	The Relationship Between Knowledge and Comprehensive on Accounting and Doing Financial Statements Affecting Ability to Access Capital Source of Entrepreneur of Small and Medium Enterprises (SMEs) in The Five Southern Border Provinces
Author	Miss Hataikan Chaiwong
Branch	Accountancy
Academic Year	2018

ABSTRACT

The main objective of this research was to study the relationship between knowledge and comprehensive on accounting and doing financial statements affecting ability to access capital source of entrepreneur of small and medium enterprises (SMEs) in the five southern border provinces. Questionnaire was used as the data collection instrument with the sample group consisted of 100 entrepreneurs in the five southern border provinces as follows Songkhla, Satun, Pattani, Yala and Narathiwat. Statistics used for the analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, Scheffe and Pearson's correlation coefficient. The findings revealed that the overall knowledge and comprehensive of entrepreneurs on accounting and doing financial statements was at high level as follows aspect of attitude, aspect of standard compliance, aspect of knowledge and comprehensive, aspect of readiness and aspect of work process, respectively. Moreover, the overall quality level of financial statements of entrepreneur was at high level as follows aspect of reliability, aspect of comparability, aspect of relevance and aspect of understandability, respectively. In addition, the overall of knowledge and comprehensive on accounting and doing financial statements affected ability to access capital source of entrepreneur of small and medium enterprises at the statistical significant level of 0.05 and the overall quality level of financial statements affected ability to access capital source of entrepreneur of small and medium enterprises at the statistical significant level of 0.05

Keywords: Knowledge and comprehensive, Accounting, Financial statement, Capital source, Small and medium enterprises

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้คำแนะนำเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณคณะ กรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.เอกฤทธิ์ แก้วประพันธ์ และ ดร.ศิริดา นวลประดิษฐ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำเป็นอย่างดี ซึ่งการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงขึ้นเพื่อจะนำพาธุรกิจให้มีความเจริญก้าวหน้าการพัฒนาความรู้ในด้านต่าง ๆ ส่งผลให้สามารถนำเงินมาใช้ในการเสริมสภาพคล่องหรือเป็นทุนสำหรับการดำเนินธุรกิจให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงาน และขอขอบคุณเพื่อนๆที่ M.ACC 6 ทุกคน และทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีมาโดยตลอด

หทัยกาญจน์ ไชยวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎี	8
2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	8
2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี	13
2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับงบการเงิน	18
2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	24
2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	31
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
2.3 สมมติฐานในการศึกษา	43
2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)	46
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
3.4 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	47
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล	49
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ จากข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs	54
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs	58
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs	64
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	69
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs	72
ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs	77
ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	106
ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	109
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	111
5.1 สรุปผลการวิจัย	111
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	121
5.3 ข้อเสนอแนะ	124
บรรณานุกรม	126
ภาคผนวก	129
ประวัติผู้เขียน	139

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงรายละเอียดผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีในแต่ละประเภทธุรกิจ	15
2.2	แสดงรายละเอียดวันเริ่มทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีของนิติบุคคลแต่ละประเภท	15
2.3	แสดงรายละเอียดหน้าที่ความรับผิดชอบ และบทลงโทษของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี	16
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละ จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละ จากข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs	54
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs	59
4.4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความรู้ความเข้าใจ	59
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความพร้อม	60
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านทัศนคติ	61
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	62
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกระบวนการทำงาน	63
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs	64
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความสามารถเข้าใจได้	65
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	66
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเชื่อถือได้	67
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการเปรียบเทียบกันได้	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูลการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	69
4.15	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเพศของผู้ประกอบการ SMEs	72
4.16	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามอายุของผู้ประกอบการ SMEs	73
4.17	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ประกอบการ SMEs	75
4.18	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs	76
4.19	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	77
4.20	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	79
4.21	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	79
4.22	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	80
4.23	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	80
4.24	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.25	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	82
4.26	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	82
4.27	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	83
4.28	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs	84
4.29	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs	86
4.30	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs	86
4.31	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs	87
4.32	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินลงทุน	88
4.33	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามเงินลงทุน	89
4.34	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ	90
4.35	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.36	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ	91
4.37	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	92
4.38	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	94
4.39	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	95
4.40	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานโดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	96
4.41	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	97
4.42	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	98
4.43	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	98
4.44	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	99
4.45	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	100
4.46	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.47	แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	101
4.48	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	102
4.49	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	103
4.50	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	103
4.51	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	104
4.52	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	105
4.53	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	105
4.54	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ	106
4.55	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	107
4.56	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs	109

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคและการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นเป้าหมายที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ 20 ปีที่จะนำพาประเทศไปสู่การเป็น “ไทยแลนด์ 4.0” นอกเหนือจาก การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การพัฒนาเทคโนโลยี ซึ่งการพัฒนาใน 2 ด้านนี้จะก่อให้เกิดการขยายตัวของ “เศรษฐกิจฐานราก” ซึ่งจะช่วย ให้เกิดการกระจายความอยู่ดีกินดีของประชาชนอย่างทั่วถึง และขณะนี้รัฐบาลได้เริ่มดำเนินการแล้วในหลายส่วน อาทิ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs รายใหม่ (Start-up), โครงการส่งเสริมศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs พื้นที่จังหวัดภาคใต้ชายแดน, กองทุนพัฒนา SMEs ตามแนวพระราชรัฐ ฯลฯ โดยธุรกิจต้องอยู่ในกลุ่มยุทธศาสตร์ของแต่ละจังหวัด เช่น ภาคการเกษตร, แปรรูปอาหาร, แหล่งท่องเที่ยว, กลุ่ม Start-up และกลุ่มเทคโนโลยี นวัตกรรม เป็นต้น โดยแต่ละจังหวัดจะกำหนดธุรกิจกลุ่มยุทธศาสตร์อย่างชัดเจนเพื่อต้องการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น สร้างความพร้อมด้วยองค์ความรู้รอบด้าน เพิ่มโอกาสเพิ่มรายได้ให้เติบโตเข้มแข็งอย่างยั่งยืนก้าวสู่อุตสาหกรรม “ไทยแลนด์ 4.0” และ “SMEs 4.0” อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากสิ่งที่ภาครัฐได้ดำเนินการไปแล้ว ยังมีปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ในส่วนภูมิภาคได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นคือ “การเข้าถึงแหล่งเงินทุน” เพราะหากผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายก็ หมายถึง “โอกาสที่จะนำเงินไปลงทุนต่อยอดธุรกิจให้เติบโต สิ่งที่มา คือ เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ นำไปสู่การกระจายความมั่งคั่งของเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค”

แหล่งเงินทุนขนาดใหญ่ของระบบเศรษฐกิจ นั่นคือ ธนาคารพาณิชย์ไทย เพื่อให้เข้าใจในโครงสร้างการให้สินเชื่อก่อน โดยจากข้อมูล ณ กันยายน 2559 ของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่ามีสินเชื่อภาคธุรกิจคงค้างรวมอยู่ที่ 9.47 ล้านล้านบาท โดยกว่า 77% ของสินเชื่อทั้งหมดกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ ที่เหลืออีก 23% เป็นสินเชื่อในต่างจังหวัดซึ่งมีสัดส่วนการให้สินเชื่อธุรกิจ SMEs ถึงร้อยละ 66 และเมื่อพิจารณาถึงสถานะการใช้แหล่งเงินทุน จากสินเชื่อของภาคธุรกิจในการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจรายส่วนภูมิภาค (คำนวณจากสัดส่วนสินเชื่อคงค้างภาคธุรกิจต่อจีดีพี) พบว่า กรุงเทพฯ มีการใช้สินเชื่อในการดำเนินธุรกิจมากที่สุด โดยมีสินเชื่อคงค้างต่อจีดีพีกว่า 1.65-1.76 เท่า ในขณะที่ต่างจังหวัดซึ่งส่วนใหญ่ เป็นธุรกิจ SME พบว่ามีการใช้แหล่งเงินทุนจากสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจไม่มากนัก โดยมีสัดส่วนสินเชื่อคงค้างต่อจีดีพีเพียง 0.12 - 0.33 เท่า เท่านั้นเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่ามีผู้ประกอบการในต่างจังหวัดมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้น้อยกว่า ผู้ประกอบการในกรุงเทพฯ ซึ่งจะเห็นว่าสอดคล้องกับผลสำรวจ ของสำนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ที่ว่า ผู้ประกอบการ SMEs ใช้แหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินเพียง 35% ที่เหลือเป็น แหล่งเงินทุนจากการยืมเพื่อน/ญาติพี่น้องและกำไรสะสมของกิจการ โดยสาเหตุหลักที่ผู้ประกอบการ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินได้ไม่มากนัก เนื่องจากขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน แผนธุรกิจไม่ดีพอ ขาดศักยภาพ

ในการทำกำไร และขาดการจัดการเงินที่ตีปัญหาเหล่านี้ ล้วนบั่นทอนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ทำให้สูญเสียโอกาสในการนำเงินทุนไปต่อยอดเพื่อสร้างรายได้ของผู้ประกอบการในส่วนภูมิภาค

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนเป็นประตู (Gateway) เชื่อมโยงเศรษฐกิจและด้านอื่นๆ ที่สำคัญระดับอนุภูมิภาคกับประเทศอาเซียนและนานาชาติโดยมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยและมาเลเซียมีมูลค่าสูงสุดของการค้าชายแดนกับประเทศอื่นๆ ความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามมีวัฒนธรรมที่หลากหลายและเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียถึง 9 ด้านและมีพื้นที่เปิดสู่ทะเลทั้งด้านอันดามันและอ่าวไทย มีบทบาทเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเป็นศูนย์กลางการผลิต การแปรรูป การค้า และส่งออกยางพาราของประเทศ มีตลาดกลางซื้อขายยางพาราที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้ ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลาและเป็นศูนย์อ้างอิงราคายางพาราของประเทศจังหวัดปัตตานีถูกตั้งเป้าให้เป็นที่ตั้งของศูนย์ธุรกิจผลิตภัณฑ์ฮาลาลและแปรรูปสินค้าเกษตรครบวงจร เพื่อการส่งออกและอุตสาหกรรมอาหารทะเลและอาหารทะเลแปรรูปที่สำคัญของภาคมีแหล่งท่องเที่ยวเมืองชายแดนรองรับนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน และแหล่งท่องเที่ยวในทะเล ได้แก่ บริเวณเกาะตะรุเตา-อาดังราวี-หลีเป๊ะ ในจังหวัดสตูล และวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับโลกมุสลิมที่สามารถใช้เป็นสื่อกลางในการสร้างความร่วมมือและการค้าระหว่างกันได้ โดยกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดนดังกล่าวมีธุรกิจ SMEs ที่โดดเด่นประกอบด้วย จังหวัดสงขลา ได้แก่ ธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการ (เช่น โรงแรม รถรับจ้าง ร้านอาหาร) ธุรกิจแปรรูปอาหารทะเลรายย่อย (เช่น ลูกชิ้นปลา ธุรกิจแพปลา) ธุรกิจศิลปหัตถกรรม (เช่น การทำผ้าทอเกาะยอการทำกรงนก) และธุรกิจที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดนราธิวาสถูกตั้งให้เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษผู้ประกอบการจึงได้รับสิทธิประโยชน์ตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล ณ เดือนมิถุนายน 2560 กลุ่ม 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน มีจำนวนนิติบุคคลจดทะเบียนทั้งหมด 13,300 ราย คิดเป็น 22.67% ของภาคใต้ และมูลค่าทุนจดทะเบียน 126,530.11 ล้านบาทคิดเป็น 30.02% ของภาคใต้ จำนวนนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ในกลุ่ม 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปีส่วนใหญ่เป็นธุรกิจ SMEs 99.10% โดยธุรกิจที่มีจำนวนการจัดตั้งสูงสุดในปี 2559 คือ ธุรกิจก่อสร้างอาคารทั่วไป จำนวน 247 ราย และธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนจัดตั้งสูงสุด คือ ธุรกิจโฮลดิ้ง จำนวน 775.70 ล้านบาท จังหวัดสงขลา มีนิติบุคคลจัดตั้งใหม่สูงสุด โดยในปี 2559 มีจำนวน 969 ราย คิดเป็น 64.86% ของกลุ่ม 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน สำหรับจังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี มีจำนวนการจดทะเบียนจัดตั้งใกล้เคียงกันเฉลี่ยอยู่ที่ 153 รายขณะที่จังหวัดสตูลการจัดตั้งใหม่น้อยที่สุด จำนวน 66 ราย (ข้อมูลจดทะเบียนนิติบุคคล กรมทะเบียนธุรกิจการค้า ณ 30 มิถุนายน 2560)

ปัจจัยความสำเร็จของ SMEs ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2558)

1. การสร้างจุดขายให้ตัวเอง โดยนำจุดเด่นด้านวัฒนธรรมวิถีไทยประเพณีที่สำคัญในท้องถิ่นเพื่อมาต่อยอดเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของทุกคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
2. การใช้ความได้เปรียบจากปัจจัยการผลิต คือ วัตถุดิบและทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ ร่วมกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างอัตลักษณ์ให้กับสินค้าและบริการต่างๆ
3. การใช้ฐานการบริโภคจากประชากรในพื้นที่ ซึ่งมีกำลังซื้อสูง

4. ศักยภาพของพื้นที่ที่เอื้อในการประกอบธุรกิจทั้งด้านการเกษตรการค้าชายแดน การท่องเที่ยว การประมง และอุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ

5. มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่งทางบก/ทางน้ำโลจิสติกส์ และคลังสินค้าที่สามารถเชื่อมโยงการค้าและการลงทุนกับภูมิภาคอื่นๆ และกับมาเลเซีย สิงคโปร์

6. มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกสบายทั้งทางบก และทางอากาศ รองรับการทำธุรกิจและนักท่องเที่ยวอีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวยังเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ (World Destination)

อย่างไรก็ตาม สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน มีความต้องการปรับตนเองสู่ความเป็นสากลมากขึ้น ต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในเรื่องการพัฒนาความรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านภาษี การจัดทำแผนธุรกิจ ข้อมูลการตลาดการจัดการด้านการตลาด ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ข้อมูลข่าวสารในการประกอบธุรกิจและความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจมีการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน เงินทุนในการขยายกิจการ การสนับสนุนเงินทุนในการซื้อวัตถุดิบ ที่มีกฎเกณฑ์ไม่ยุ่งยาก อัตราดอกเบี้ยเหมาะสม ซึ่งประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) พบว่าปัญหาของผู้ประกอบการ SME ส่วนใหญ่มาจากข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ส่งผลต่อการขยายกิจการประการต่อมาคือการขาดความรู้ทั้งด้านการตลาดโดยเฉพาะการทำตลาดต่างประเทศ และขาดระบบบริหารจัดการที่ดี

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศของไทย ส่วนใหญ่ดำเนินงานแบบธุรกิจครอบครัว ดังนั้นการตัดสินใจทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการทำโดยเจ้าของธุรกิจเพียงคนเดียวหรือภายในกลุ่มครอบครัว ส่งผลให้การบริหารงานไม่เป็นระบบ ขาดความโปร่งใส ขาดการวางแผนธุรกิจหรือทักษะในการบริหารธุรกิจ ไม่สามารถบริหารจัดการต้นทุน ไม่มีระบบติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงขาดระบบบัญชีที่ดี ตลอดจนไม่มีข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีเพื่อใช้ในการวางแผนควบคุมและตัดสินใจ รวมทั้งไม่มีความรู้และไม่เห็นถึงความสำคัญของข้อมูลทางการบัญชี เพราะต้องการที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลทางการบัญชี (ไกรวิทย์ เศรษฐวานิช, 2548) สอดคล้องกับ (นฤนาถ ศรราชยานิช, 2556) ได้กล่าวถึงปัญหาประการหนึ่งของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือ ด้านการบัญชีและงบการเงิน จากการศึกษาวิจัย พบว่า งบการเงินเป็นการนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีที่สำคัญอย่างยิ่งต่อผู้ใช้ในการวางแผน ควบคุม และตัดสินใจ ปัญหาหลักของผู้ประกอบการ SMEs ในประเทศไทยส่วนใหญ่ คือ การไม่มีความรู้ และไม่เห็นถึงความสำคัญของข้อมูลในงบการเงิน ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่จัดทำงบการเงินเพียงเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้มีการใช้ประโยชน์จากงบการเงินที่ได้จัดทำนั้น แม้ว่าในปัจจุบันหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกิจการ SMEs ได้มีการส่งเสริมในการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำงบการเงิน โดยการจัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในรูปแบบต่าง ๆ แต่ยังคงพบว่าผู้ประกอบการ SMEs ยังไม่มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลทางการบัญชี และพบว่ายังขาดการกำกับดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด รวมทั้งขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่องในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ส่งผลให้สถาบันการเงินต่างๆ ขาดความเชื่อถือและมีความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อ ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีประกอบด้วย ข้อมูลในรูปแบบของรายงานการเงิน ได้แก่ งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้ใช้เป็นบุคคลภายนอกในการตัดสินใจลงทุน ให้สินเชื่อ รวมถึงการกำกับดูแล

ให้ความช่วยเหลือ เช่น เจ้าหนี้ นักลงทุน หน่วยงานของรัฐ เป็นต้น และข้อมูลการบัญชีบริหาร ซึ่งเป็น การนำเสนอข้อมูลภายในองค์กร เช่น รายงานเงินสดรับ-จ่าย รายงานอายุเจ้าหนี้ รายงานอายุลูกหนี้ ต้นทุนการผลิตต่างๆ และรายงานสินค้าคงเหลือ เป็นต้น สำหรับผู้บริหารในการวางแผน ควบคุม และ ตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กิจการ ข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีเหล่านี้เป็น ประโยชน์กับผู้ประกอบการในการกำหนดนโยบายและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนและควบคุมการดำเนิน ธุรกิจ

จากประเด็นความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเหตุผลซึ่งนำมาสู่การศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน เพื่อใช้เป็น แนวทางในการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงขึ้นเพื่อจะนำพาธุรกิจให้ มีความเจริญก้าวหน้าการพัฒนาความรู้ในด้านต่าง ๆ ของธุรกิจเป็นสิ่งที่จำเป็นในยุคของข้อมูลข่าวสาร งบการเงินซึ่งเป็นบทสรุปของการจัดทำบัญชีจึงเป็นรายงานทางการเงินที่สำคัญมาก ผู้ประกอบการควร จะได้ศึกษาอันจะเป็นหนทางในการเข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้สามารถนำเงินมาใช้ในการเสริม สภาพคล่องหรือเป็นทุนสำหรับการดำเนินธุรกิจให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป

1.2 คำถามวิจัย

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs
2. คุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs
3. สาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs
4. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ ผู้ประกอบการ SMEs

1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของ ผู้ประกอบการ SMEs
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและ งบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินกับการเข้าถึงแหล่ง เงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดชายแดนทางภาคใต้ของประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ที่มีต่อการจัดทำบัญชีและงบการเงิน
2. ช่วยให้ผู้ประกอบการได้ทราบถึงผลการดำเนินงานของกิจการตามรอบระยะเวลา หนึ่งว่ามีรายรับรายจ่าย มีกำไร-ขาดทุนมากน้อยแค่ไหน มีรายได้หลักรายได้รองเท่าไร เพราะในกระบวนการทางด้านบัญชีนั้นจะต้องมีการวัดและการสรุปผลการดำเนินธุรกิจ
3. ทำให้ทราบถึงสถานะทางการเงินของกิจการทั้งในส่วนกองทุนและหนี้สินที่เกิดขึ้น เป็นการรักษาสินทรัพย์ของบริษัท รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการบริหารจัดการที่จะตัดทอนส่วนที่ไม่จำเป็นเหล่านั้นออก
4. เป็นกลไกการตรวจสอบควบคุมภายในอย่างหนึ่ง ซึ่งครอบคลุมไปถึงการป้องกันการทุจริตที่อาจจะเกิดขึ้นได้ด้วย
5. เป็นข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในการวางแผนหลาย ๆ ด้าน ทั้งการเงินการตลาด และการตัดสินใจขยายการลงทุนในอนาคต นอกจากนี้ยังใช้ในการวิเคราะห์จุดอ่อน-จุดแข็งขององค์กร ในการกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้กิจการประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
6. เป็นเอกสารอย่างหนึ่งในการยื่นขอกู้เงินจากสถาบันการเงิน เพราะผู้ให้กู้จะต้องทราบถึงฐานะทางการเงินของกิจการว่าสามารถที่จะชำระหนี้ได้หรือไม่อย่างไร อีกทั้งยังใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชนที่เป็นสถานประกอบการหรือบุคคลทั่วไปสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ประกอบการให้มีศักยภาพสูงขึ้น และให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินได้ในโอกาสต่อไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดนซึ่งเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อศึกษา
 - 1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - 1.2 สาเหตุของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - 1.3 ความรู้ความเข้าใจด้านภาษีที่เกี่ยวข้องและการได้รับการพิจารณาและอนุมัติเงินกู้แก่สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ผู้วิจัยมุ่งศึกษากลุ่มประชากรเป้าหมายคือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
3. ขอบเขตด้านพื้นที่
สถานประกอบการ SMEs ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561 ถึงกันยายน พ.ศ. 2561

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้นิยามศัพท์ ดังนี้

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่างๆ ที่บุคคลได้สะสมไว้ และถ่ายทอดต่อกันมาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมาย แปลความตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แล้ว ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้คือความสามารถในการจำและเข้าใจในข้อมูลทางบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบด้วยความรู้ด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน หมายถึง ความสามารถจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตาม พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 2) ผู้ทำบัญชี 3) การจัดทำบัญชี 4) การจัดทำงบการเงิน 5) การขออนุญาตตาม พรบ.การบัญชี พ.ศ.2543
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลการบัญชี หมายถึง ความสามารถจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลทางบัญชีที่ต้องใช้ในการจัดทำบัญชีของกิจการ อาทิ ทรัพย์สิน หนี้สิน เจ้าหนี้ ส่วนของเจ้าของ งบกำไรขาดทุน งบดุล เป็นต้น
3. ความรู้ความเข้าใจด้านภาษีที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความสามารถจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลด้านภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นำไปสู่ความจำเป็นที่จะต้องจัดทำบัญชี

การเข้าถึงแหล่งเงินทุน หมายถึง การได้รับการพิจารณาและอนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินทั้งที่เป็นธนาคารพาณิชย์และธนาคารในกำกับของรัฐแก่สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

ผู้ประกอบการ หมายถึง เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ หรือกรรมการผู้บริหารของกิจการที่ประกอบการในรูปสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง กิจการผลิตสินค้า กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก กิจการให้บริการ ที่มีจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวร ตามจำนวนหรือเงื่อนไข

ตามกำหนดโดยกฎกระทรวงอุตสาหกรรมว่า ด้วยการกำหนดจำนวนการจ้างงาน และมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบธุรกิจในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน และมีขนาดของธุรกิจที่กำหนดจากมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของธุรกิจไม่รวมมูลค่าที่ดิน ดังนี้

1. ธุรกิจการผลิต ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน	50 ล้านบาท
2. ธุรกิจบริการ ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน	50 ล้านบาท
3. ธุรกิจการค้าส่ง ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน	25 ล้านบาท
4. ธุรกิจการค้าปลีก ที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน	30 ล้านบาท

พื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน หมายถึง พื้นที่เขตปกครองที่ครอบคลุมจังหวัดชายแดนทางภาคใต้ของประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี คือ แผนการพัฒนาประเทศที่จะกำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" หรือตามคติพจน์ "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" โดยมีระยะเวลาบังคับับนานถึง 20 ปี ตั้งแต่ปี 2560-2579 ตามร่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ฉบับสรุปย่อ ที่เผยแพร่ต่อประชาชน มีการแบ่งยุทธศาสตร์ออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและการเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เรื่อง “บัญชี” หลายคนเชื่อว่าเป็นของแสดงสำหรับผู้ประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะ เล็ก กลาง ใหญ่ ด้วยความที่รู้สึกว่าการทำบัญชีเป็นเรื่องยุ่งยาก มีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นทำให้ผ่านมา ธุรกิจหลายแห่ง โดยเฉพาะ SMEs ที่ส่วนใหญ่ก่อตั้งมาจากธุรกิจครอบครัว มักทำบัญชีที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ก็เลือกบันทึกรายการเฉพาะที่กิจการได้ประโยชน์เท่านั้น ผลที่ออกมา คือ ทำให้ “งบการเงิน” ไม่สะท้อนความเป็นจริงของการประกอบธุรกิจจนบางครั้งนำไปสู่ความล้มเหลวและไม่สามารถแก้ไขหรือจัดการปัญหาต่างๆ ได้ทันท่วงที

ปัจจุบันก็ยังมีผู้ประกอบการและนักธุรกิจอีกจำนวนมากที่ยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการทำบัญชีให้ถูกต้องทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จจากการมีระบบบัญชีที่ดี ข้อดีของการทำบัญชีที่ถูกต้องมีอะไรบ้างการศึกษาผลกระทบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับงบการเงิน

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของสถานประกอบการ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 สมมติฐานในการศึกษา

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

1. ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของ “รู้” หมายถึง แจ่ม เข้าใจ ทราบ ส่วน “เข้าใจ” หมายถึง รู้เรื่อง รู้ความหมาย

พจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ของ Good (1973 อ้างถึงใน สุรชัย ชันแข็ง (2557: 5) ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง ความจริง กฎเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ

Bloom (1971) กล่าวว่า ความรู้ (Knowledge) คือ ความสามารถในการจำเรื่องราว ทฤษฎี และประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ โดยความรู้นี้อาจแยกออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระเบียบการ และความรู้เรื่องสากล เป็นต้น ความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถและทักษะในการจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ สามารถที่จะเปรียบเทียบและ ย่นย่อแต่เฉพาะจุดสำคัญได้ และสามารถที่จะคาดคะเนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากการกระทำหรือการประเมิน ค่าได้

วันเพ็ญ สายชล (2549 อ้างถึงใน นันทพร เกตุคร้าม, 2552: 4) ได้ กล่าวถึงความหมายของ “ความรู้” หมายถึง ความจำเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน ไม่ว่าจะเป็น ความจำเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป วิธีการ กระบวนการ ลำดับ โครงสร้าง และ “ความเข้าใจ” หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารความหมายของสิ่งที่เรียนรู้โดยไม่จำเป็นต้องนำไปสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ๆ ได้แก่

1. แปลความ สามารถสื่อความเป็นสิ่งที่เรียนรู้แล้ว โดยวิธีสื่อความหมาย อื่นเข้าใจความหมายของความรู้ที่ปรากฏในการสื่อความหมายแบบต่าง ๆ

2. การตีความ สามารถอธิบายหรือสรุปความเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้นั้นได้

3. การขยายความ สามารถพิจารณาถึงสิ่งที่นอกเหนือไปจากเรื่องที่เรียนรู้ ทั้งในด้านโอกาสที่จะนำไปใช้ ผลที่เกิดขึ้น แนวโน้มในอนาคตต่อไป ซึ่งคล้ายกับความหมายตามพจนานุกรม (The Lixicon Webster Dictionary) (The Lixicon Webster, 1997) ที่ได้ให้คำจำกัดความของความรู้ ว่าเป็นความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์โครงสร้างที่เกิดจากการศึกษาหรือค้นหา หรือเป็นความรู้ เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของหรือบุคคลที่ได้จากการสังเกตประสบการณ์หรือจากรายงาน การรับรู้ข้อเท็จจริง ต้องชัดเจนและต้องอาศัยเวลา และใกล้เคียงกับความหมายที่บลูม (Bloom, อ้างถึงในแสงจันทร์ โสภาคาล, 2550: 15-16) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่อง ระลึกถึงวิธีการ กระบวนการหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำและสมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2538, อ้างถึงแสงจันทร์ โสภาคาล, 2550: 14-15) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง เหตุการณ์ รายละเอียดต่าง ๆ ที่เกิดจากการสังเกตการศึกษา ประสบการณ์ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมความรู้พื้นฐาน หรือภูมิหลังของแต่ละบุคคล ที่บุคคลได้จดจำหรือเก็บรวบรวมไว้และสามารถ แสดงออกมาในเชิงพฤติกรรมที่สังเกตหรือวัดได้

Bloom (1971 อ้างถึงในแสงจันทร์ โสภาคาล, 2550) ได้จำแนกความรู้ ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยเรียงจากที่ซับซ้อนน้อยที่สุดไปหาที่ซับซ้อนมากที่สุด ดังนี้

1. ความรู้เฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specifics) คือ ความระลึกถึงสิ่ง เฉพาะและชิ้นส่วนของการที่อยู่โดดเดี่ยว การเน้นที่สัญลักษณ์ที่มีความหมายเชิงรูปธรรม เรื่องนี้จัดอยู่ในระดับต่ำสุดของความเป็นธรรม ซึ่งอาจได้รับการคิดว่าเป็นหน่วยงานสิ่งที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม ของเรื่องความรู้ที่สร้างขึ้น ได้แก่

1.1 ความรู้เกี่ยวกับคำเฉพาะ (Knowledge of Terminology) เป็นความรู้ในเรื่องสัญลักษณ์จำเพาะบางอย่าง (ทั้งภาษาและมีใช้ภาษา) รวมทั้งความรู้ทางสัญลักษณ์ ที่ยอมรับกันอยู่แล้วความรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งอาจเคยใช้เพียงครั้งเดียวหรือความรู้ ในเรื่องที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ของสัญลักษณ์นั้น

1.2 ความรู้ในเรื่องข้อเท็จจริงเฉพาะ (Knowledge of Specifics Facts) เป็นความรู้ในเรื่องวันที่ เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ เป็นต้น ซึ่งอาจเคยใช้เพียงครั้งเดียวหรือความรู้ในเรื่องที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ของสัญลักษณ์นั้น

2. ความรู้เรื่องวิถีและวิธีการจัดการกระทำกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of Way and Means of Dealing with Specifics) คือ ความรู้ในเรื่องวิถีทางในการจัดการระเบียบ ในการศึกษาในการตัดสินใจ และการวิพากษ์วิจารณ์ รวมทั้งวิธีการค้นคว้า ลำดับผลที่ตามเวลาในปฏิทิน และมาตรฐานของการตัดสินใจในแต่ละสาขา และรูปแบบของการจัดระเบียบตามที่สาขากำหนดและดำเนินการ ความรู้นี้จัดอยู่ในระดับกลางของความเป็นธรรมอยู่ระหว่างความรู้เฉพาะสิ่งกับความรู้ทั่วไป ได้แก่

2.1 ความรู้แบบแผนนิยม (Knowledge of Conventions) เป็นความรู้ในเรื่องลักษณะของวิถีทางในการจัดทำ และการนำเสนอความคิดและปรากฏการณ์เพื่อการสื่อความหมายและความสอดคล้อง ผู้ทำงานในสาขาใช้ประโยชน์แบบฉบับการปฏิบัติและรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดกับวัตถุประสงค์และมองดูเหมาะสมที่สุดกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้อง ควรสังเกตว่าแม้รูปแบบและประเพณี จะเป็นสิ่งที่สมมติขึ้นหรือเกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ หรือมีฐานมาจากอำนาจทั้งหลายตามรูปแบบและประเพณีนิยมก็ยังคงมีอยู่ เพราะเป็นผลงานของการตกลงของคนกลุ่มใหญ่หรือเกิดจากการที่แต่ละคนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราวปรากฏการณ์หรือปัญหาของคนกลุ่มใหญ่หรือเกิดจากการที่แต่ละคนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราวปรากฏการณ์หรือปัญหา

2.2 ความรู้เรื่องแนวโน้มและลำดับเหตุการณ์ (Knowledge of Trend and Sequence) เป็นความรู้เรื่องกระบวนการ ทิศทางและการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเวลา

2.3 ความรู้เรื่องการจัดจำพวกและประเภท (Knowledge of Classification and Categories) เป็นความรู้เรื่องชั้นต่าง ๆ ชุดส่วนและการจัดเรียงเรียงซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของสาขาวิชาที่กำหนดจุดมุ่งหมายของการโต้แย้งหรือของปัญหาที่ให้มา

2.4 ความรู้เรื่องเกณฑ์ (Knowledge of Criteria) เป็นความรู้เรื่องเกณฑ์ตามข้อเท็จจริง หลักการ ความคิดเห็นและพฤติกรรม ที่ได้รับการทดสอบหรือได้รับการตัดสินใจ

3. ความรู้เรื่องสากลและเรื่องนามธรรมในสาขาต่าง ๆ (Knowledge of the Universals and Abstractions on a Field) คือ ความรู้เรื่องแผนและรูปแบบที่สำคัญ ๆ ที่ปรากฏการณ์ และความคิดได้รับการจัดรวบรวมนำ โครงสร้าง ทฤษฎี และข้อสรุปจำนวนมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อสาขาวิชา ซึ่งนำมาใช้ศึกษาปรากฏการณ์หรือแก้ปัญหาในระดับนี้ จัดเป็นระดับที่สูงสุดของความเป็นนามธรรมและความซับซ้อน ได้แก่

3.1 ความรู้เรื่องหลักและข้อสรุปทั่วไป (Knowledge of Principle and Generalizations) เป็นความรู้เรื่องความเป็นนามธรรมบางอย่าง ซึ่งสรุปข้อสังเกตปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม ซึ่งมีคุณค่าในการอธิบาย บรรยาย ทำนาย หรือกำหนดการกระทำหรือทิศทางที่เหมาะสมและสอดคล้องที่สุด

3.2 ความรู้เรื่องทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structures) เป็นความรู้เรื่องตัวหลักการ และข้อสรุปทั่วไป รวมทั้งความสัมพันธ์ของมัน ซึ่ง

แสดงให้เห็นภาพพจน์ของเหตุการณ์ ปัญหา หรือสาขาที่ซับซ้อน ได้อย่างชัดเจนครอบคลุมและเป็นระบบ ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นนามธรรมมากที่สุดและได้รับการนำมาใช้แสดงความสัมพันธ์และการจัดระเบียบของสิ่งจำเพาะต่าง ๆ จำนวนมาก

โดยสรุปสำหรับความหมายได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำละเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ ที่บุคคลสะสมไว้ และถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา ตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แล้ว

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้

ในแต่ละบุคคลต่างมีความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งต่าง ๆ มากน้อยไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเข้าใจ ที่สำคัญซึ่งวอชิงตัน และคาร์ล (Worthington & Grant, n.d. อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภาคาล, 2550: 15-16) ได้อธิบายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหรือระดับการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือพบว่ามีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว และการจูงใจ และสรรพคุณ พัฒนาพันธ์ พ.ต.ต. (2538 อ้างถึงในสมหมาย คลังพหล, 2553: 10) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นซึ่งมีความสัมพันธ์กับความรู้ไว้ 2 ปัจจัย ที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก เพราะจะทำให้บุคคลมีความรู้และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุและมีผล

1.2 ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ในการยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป

1.3 สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และสังคม

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ครอบครัว หมายถึง การสะสมความรู้โดยทางตรง หรือทางอ้อมจากระเบียบ วิธีปฏิบัติ กฎเกณฑ์ และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มหรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมนั้น

2.3 สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล

สำหรับปัจจัยและแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ ความเข้าใจ แต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยอยู่ที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคมครอบครัวและการจูงใจ

3. ระดับความรู้ ความเข้าใจ

ระดับความรู้ ความเข้าใจ ของแต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางในการลำดับความสำคัญซึ่ง บลูม (Bloom, อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550: 15-16) ได้แบ่งระดับความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) ออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถ ในการจดจำอาจจะโดยการนึกได้ มองเห็น ได้ยิน หรือได้ฟัง ความรู้ในขั้นนี้ประกอบด้วยความจำกัด ความ ความหมายข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า ความรู้นี้เป็นเรื่องราวของการจดจำได้หรือระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนและไม่ ต้องใช้สมองมากนัก

ดังนั้นการจำได้หรือระลึกได้จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญทางจิตวิทยา และเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ความคิดและความสามารถด้านสมองเพิ่มมากขึ้น

2. ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นพฤติกรรมขั้นต่อมาจากความรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องใช้ความสามารถทางสมองและทักษะในขั้นสูง จนถึงระดับของ “การสื่อความหมาย” ซึ่งอาจทำได้ทั้งที่เป็นการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ มักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคล ได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ แล้ว โดยการฟัง เห็น อ่าน หรือเขียน ความเข้าใจนี้อาจแสดงออกในรูปของ การใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยายข่าวสาร โดยใช้คำพูดของตนเองหรือการแปล ความหมายจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิด หรือใช้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนได้เช่นกัน

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) ความสามารถในการนำความรู้ไป ใช้เป็นพฤติกรรมขั้นที่สาม ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าวมา แล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การแก้ปัญหานั้นเอง ซึ่งมีอยู่ 6 ขั้นตอน และเมื่อนำ มาพิจารณาจะเห็นว่าความเข้าใจในหลักทฤษฎีวิธีการต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการช่วยแยกภาพรวม ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น อาจจะแบ่งเป็นชั้นย่อย ๆ ได้ 3 ชั้น ด้วยกัน 1) ความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาออกเป็นส่วน ๆ 2) ความสามารถในการเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ และ 3) ความสามารถในการมองเห็นหลักของการผสมผสาน ปัญหาที่มีองค์ประกอบย่อยมากมาย

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบ ย่อยหลาย ๆ ส่วนมารวมกันเข้าเป็นกรอบโครงสร้างที่แน่ชัด โดยทั่วไปแล้วการนำเอาประสบการณ์ในอดีตมารวมกันกับประสบการณ์ในปัจจุบัน และนำมาสร้างเป็นกรอบที่มีระเบียบแบบแผน เป็นส่วนหนึ่ง

ของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือความคิดริเริ่ม จึงต้องมีความเข้าใจในการนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์มาประกอบ

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการให้ค่าต่อความรู้หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นส่วนประกอบในการประเมินผลมาตรฐานนี้อาจจะอยู่ในทุกขั้นตอนของความสามารถหรือทักษะต่าง ๆ

ดังนั้น ความหมายของความรู้และความเข้าใจในข้างต้นได้กล่าวถึงกระบวนการเกิดความรู้นำไปสู่ความเข้าใจและนำไปใช้ โดยผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน โดยชี้ให้เห็นว่าความรู้เป็นขั้นตอนแรกในการที่สมองรับเอาข้อมูลเข้ามาเก็บไว้ในระบบความจำ จากนั้นขั้นตอนที่สองจึงเป็นเรื่องราวของความเข้าใจในความหมายของข้อมูลจากความรู้ นั้นๆ จนถึงขั้นถ่ายทอดหรือสื่อความหมายออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ต่อไปได้ แล้วจึงมาถึงขั้นนำความรู้ไปใช้ จากความเข้าใจด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลต่อไป จึงไม่สามารถแยกอธิบายเรื่องความรู้และความเข้าใจก่อนที่จรรู้ระดับความรู้ ความเข้าใจของแต่ละบุคคลจะต้องทำการวัดความรู้ ซึ่งสมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ (n.d.อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550: 15-16) ได้เสนอแนวคิดในด้านวิธีการวัดความรู้ที่เป็นที่นิยมไว้ว่า วิธีการวัดผลความรู้ กระทำได้หลายวิธี ที่นิยมปฏิบัติกันโดยทั่วไป คือการวัดโดยใช้แบบทดสอบ และเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Tests) เป็นส่วนใหญ่เพราะเป็นแบบทดสอบที่วัดได้รอบด้าน สามารถวัดผลของการเรียนรู้ได้หลายอย่าง ตั้งแต่กระบวนการทางสติปัญญาขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าตลอดจนถึงการจดจำเบื้องต้น

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี

การจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการทำบัญชี ประโยชน์ของการจัดทำบัญชี ผู้ประกอบการกับกฎหมายบัญชี และขั้นตอนการจัดทำบัญชี

1. วัตถุประสงค์ของการทำบัญชี

ข้อมูลทางการบัญชีเป็นข้อมูลที่แสดงถึงการได้มาและการใช้ทรัพยากรในการดำเนินกิจการ โดยการจัดทำบัญชีเพื่อนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงิน กระแสเงินสดของกิจการ แสดงถึงสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย วัตถุประสงค์ของการทำบัญชี (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, 2551) ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนของผู้ถือหุ้น และการให้สินเชื่อของเจ้าหนี้ และสถาบันการเงิน
2. เพื่อเป็นข้อมูลในการคาดการณ์กระแสเงินสดรับ-จ่าย จากการดำเนินงาน
3. เพื่อให้ทราบถึงความมั่นคง สภาพคล่องความสามารถชำระหนี้ของกิจการ โครงสร้างทางการเงินและความสามารถของกิจการในการปรับตัวตามสภาพแวดล้อม
4. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ผู้ลงทุน และเจ้าหนี้ในการประเมินสภาพการณ์ในอนาคต

5. เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลการบริหาร หรือความรับผิดชอบของผู้บริหาร รวมถึงการจัดการ การดูแล การใช้สินทรัพย์ของกิจการก่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

6. เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มาตรฐานรายงานทางการเงิน ประมวลรัษฎากร เป็นต้น

2. ประโยชน์ของการจัดทำบัญชี

ประโยชน์ของการจัดทำบัญชี (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2553)

1. เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจการทำบัญชี ทำให้กิจการทราบผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงินของธุรกิจ และความมั่นคงของธุรกิจ และสามารถนำมาวิเคราะห์เป็นอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อวัดผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

2. เป็นเครื่องมือช่วยในการวางแผนและตัดสินใจของธุรกิจ ข้อมูลทางบัญชีจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการตัดสินใจโดยประเมินจากข้อมูลเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบัน และวิเคราะห์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และความเป็นไปได้ ของการลงทุนได้อย่างทันท่วงที

3. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนกำไร และควบคุมค่าใช้จ่ายของบริษัท และสามารถคำนวณต้นทุนของสินค้าและบริการของกิจการได้อย่างถูกต้องซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจกำหนดราคาสินค้าหรือบริการของธุรกิจ การควบคุมต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามประมาณการที่ได้กำหนดไว้ และสามารถนำไปวิเคราะห์ปรับลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น

4. เพื่อเป็นเครื่องมือในการหาแหล่งเงินทุน ซึ่งเป็นสื่อกลางในการติดต่อทางธุรกิจ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับเจ้าหนี้และสถาบันการเงินในการขอสินเชื่อ การประเมินความสามารถในการชำระหนี้ รวมถึงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม

5. เพื่อให้กิจการมีระบบการควบคุมภายในที่ดี ป้องกันการทุจริตที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ข้อมูลทางบัญชีก็ยังสามารถนำมาวิเคราะห์หาสิ่งผิดปกติที่เกิดขึ้น หากจุดบกพร่อง จุดอ่อน และจุดรั่วไหลได้ ส่งผลให้กิจการต้องวางแผน เตรียมการป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

6. เพื่อประโยชน์ในการวางแผน เพื่อเสียภาษีอากรได้อย่างเหมาะสม ประหยัด และถูกต้องตามกฎหมาย

3. แนวคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2553ก)

กฎหมายบัญชีที่ผู้ประกอบการพึงต้องปฏิบัติ คือ พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการ คือ การจัดทำบัญชี หน้าที่ของผู้จัดทำบัญชี โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี หมายถึง ผู้มีหน้าที่จัดให้มีการทำบัญชี ตามตารางที่ 1 ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนี้

1.1 จัดทำบัญชีถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดนับแต่วันเริ่มทำบัญชี

1.2 ส่งมอบเอกสารประกอบการลงบัญชีให้แก่ผู้ทำบัญชีให้ถูกต้อง

ครบถ้วน

1.3 ปิดบัญชีและจัดหางบการเงิน

1.4 มีการตรวจสอบและแสดงความเห็นงบการเงิน โดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เว้นแต่ งบการเงินของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนที่มีทุนไม่เกิน 5 ล้านบาท สินทรัพย์รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท และรายได้รวมไม่เกิน 30 ล้านบาท ซึ่งสามารถตรวจสอบและรับรองโดยผู้สอบบัญชีภาษีอากรได้

1.5 เก็บรักษาบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชีไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.6 จัดให้มีผู้ทำบัญชีซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกำหนด

1.7 มีหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ทำบัญชีให้จัดทำบัญชีให้ตรงต่อความเป็นจริง

ตารางที่ 2.1 แสดงรายละเอียดผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีในแต่ละประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	ผู้รับผิดชอบ
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน	หุ้นส่วนผู้จัดการ
บริษัทจำกัด	กรรมการ
กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร	ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ
สถานที่ประกอบธุรกิจเป็นประจำ	ผู้จัดการ
บุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ	เจ้าของหรือผู้จัดการ

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2553

2. วันที่เริ่มจัดทำบัญชี สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงรายละเอียดวันเริ่มทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีของนิติบุคคลแต่ละประเภท

ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี	วันเริ่มทำบัญชี
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน บริษัทจำกัด ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย	นับแต่วันที่รับจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร	นับแต่วันที่เริ่มต้นประกอบกิจการ
สถานที่ประกอบธุรกิจเป็นประจำ	นับแต่วันที่เริ่มต้นประกอบกิจการ
บุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียนที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย	นับแต่วันที่เริ่มต้นประกอบกิจการ

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2553

3. หน้าที่ความรับผิดชอบ และบทลงโทษของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 2.3 แสดงรายละเอียดหน้าที่ความรับผิดชอบ และบทลงโทษของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี

เรื่อง	หน้าที่และความรับผิดชอบ	บทลงโทษ
1. ผู้ทำบัญชี	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มี “ผู้ทำบัญชี” ที่มีคุณสมบัติและเงื่อนไข ของการเป็นผู้ทำบัญชีตามที่อธิบดีประกาศกำหนด - ควบคุมดูแล “ผู้ทำบัญชี” ให้จัดทำบัญชีให้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
2. การทำบัญชี	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีการทำบัญชี - การทำบัญชีต้องครบถ้วนถูกต้องตามที่อธิบดีกำหนด - ชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำ - ข้อความและรายการที่ต้องมีในบัญชี - ระยะเวลาที่ต้องมีในบัญชี - เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับไม่เกินสามหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง - ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
3. เอกสารประกอบ การลงบัญชี	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีเอกสารประกอบการลงบัญชี ได้แก่ บันทึกรายวัน หนังสือหรือเอกสารใดๆ ที่ใช้เป็นหลักฐานในการลงรายการในบัญชี - ส่งมอบเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี ให้ผู้ทำบัญชี เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ ใบสำคัญ รับ-จ่ายให้ถูกต้องครบถ้วนเพื่อให้สามารถแสดงผลการดำเนินงานฐานะการเงิน หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินตามความเป็นจริงและตามมาตรฐานการบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง - ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

เรื่อง	หน้าที่และความรับผิดชอบ	บทลงโทษ
4. ปิดบัญชีและ จัดทำงบ การเงิน	<ul style="list-style-type: none"> - ปิดบัญชีครั้งแรกภายใน 12 เดือน นับแต่วันที่เริ่มทำบัญชีและปิดบัญชี ทุกรอบ 12 เดือน นับแต่วันปิดบัญชีครั้งก่อน - จัดทำงบการเงินโดยมีรายการย่อตามที่อธิบดีกำหนด - จัดให้งบการเงินได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เว้นแต่ งบการเงินของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ที่มีหุ้นไม่เกินห้าล้านบาทสินทรัพย์รวมไม่เกินสามสิบล้านบาทและรายได้รวมไม่เกินสามสิบล้านบาท สามารถตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีภาษีอากรได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท - ปรับไม่เกินห้าพันบาท - ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
5. การยื่นงบ การเงิน	<ul style="list-style-type: none"> - ยื่นงบการเงินต่อสำนักงานกลางบัญชีหรือสำนักงานบัญชีประจำท้องที่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดและภายในเวลาที่กำหนด - ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน - กิจกรรมร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร (ยื่นงบการเงินภายใน 5 เดือนนับแต่วันปิดบัญชี) - บริษัทจำกัด (ยื่นงบการเงินภายใน 1 เดือนนับแต่วันที่งบการเงินนั้นได้รับอนุมัติในที่ประชุมใหญ่) 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
6. เก็บรักษา บัญชีและ เอกสารที่ต้อง ใช้ประกอบ การลงบัญชี	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีไว้ ณ สถานที่ทำการหรือสถานที่ที่ใช้เป็นที่ทำการผลิตหรือเก็บสินค้าเป็นประจำ หรือสถานที่ที่ใช้เป็นที่ทำงานประจำ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับไม่เกินห้าพันบาท

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

เรื่อง	หน้าที่และความรับผิดชอบ	บทลงโทษ
	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บรักษาบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันปิดบัญชี - นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ บุคคลธรรมดาตามประเภทที่กำหนดให้ทำบัญชีเมื่อเลิกประกอบธุรกิจ ต้องส่งมอบบัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชี ภายใน 90 วันนับแต่วันเลิกประกอบธุรกิจ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับไม่เกินห้าพันบาท - ปรับไม่เกินห้าพันบาท

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2553

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับงบการเงิน

งบการเงิน คือ รายงานทางการเงินและบัญชีที่มีแบบแผน เพื่อแสดงภาวะต่างๆ ของบริษัทหรือกิจการนั้นๆ โดยงบการเงินประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน หรืองบดุล งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงของเจ้าของ หมายเหตุประกอบงบการเงิน งบย่ออีกหลายประเภทและคำอธิบายอื่นซึ่งระบุไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของ งบการเงิน ซึ่งรายงานข้อมูลทางการเงินได้จัดทำขึ้นจากข้อมูลทางการเงินที่จดบันทึกไว้รอบระยะเวลาหนึ่ง โดยปกติแล้วการจัดทำงบการเงินจะจัดทำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเสนอผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินแก่ผู้บริหารกลุ่มบุคคลต่างๆ ที่สนใจ

1. จุดประสงค์ของงบการเงิน

1. เพื่อให้ผู้ใช้งานงบการเงินทราบถึงคุณภาพการบริหารงานของผู้บริหารว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด
 2. เพื่อให้ผู้ใช้งานงบการเงินทราบถึง ผลการดำเนินงานของกิจการ และฐานะทางการเงินของกิจการว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีหรือไม่
 3. เพื่อให้ผู้ใช้งานงบการเงิน ศึกษาข้อมูลผลกระทบต่างๆ จากเหตุการณ์ในอดีต เพื่อประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบัน
- โดยจุดประสงค์ต่างๆจะเป็นประโยชน์ต่างๆ ของผู้ใช้งาน ในกลุ่มนักลงทุน เจ้าหนี้ หรือแม้แต่ตัวผู้บริหารเอง เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์การลงทุนต่างๆ ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

2. ข้อควรระวังในการใช้งบการเงิน

1. งบการเงินเป็นข้อมูลที่สร้างขึ้นการอดีตไม่สามารถทำนายอนาคตได้แม่นยำเต็มร้อย เช่น ในอดีตกิจการมีการเปิดตัวสินค้าใหม่ทำให้กิจการมีกำไรมากมาย แต่พอถึงปัจจุบันกิจการเปิดตัวสินค้าใหม่กิจการอาจไม่กำไรเหมือนในอดีตก็เพราะมีปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนไป เช่น ค่านิยมคู่แข่งทางการค้าที่มากขึ้น และอื่นๆ เป็นต้น

2. ข้อมูลบางอย่างในงบการเงินยังไม่ได้ทำให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน เช่น มูลค่าของที่ดินที่กิจการซื้อไว้เมื่อ 10 ปีที่แล้ว งบการเงินอาจจะยังไม่ได้อัปเดตราคา เป็นต้น

3. ข้อมูลบางอย่างเกิดจากกระประมาณ ไม่ใช่ตัวเลขจริง เช่น การประมาณต้นทุน การตัดค่าเสื่อมราคา การประมาณการรับรู้รายได้ การประมาณหนี้สูญ ฯลฯ ซึ่งข้อมูลข้างต้นอาจจะไม่สะท้อนความเป็นจริงของกิจการ

3. องค์ประกอบงบการเงิน

3.1 งบแสดงฐานะทางการเงิน หรือ งบดุล

งบแสดงฐานะทางการเงิน หรือ งบดุล คืองบที่จะแสดงข้อมูลฐานะทางการเงินของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่งของรอบบัญชี โดยจะแสดงสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆของ งบแสดงฐานะทางการเงิน ได้จาก สมการ

$$\text{สินทรัพย์} = \text{หนี้สิน} + \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}$$

สินทรัพย์ หมายถึง ทรัพยากรที่กิจการครอบครองอยู่และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต ซึ่งสินทรัพย์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึง สินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว หรือสินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้ใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลา 1 ปี

2. สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน หมายถึง สินทรัพย์ที่กิจการต้องถือไว้ยาวนานมากกว่า 1 ปี ไม่ เป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องน้อย เช่น ที่ดิน อาคาร เป็นต้น

หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันของกิจการในปัจจุบัน เป็นภาระที่จะส่งผลให้กิจการเสียผลประโยชน์ทางทรัพยากรที่มีประโยชน์ในอนาคต แต่หนี้สินบางประเภทก็มีผลดีกับกิจการเช่น หนี้สินการค้า เพราะเป็นหนี้สินระยะสั้นไม่มีดอกเบี้ย ส่งผลทำให้กิจการมีกระแสเงินสดหมุนเวียนในกิจการมากขึ้น โดยหนี้สินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. หนี้สินหมุนเวียน หมายถึง หนี้สินระยะสั้นที่ต้องชำระภายใน 1 ปี

2. หนี้สินไม่หมุนเวียน หมายถึง หนี้สินระยะยาวที่ต้องใช้เวลาในการชำระมากกว่า 1 ปี

ส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึง ส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินแล้ว

ตัวอย่างงบแสดงฐานะทางการเงิน

บริษัท 5 สหายภาคใต้จำกัด มีสำนักงานราคา 600,000 บาท เงินสดอีก 1,500,000 บาท คอมพิวเตอร์และเฟอร์นิเจอร์ 350,000 บาท มีหนี้สินกับธนาคาร 650,000 บาท บริษัท 5 สหายภาคใต้ จำกัด จัดตั้งโดยมีหุ้นส่วน 5 คน โดยนายสงขลา นายสตูล นายปัตตานี นายยะลา และ นายสงขลา ร่วมหุ้นกันคนละ 250,000 บาท

สินทรัพย์ของบริษัท 5 สหายภาคใต้ จำกัด		
สำนักงาน	600,000	บาท
เงินสด	1,100,000	บาท
คอมพิวเตอร์และเฟอร์นิเจอร์	200,000	บาท
รวม	1,900,000	บาท
<u>หนี้สินเงินกู้ธนาคาร</u>		
ส่วนของผู้ถือหุ้น	650,000	บาท
นายสงขลา	250,000	บาท
นายสตูล	250,000	บาท
นายปัตตานี	250,000	บาท
นายยะลา	250,000	บาท
นายนราธิวาส	250,000	บาท
รวม	1,250,000	บาท
<u>แผนสูตรความสัมพันธ์</u>		

$$\text{สินทรัพย์} = \text{หนี้สิน} + \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}$$

$$\text{แผนสูตร } 1,900,000 = 650,000 + 1,250,000$$

จากการแทนสูตรจะสังเกตได้ว่า หนี้สินรวมกับส่วนของผู้ถือหุ้น จะเท่ากับสินทรัพย์เสมอ

3.2 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรืองบกำไรขาดทุน หมายถึง งบการเงินที่จะแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของกิจการว่า มีรายได้ และ ค่าใช้จ่าย เท่าไร ณ รอบบัญชีนั้นๆ

$$\text{กำไร(ขาดทุน)} = \text{รายได้} - \text{ค่าใช้จ่าย}$$

รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ของกิจการที่เกิดขึ้นในรอบบัญชีซึ่งจะเกิดจากการขายสินค้าและบริการเป็นส่วนใหญ่ โดยจะมีผลทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น แต่เงินที่ได้รับมาจากส่วนของผู้ถือหุ้นจะไม่นำมานับรวมเป็นรายได้

ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ของกิจการที่เกิดขึ้นในรอบบัญชีนั้นๆ เช่น ค่าใช้จ่ายจากการขายสินค้าและบริการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ ซึ่งจะส่งผลให้ ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง แต่จะไม่รวมการจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้น

วัตถุประสงค์ของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

1. ทำให้ทราบถึงผลงานการดำเนินงาน ในด้านต่างๆ ของกิจการ เช่น
 - กิจการสามารถคุมค่าใช้จ่ายได้ดีหรือไม่
 - สินค้าและบริการของกิจการยังได้รับความนิยมดีหรือไม่
2. ทำให้เห็นกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่มีผลต่อการเงินนอกเหนือ

จากกิจกรรมดำเนินงานปกติ

3. ใช้สำหรับดูแนวโน้มของสินค้าและบริการของกิจการว่าอยู่ในช่วงอึมครึมหรือยังหากกิจการมีรายได้น้อยลงอาจมีผลมาจากสินค้าและบริการที่วางขายอยู่เกิดความอึมครึม ทำให้กิจการจะต้องคิดค้นสินค้าและบริการใหม่ๆ ออกมาจำหน่ายในตลาดแทนสินค้าเดิมหรือพัฒนาสินค้าเดิมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้ลูกค้ากลับมาสนใจอีกครั้ง เป็นต้น

4. สำหรับผู้บริหารสามารถใช้งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ เพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายของกิจการหากเห็นว่าค่าใช้จ่ายส่วนไหนไม่จำเป็นจะได้ทำการตัดออกเพื่อเพิ่มผลกำไรให้มากขึ้น

3.3 งบกระแสเงินสด

งบกระแสเงินสด คือ งบการเงินที่แสดงถึงได้มาและจ่ายไปของ เงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด ของกิจการในรอบบัญชี โดยงบกระแสเงินสดจะบ่งบอกถึงสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ โดยงบกระแสเงินสดจะเกี่ยวข้องกับ 3 กิจกรรม ดังนี้

1. กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

คือ กระแสเงินสดที่เกิดจากการดำเนินงานปกติของกิจการ เช่น การขายสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นกระแสเงินสดที่จะสะท้อนให้เห็นผลการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจกรรมดำเนินงาน

ตัวอย่างรายการกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

กระแสเงินสดเข้า

เงินสดรับจากการขายสินค้าและบริการ

เงินสดรับจากลูกหนี้

กระแสเงินสดออก

เงินสดจ่ายเจ้าหน้าที่การค้า

เงินสดจ่าย ค่าใช้จ่ายในการขายสินค้าและบริการ

2. กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน

คือ กระแสเงินสดที่เกิดจากการได้มาและจ่ายไปจากสินทรัพย์ระยะยาว ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานปกติ

ตัวอย่างรายการกระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน

กระแสเงินสดเข้า

เงินสดรับจากการขายที่ดิน อาคาร

กระแสเงินสดออก

เงินสดจ่ายเพื่อซื้อ ที่ดินและอาคาร

3. กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหา

คือ กิจกรรมการได้มาและจ่ายไปของเงินสดที่มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของและส่วนของการกู้ยืม

ตัวอย่างรายการกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหา

กระแสเงินสดเข้า

เงินสดรับจากการกู้ยืมเงินระยะยาว

เงินสดรับจากการเพิ่มทุนหรือจำหน่ายหุ้นกู้

กระแสเงินสดออก

เงินสดจ่ายปันผล

เงินสดจ่ายชำระหนี้กู้ยืม

เงินสดจ่ายเพื่อไถ่ถอนหุ้นกู้

ประโยชน์ของงบกระแสเงินสด

1. งบกระแสเงินสดทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินของกิจการ เพื่อประเมินความเสี่ยงของกิจการได้

2. ทำให้ทราบว่ากิจการมีการ กู้ยืมเงิน ชำระหนี้ จ่ายปันผลอย่างไรบ้าง

3. ทำให้ทราบว่ากิจการมีสภาพคล่องทางการเงินดีหรือไม่

3.4 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงของเจ้าของ

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงของเจ้าของ คือ งบการเงินที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงกระทบต่อรายการในส่วนของเจ้าของระหว่างต้นงวดบัญชีและสิ้นงวดบัญชี เช่น กำไร (ขาดทุน) สะสม ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น แสดงผลสะสมจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีต่างๆ หุ้นที่ออกจำหน่าย กำไรสุทธิประจำงวด จ่ายเงินปันผล ยอดคงเหลือในส่วน

ของเจ้าของงบแสดงการเปลี่ยนแปลงของเจ้าของจึงมีหน้าที่แจกแจงรายละเอียดความเป็นมาเป็นไปในส่วนของเจ้าของนั่นเอง ซึ่งจะแสดงถึงความมั่งคั่งหรือความร่ำรวยของผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ

เหตุการณ์ที่จะทำให้ส่วนของเจ้าของเกิดการเปลี่ยนแปลง

1. กิจการมีการเพิ่มทุน – ถอนทุน
2. กิจการมีผลการดำเนินงาน กำไร – ขาดทุน
3. กิจการจ่ายเงินผลตอบแทน (ปันผล) ให้กับผู้ถือหุ้น

เหตุการณ์ที่จะทำให้ส่วนของเจ้าของและลดลง

ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น จะเกิดขึ้นจากการ ทำกำไรของกิจการ การออกหุ้นจำหน่ายเพิ่มทุนของกิจการ ส่วนของเจ้าของลดลง จะเกิดขึ้นจากการขาดทุนของกิจการ การจ่ายปันผลให้กับผู้ถือหุ้น และการลดทุน

3.5 หมายเหตุประกอบงบการเงิน

หมายเหตุประกอบงบการเงิน คือ รายการที่แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมจากงบการเงิน เช่น นโยบายการทำบัญชีและเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน ข้อมูลเพิ่มเติมที่ไม่ได้แสดงอยู่ในงบการเงิน นโยบายการทำบัญชีเป็นสิ่งที่ทำให้งบการเงินของแต่ละกิจการมีความแตกต่างกัน

ดังนั้นผู้ใช้งานงบการเงินจะต้องอ่านก่อนว่ากิจการนั้น ใช้เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน แบบใดก่อนที่จะอ่านงบการเงิน

ตัวอย่างรายการที่แสดงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

การรับรู้รายได้
เจ้าหนี้การค้า
ลูกหนี้การค้า
การตีมูลค่าสินค้าคงเหลือ
การตัดค่าเสื่อมราคา

ประโยชน์ของหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ใช้ดูจำนวนลูกหนี้การค้าหลายคนคงมีคำถามว่าทำไมต้องดู เพราะว่า มีลูกหนี้การค้ามากก็แสดงว่ากิจการขายสินค้าและบริการได้ดี แต่ก็ไม่เสมอไปลูกหนี้การค้าหากมีมากจนผิดสังเกตอาจจะเกิดจากกิจการมีลูกหนี้การค้าที่ขาดสภาพคล่องทำให้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ ทำให้เกิดผลเสียต่อกิจการ ดังนั้นผู้ใช้งบการเงินควรสังเกตตรงจุดนี้ให้ดีกว่า ลูกหนี้การค้าเป็นอย่างไร ขายสินค้าอะไร มีความสามารถในการจ่ายหนี้หรือไม่

ใช้ดูการตัดค่าเสื่อมราคา เพราะบางที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการตัดค่าเสื่อมราคาทำให้กิจการมีกำไรโตขึ้นมากในรอบบัญชีนั้น ทำให้นักลงทุนเข้าใจผิดว่ากำไรที่ได้นั้นมาจากการดำเนินงานเมื่อผู้ใช้งบการเงินเปรียบเทียบอัตราการทำกำไรกับกิจการคู่แข่งแล้ว พบว่ากิจการสามารถทำอัตรากำไรได้มากกว่าหรือแตกต่างกันมาก อาจจะมีผลมาจากทั้งสองกิจการมีนโยบายการทำบัญชีที่แตกต่างกันหากเมื่อพบว่ากิจการมีรายได้โตขึ้นมากๆผู้ใช้งบการเงินต้องตรวจสอบว่ากิจการมีนโยบายการรับรู้รายได้แบบใดรายการอื่นๆ ที่ไม่ได้แสดงในงบการเงิน

4. มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย (Thai Financial Reporting Standard for Small and Medium-Sized Entities: TFRS for SMEs)

ชุตินุช อินทรประสิทธิ์ (2557) กล่าวถึงการที่มีข้อเสนอจากบุคคลภายนอกไปยังสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (Federation of Accounting Professions: FAP) เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Thai Financial Reporting Standards for Non-Publicly Accountable Entities: TFRS for NPAEs) ไม่รองรับรายการบัญชีบางประเภทที่มีความซับซ้อน เช่น การรวมกิจการและจากผู้ใช้งบการเงินแสดงความเห็นว่างบการเงินที่จัดทำขึ้นตาม TFRS for NPAEs ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน ทำให้ต้องมีต้นทุนสูงขึ้นในการจัดหาข้อมูลเพิ่มเติม สภาวิชาชีพบัญชีฯ จึงได้นำ TFRS for SMEs มาพิจารณาอีกครั้งจากที่เคยยกเลิกการพิจารณานำมาใช้ ไปแล้วครั้งหนึ่ง เนื่องจาก IFRS for SMEs ในขณะที่นั้นยากในการนำมาปฏิบัติและมีต้นทุนที่สูงเกินไปสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Non-Publicly Accountable Entities : NPAEs) จึงได้มีการจัดทำ TFRS for NPAEs ขึ้นมาใช้จนถึงในปัจจุบัน โดยพิจารณากำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมในการแบ่งกลุ่มกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่ม NPAEs ที่ต้องนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติ โดยมีแนวทางการพิจารณาเลือกเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งใน 4 เกณฑ์ ต่อไปนี้

1. กิจการ SMEs ที่เป็นกิจการร่วมค้า บริษัทร่วม บริษัทย่อยของกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (PAEs) หรือมีการกู้ยืมเงินจากภายนอกที่ซับซ้อน หรือมีสหภาพแรงงาน หรือมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment: EIA) ซึ่งการกู้ยืมเงินจากภายนอกที่ซับซ้อนให้พิจารณาจากการให้สินเชื่อเป็นหลักกว่ามีการนำรายงานการเงินมาเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาให้สินเชื่อหรือไม่ ส่วนกิจการที่ทำ EIA คือ กิจการผลิตที่มีโรงงานผลิตและการทำ EIA อาจทำตามแผนความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) ดังนั้น กิจการเหล่านี้ถือว่าเป็นกิจการขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อนของรายการบัญชี และผู้ใช้งบการเงินควรได้รับข้อมูลที่มีความเพียงพอต่อความต้องการ ดังนั้นจึงควรนำ TFRS for SMEs มาถือปฏิบัติ

2. ใช้เกณฑ์จัดกลุ่มตามคำจำกัดความของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จากการที่ภาครัฐเห็นความสำคัญของ SMEs และมีโครงการช่วยเหลือสนับสนุนทั้งในด้านการเงิน กฎหมาย ภาษี โดยถือเป็นวาระแห่งชาติถือได้ว่าผู้ใช้งบการเงินไม่ใช่เจ้าของกิจการเป็นหลักอีกต่อไป ดังนั้นรายงานการเงินควรให้ข้อมูลที่มากขึ้น เพื่อรองรับกับความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน การจัดกลุ่มตามเกณฑ์ของ สสว. ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่เผยแพร่โดยทั่วไปจะสามารถลดความสับสนในเรื่องของเกณฑ์การแบ่งกลุ่มของทั้งผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงินและสอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศ

3. กิจการ SMEs ที่เป็นกิจการร่วมค้า บริษัทร่วม บริษัทย่อยของกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (PAEs) หรือมีการกู้ยืมเงินจากภายนอกที่ซับซ้อน หรือมีสหภาพแรงงาน หรือมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือมี PAEs หรือ NPAEs ที่มีขนาดใหญ่ เป็นกิจการร่วมค้า บริษัทร่วม บริษัทย่อย เกณฑ์นี้ก็จะคล้ายกับเกณฑ์ตามข้อ 1 ที่กล่าวไปแล้ว เพิ่มเติมคือกิจการ SMEs ที่มีกิจการร่วมค้า บริษัทร่วม บริษัทย่อย เป็น PAEs หรือ NPAEs ขนาดใหญ่ ซึ่งความเป็น NPAEs ขนาดใหญ่จะพิจารณาจากหนี้สินหรือทุนจดทะเบียน

4. กิจการที่มีขนาด (Size) ตามที่กำหนด หรือมีการกู้ยืมจากบุคคลภายนอก หรือมีสหภาพแรงงาน ซึ่งขนาดอาจจะพิจารณารายได้รวม สินทรัพย์รวม ทุนจดทะเบียน หรือจำนวนพนักงาน หากใช้เกณฑ์นี้จะสอดคล้องกับหลายประเทศใน AEC เช่น สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ (PWC. 2014) แต่ขณะนี้ก็ยังไม่สามารถตัดสินเป็นตัวเลขได้แน่นอนว่าจะเป็นเท่าไร

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดย่อม จะมุ่งนำเสนอเกี่ยวกับคำจำกัดความ ลักษณะและประเภท ตลอดจนความสำคัญและประโยชน์ของวิสาหกิจขนาดย่อม ดังนี้

1. คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดย่อม

กัตัญญู หิริญสมบุรณ์ (2547: 2) ได้ให้ความหมายของคำว่า วิสาหกิจขนาดย่อม หมายถึง กิจการอุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing) การค้าส่งและการค้าปลีก (Wholesale and Retail) และกิจกรรมการบริการ (Services) โดยใช้หลักของจำนวนพนักงานและจำนวนเงินทุนเป็นตัววัดขนาดของธุรกิจ

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2560: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจ (Enterprises) ครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่

1. กิจการการผลิต (Production Sector) ครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม (Agricultural Processing) ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) และเหมืองแร่ (Mining)
2. กิจการการค้า (Trading Sector) ครอบคลุมการค้าส่ง (Wholesale) และการค้าปลีก (Retail)
3. กิจการบริการ (Service Sector)
โดยกิจการดังกล่าวมีเงินทุนจดทะเบียนไว้ไม่เกิน 50 ล้านบาท และมีพนักงานไม่เกิน 100 คน

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2560: ออนไลน์) ได้ให้คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจที่เป็นอิสระมีเอกชนเป็นเจ้าของ ดำเนินการโดยเจ้าของเอง ไม่เป็นเครื่องมือของธุรกิจใด ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคล หรือธุรกิจอื่น มีต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ และมีพนักงานจำนวนไม่มาก มีการดำเนินกิจกรรมทางด้านการผลิตสินค้า กิจการบริการ และกิจการค้าส่งค้าปลีก โดยในแต่ละกิจกรรมมีความหมายครอบคลุม ดังนี้

1. กิจการผลิตสินค้า หมายความว่าครอบคลุมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบการอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิต ก็คือ การเปลี่ยนรูปวัตถุให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์ โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือด้วยมือทั้งนี้กิจการผลิตสินค้าในที่นี้รวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็นการอุตสาหกรรม การผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนด้วย

2. กิจการบริการ หมายความว่าครอบคลุมถึงการศึกษา การสุขภาพ การบันเทิง การขนส่ง การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรมและที่พัก การภัตตาคาร การขายอาหาร การขายเครื่องดื่มของภัตตาคารและร้านอาหาร การให้บริการเช่าสิ่งบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ การให้บริการส่วนบุคคล บริการในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจ การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว

3. กิจการค้าส่งและค้าปลีก หมายความว่า การให้บริการเกี่ยวกับการค้า โดยที่การค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ใช้ในงานอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบันผู้ใช้ในงานวิชาชีพ และรวมทั้งการขายให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยตนเอง ส่วนการค้าปลีก หมายถึง การขายโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อการบริโภคหรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคลในครัวเรือน การค้าในที่นี้มีความหมายรวมถึง การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนการซื้อขาย สถาบันบริการน้ำมัน และสหกรณ์ผู้บริโภค

กล่าวโดยสรุปสำหรับคำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดย่อม หมายถึง การประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ธุรกิจการผลิต ธุรกิจบริการ ธุรกิจการค้าส่ง และธุรกิจการค้าปลีก ซึ่งมีขนาดของธุรกิจ ที่กำหนดจากมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของธุรกิจไม่รวมมูลค่าที่ดินและจำนวนพนักงาน ซึ่งมูลค่าของสินทรัพย์และจำนวนพนักงานขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจ

2. ลักษณะและประเภทของวิสาหกิจขนาดย่อม

ลักษณะและประเภทของวิสาหกิจขนาดย่อม ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนในการพิจารณาสินเชื่อจากสถาบันการเงิน โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

ก. ลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม

ลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 และตามประมวลรัษฎากร สรุปได้ ดังนี้ (กรมสรรพากร, 2560: ออนไลน์)

1.1 กำหนดตามกฎหมายกระทรวงอุตสาหกรรม โดยยึดเกณฑ์ขนาดของธุรกิจ จากมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของธุรกิจไม่รวมมูลค่าที่ดิน และจำนวนการจ้างงาน มีเกณฑ์ดังนี้

1. ธุรกิจการผลิต ที่มีขนาดย่อมมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท จำนวนการจ้างงาน ไม่เกิน 50 คน
2. ธุรกิจบริการที่มีขนาดย่อมมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท จำนวนการจ้างงาน ไม่เกิน 50 คน
3. ธุรกิจการค้าส่ง ที่มีขนาดย่อมมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 25 ล้านบาท จำนวนการจ้างงาน ไม่เกิน 25 คน
4. ธุรกิจการค้าปลีก ที่มีขนาดย่อมมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาทจำนวนการจ้างงาน ไม่เกิน 15 คน

1.2 กำหนดโดยอาศัยอำนาจตามประมวลรัษฎากรออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยมีหลักเกณฑ์ลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ดังนี้

1. ธุรกิจเจ้าของคนเดียว (Single proprietorship) เป็นการประกอบธุรกิจขนาดเล็กมีเจ้าของคนเดียว ซึ่งบริหารงานเองทั้งหมด
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ (Ordinary partnership) เป็นการประกอบกิจการที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมลงทุนกันจัดตั้งขึ้น โดยผู้ถือหุ้นทุกคนต้องรับผิดชอบในหนี้สิน ที่มีทั้งหมดโดยไม่จำกัดจำนวน การก่อตั้งนั้นอาจจะจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลก็ได้ ถ้าจดทะเบียนก็จะกลายเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited partnership) เป็นการประกอบกิจการที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมลงทุนกันจัดตั้งขึ้น และมีการจดทะเบียนการก่อตั้งเป็นนิติบุคคล โดยมีทั้งผู้ถือหุ้นจำกัดความรับผิดชอบและไม่จำกัดความรับผิดชอบ
4. บริษัทจำกัด (Corporation) เป็นการประกอบกิจการที่มีบุคคลตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป ร่วมลงทุนกันก่อตั้งขึ้น โดยผู้ถือหุ้นแต่ละคนจะรับผิดชอบในหนี้สินจำกัดไม่เกินมูลค่าที่ตนถืออยู่เฉพาะส่วนที่ยังชำระมูลค่าหุ้นไม่ครบเท่านั้น ซึ่งบุคคลที่ทำงานในบริษัทไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถือหุ้นการก่อตั้งต้องจดทะเบียน เป็นนิติบุคคล และเมื่อตั้งขึ้นแล้วจะมีอายุยืนนาน การเลิกล้มกิจการต้องเป็นไปตามเงื่อนไขข้อตกลงหรือโดยผลแห่งตัวบทกฎหมายเท่านั้น

ข. ประเภทของวิสาหกิจขนาดย่อม

กิจการที่ประกอบธุรกิจขนาดย่อม แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจการผลิต ธุรกิจบริการ ธุรกิจการค้าส่ง และธุรกิจการค้าปลีก มีรายละเอียดของแต่ละประเภท ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560: ออนไลน์)

1.1 กิจการการผลิต (Production Sector) ครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม (Agricultural Processing) ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) และเหมืองแร่ (Mining)

1. ธุรกิจการผลิต เป็นธุรกิจที่มีการเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปกระบวนการผลิตจึงเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต้องใช้วัตถุดิบในการแปรรูปให้เป็นสินค้าเพื่ออุตสาหกรรมและการบริโภค ซึ่งมีสินค้าจำนวนมากที่ผลิตขึ้นและจำหน่ายเองโดยใช้เครื่องจักรในการแปรรูป ใช้แรงงานและฝีมือในการแปรรูป ส่วนธุรกิจการผลิตภาคเกษตรกรรมก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน

2. ธุรกิจเหมืองแร่ เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขุดหาทรัพยากรธรรมชาติแหล่งแร่วัตถุดิบจากพื้นดิน ทั้งที่เป็นโลหะหรืออโลหะทุกชนิด ทุกประเภท เช่น เพชร พลอย อัญมณีต่าง ๆ พลวง เงิน ทอง และแร่ธาตุอื่น ๆ ซึ่งแหล่งในการทำธุรกิจมักจะอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบชนิดนั้น ๆ โดยขึ้นอยู่กับพื้นที่ว่าแหล่งใดมีแร่ชนิดใดมาก คุ่มค่ากับการลงทุนที่จะไปตั้งเหมือง เช่น หินดินดาน หินปูน หินชอล์ก เป็นต้น

1.2 กิจการการค้า (Trading Sector) ครอบคลุมการค้าส่ง (Wholesale) และการค้าปลีก (Retail)

1. ธุรกิจค้าส่ง (Wholesaling) หมายถึง ธุรกิจที่คนกลางดำเนินการโดยขายสินค้าต่อให้แก่คนกลางอื่น ๆ และผู้ใช้ในอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมเป็นจำนวนครั้งละมาก ๆ แต่ไม่ขายให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย ธุรกิจค้าส่งจะมีประสบการณ์ทางการตลาดและมีช่องทางการจัดจำหน่ายให้แก่ร้านค้าปลีก โดยให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เช่น การค้าส่งอะไหล่เครื่องใช้ไฟฟ้า ค่าส่งยาหรือเวชภัณฑ์ บุหรี่ สุรา น้ำมัน เป็นต้น

2. ธุรกิจค้าปลีก (Retailing) เป็นธุรกิจที่ขายสินค้าเป็นจำนวนเล็กน้อยแก่ผู้บริโภคคนสุดท้ายโดยตรงและจะเป็นคนกลางระหว่างผู้ค้าส่งและผู้ผลิต กับผู้บริโภคคนสุดท้าย และกิจกรรมทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการขายสินค้าและหรือบริการให้ผู้บริโภคคนสุดท้าย

1.3 กิจการบริการ (Service Sector) เป็นธุรกิจที่จำหน่ายสินค้าในรูปบริการให้แก่ผู้บริโภคหรือผู้ผลิต ธุรกิจบริการส่วนใหญ่จะมีตัวตน และมักจะถูกบริโภคในขณะเดียวกับที่ผลิตขึ้นมา เช่น โรงพยาบาล โรงแรม ธนาคาร สถานีบริการน้ำมัน เป็นต้น

3. บทบาทและความสำคัญของวิสาหกิจขนาดย่อมต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2560: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงบทบาทของวิสาหกิจขนาดย่อมที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศทั้งนี้ด้วยจำนวนที่มากมายหลากหลายประเภทของวิสาหกิจขนาดย่อม จึงมีบทบาทอย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทยในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่

1. เป็นวิสาหกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจไทยในแง่การจ้างงาน
2. เป็นจุดกำเนิดของผู้ที่จะสนใจลงทุนเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ เนื่องจากกิจการของวิสาหกิจขนาดย่อมใช้เงินทุนไม่สูงและมีความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

3. เป็นแหล่งหรือโรงเรียนฝึกอาชีพของบรรดาแรงงานประเภทต่างๆ ซึ่งสามารถฝึกฝนเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริง

4. ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับกิจการขนาดใหญ่ หรือกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ในรูปปรับช่วงการผลิตหรือเป็นแหล่งรับซื้อวัตถุดิบจากภาคการเกษตร เป็นต้น
5. เป็นส่วนสำคัญของระบบเศรษฐกิจเนื่องจากวิสาหกิจขนาดย่อมครอบคลุมแทบทุกวิสาหกิจทั้งภาคการผลิต การค้าส่ง-ค้าปลีกและภาคบริการ
6. เป็นวิสาหกิจที่สนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพราะวิสาหกิจขนาดย่อมคือภาคการผลิตที่จะผลิตสินค้าชั้นกลาง (Intermediate Goods) ป้อนโรงงานดังกล่าว
7. เป็นวิสาหกิจที่เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก
8. มีส่วนสร้างรายได้ให้ประเทศโดยเฉพาะจากภาคการผลิตเพื่อการส่งออก
9. ป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากวิสาหกิจขนาดย่อมช่วยให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ และการแข่งขันที่เป็นธรรมซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม

นอกจากนี้ ความสำคัญของวิสาหกิจขนาดย่อมต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย นั้น อยู่ที่การเป็นกิจการที่สร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างรายได้ ในบทบาทที่หลากหลายเป็นได้ทั้งผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้าและผู้ให้บริการ นับเป็นผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่ ทั้งในด้านการสร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกต่อธุรกรรมทางเศรษฐกิจ ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขาดการพัฒนาในเชิงการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของผลประกอบการ การตลาด ระบบการจัดการ เงินทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ และการพัฒนาทักษะบุคลากรทำให้ขาดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะในช่วงที่ประเทศไทยกำลังเผชิญวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจส่งผลให้วิสาหกิจขนาดย่อมจำนวนมากต้องปิดกิจการลงและในปัจจุบันสภาพแวดล้อมของการประกอบธุรกิจได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต และเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว สิ่งที่วิสาหกิจขนาดย่อมรุ่นใหม่ต้องเผชิญและฝ่าฟันไปให้ได้มีอยู่มากมาย ซึ่งหากปรับตัวไม่ทันก็จะทำให้เสียเปรียบในการแข่งขัน จนถึงขนาดทำให้ไม่สามารถอยู่รอดได้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2542) กล่าวว่า วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม เป็นวิสาหกิจที่มีความเหมาะสม มีความคล่องตัวในการปรับ สภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศอีกทั้งยังเป็นวิสาหกิจที่ใช้เงินทุนในจำนวนที่ต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ และยังช่วยรองรับแรงงานจากภาคเกษตรกรรมเมื่อหมดฤดูกาลเพาะปลูกรวมถึงเป็นแหล่งที่สามารถรองรับแรงงานที่เข้ามาใหม่เป็นการป้องกันการอพยพของแรงงานเข้ามาหางานทำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งช่วยกระจายการกระจุกตัวของโรงงานกิจการวิสาหกิจในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลไปสู่ภูมิภาค ก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนภูมิภาคและของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป กล่าวโดยสรุป วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ คือ ช่วยการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างเงินตราต่างประเทศ ช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ โดยการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจุดเริ่มต้นในการลงทุนและสร้างเสริมประสบการณ์ ช่วยเชื่อมโยงกับกิจกรรมขนาดใหญ่ และภาคการผลิตอื่น ๆ เช่น ภาคเกษตรกรรม เป็นแหล่งพัฒนาทักษะฝีมือ จากการศึกษา พบว่า สาระสำคัญที่ วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม ทำให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ดังนี้

1. วิสาหกิจขนาดขนาดย่อม เป็นแหล่งรองรับการจ้างงานขนาดใหญ่และกระจายอยู่ทั่วประเทศ ทั้งนี้เพราะวิสาหกิจต่าง ๆ ได้เกิดอยู่ในทุกชุมชนที่มีประชากรอาศัยอยู่กันเป็นหมู่เหล่า ในปี พ.ศ. 2542 มีการประมาณการว่า SMEs สามารถรองรับในการจ้างงานได้ถึง 4.5 ล้านคน

2. วิสาหกิจขนาดขนาดย่อม สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในตัวสินค้ารวมทั้งยังทำรายได้นำเงินตราต่างประเทศจากการส่งออก และยังสามารถผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้าอันทำให้ประเทศสามารถประหยัดเงินตราต่างประเทศได้จำนวนมากในแต่ละปี

3. วิสาหกิจขนาดขนาดย่อม เป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์บริการแก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้เริ่มต้นธุรกิจใหม่หรือนักลงทุนหน้าใหม่ จากธุรกิจเล็ก ๆ และพัฒนาจนเติบโตในที่สุด

4. วิสาหกิจขนาดขนาดย่อม เป็นหน่วยผลิตที่สนับสนุนและเชื่อมโยงไปสู่กิจการต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจการขนาดใหญ่ ขนาดกลางและหรือกิจการขนาดย่อมด้วยตนเองในรูปแบบของการผลิตเป็นสินค้าวัตถุดิบขั้นต้น ขั้นกลาง ด้วยวิธีการว่าจ้างผลิต หรือมีการรับช่วงต่อการผลิต (Subcontracting)

5. วิสาหกิจขนาดขนาดย่อม เป็นการเชื่อมโยงระหว่างของภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ภาคการเกษตร ภาคการบริการขนส่ง ภาคการก่อสร้าง ภาคการค้าส่ง-ค้าปลีก การเกิดขึ้นของวิสาหกิจขนาดขนาดย่อม ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเท่ากับเป็นการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค อันเป็นส่วนหนึ่งของการกระจายรายได้ที่ดีทางหนึ่ง

4. ลักษณะเด่นและปัญหาของวิสาหกิจขนาดย่อม

การประกอบอาชีพใด ๆ ก็ตาม แต่จะมีความแตกต่างกันในสาระของกระบวนการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ก็มีคุณลักษณะเด่นที่ควรทราบ คือ การเข้าสู่ธุรกิจทำได้ง่าย เพราะใช้เงินทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่มากนัก และเมื่อประกอบการแล้วเกิดมีปัญหาค่าสูญเสียโอกาสที่จะฟื้นตัวเกิดได้ง่ายกว่ากิจการขนาดใหญ่ มีความคล่องตัวในการบริการจัดการ ผู้ประกอบการสามารถควบคุมดูแลกิจการได้ทั่วถึงและใกล้ชิด ดำเนินธุรกิจไม่ว่าด้านการผลิตสินค้า การจัดจำหน่ายหรือการบริการจะมีความยืดหยุ่นสูง สอดคล้องกับยุคการผลิตและการค้าที่ต้องการตอบสนองที่รวดเร็ว ตลอดจนการผลิตและการค้าที่มุ่งความหลากหลายของรูปแบบหรือบริการมากกว่ามุ่งปริมาณ สามารถสร้างความชำนาญเฉพาะอย่างเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม วิสาหกิจขนาดย่อมนั้น ในแง่ของปัญหาหรือข้อจำกัดในภาพรวม (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2560: ออนไลน์) พอจะสรุปโดยสังเขปได้ ดังนี้

1. ปัญหาด้านการตลาด วิสาหกิจขนาดย่อมส่วนใหญ่นั้นมักตอบสนองความต้องการของตลาดในท้องถิ่น หรือตลาดในประเทศ ยังขาดความรู้ความสามารถด้านการตลาดในวงกว้างโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้าทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นหรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น

2. ขาดแคลนเงินทุน วิสาหกิจขนาดย่อมมักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุน หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีการทำบัญชี

อย่างเป็นระบบ และขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

3. ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานที่ทำงานในวิสาหกิจขนาดย่อมจะมีปัญหาการเข้าออกสูง กล่าวคือ เมื่อมีฝีมือและมีความชำนาญงานมากขึ้น ก็จะย้ายออกไปทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีระบบและผลตอบแทนที่ดีกว่า จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอและการพัฒนาไม่ต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพของสินค้า

4. ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยทั่วไปวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อนเนื่องจากการลงทุนต่ำ และผู้ประกอบการ พนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาการที่ทันสมัย จึงทำให้ขาดการพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี

5. ข้อจำกัดด้านการจัดการ วิสาหกิจขนาดย่อมมักขาดความรู้ในด้านการจัดการ หรือการบริหารงานที่มีระบบ ใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้โดยเรียนลูกเรียนผิดเป็นหลักอาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงาน การบริหารในลักษณะนี้แม้มีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึงหากธุรกิจไม่ใหญ่นัก แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัวหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบก็เกิดปัญหาขึ้นได้

6. ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมของรัฐ วิสาหกิจขนาดย่อมเป็นจำนวนมากเป็นการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่นผลิตตามบ้าน ผลิตในลักษณะโรงงานห้องแถว ไม่มีการจดทะเบียนโรงงาน ทะเบียนพาณิชย์หรือทะเบียนการค้า ดังนั้นกิจการหรือโรงงานเหล่านี้จึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของรัฐ หรือแม้แต่กิจการหรือโรงงานที่มีการจดทะเบียนถูกต้องก็มักไม่ค่อยอยากเข้ามายุ่งเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากปฏิบัติไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับการเสียภาษี การรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม หรือการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมายนอกจากนี้ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน แม้ว่ารัฐบาลจะได้ลดเงื่อนไขขนาดเงินลงทุนและการจ้างงาน หรือจูงใจให้วิสาหกิจขนาดย่อมเสนอโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนให้มากขึ้น แต่จากข้อมูลการศึกษาวิจัยพบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพียง 8.1 % เท่านั้นที่มีโอกาสได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล

7. ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์กรภาครัฐและเอกชน การส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมที่ผ่านมา ได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างไรก็ตามเนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนมากและกระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับข้อจำกัดของหน่วยงานดังกล่าว เช่น ในเรื่องของบุคลากร งบประมาณ จำนวนสำนักงานสาขาในภูมิภาค การให้บริการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจตอบสนองได้ทั่วถึงและเพียงพอ

8. ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ ข้างต้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยทั่วไป จึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐบาล ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด เป็นต้น

จากคำจำกัดความ ลักษณะและประเภท ตลอดจนความสำคัญของของธุรกิจวิสาหกิจขนาดย่อม ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาธุรกิจดังกล่าว และนำไปสู่การกำหนดกรอบในการศึกษาต่อไป

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม

1. คุณภาพของบัญชีและงบการเงินที่มีผลต่อการพิจารณาสินเชื่อ

นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลาปะพร ศรีจันทเพชร (2550: 1-4) กล่าวว่าผู้บริหารระดับสูงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ จะเป็นผู้พิจารณาบัญชี และงบการเงินเพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานสายงานธุรกิจลูกค้า 3 ประการ ได้แก่

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ความคิดเห็นเป็นเรื่องของความรูสึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของบุคคลนั้นๆ ซึ่งสามารถแสดงออกได้หลายด้าน และความคิดเห็นสามารถเปลี่ยนไปตามข้อเท็จจริงและเจตคติของบุคคล ไม่สามารถตัดสินได้ว่าถูกหรือผิด อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นได้

2. ลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน แม่บทการบัญชี (Accounting framework) ได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงินว่าประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, 2560) คือ

ก. ความเข้าใจได้ (Understandability) ข้อมูลในงบการเงินต้องสามารถเข้าใจได้ทันที หากผู้ใช้มีความรู้ตามควรเกี่ยวกับธุรกิจ การบัญชี และมีความตั้งใจตามควร

ข. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevance) ข้อมูลต้องช่วยให้ผู้ใช้ ประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันและอนาคตได้ โดยต้องเป็นข้อมูลที่มีสาระสำคัญ กล่าวคือ หากการไม่แสดงข้อมูล หรือการแสดงผลผิดพลาด จะมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจ

ค. ความเชื่อถือได้ (Reliability) ข้อมูลจะมีคุณสมบัติของความน่าเชื่อถือ ต้องปราศจากความผิดพลาดที่มีสาระสำคัญ และความลำเอียง นอกจากนี้ข้อมูลจะต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ตลอดจนจนเป็นการแสดงตามเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ มิใช่ตามรูปแบบทางกฎหมายอย่างเดียว หรือที่เรียกว่า เนื้อหาสำคัญกว่ารูปแบบ

ง. การเปรียบเทียบได้ (Comparability) ผู้ใช้งบการเงินต้องสามารถเปรียบเทียบกันได้ในด้านการเปรียบเทียบย้อนหลัง การเปรียบเทียบระหว่างกิจการ การเปรียบเทียบเชิงคุณภาพ ในกรณีการใช้วิธีการบัญชีที่แตกต่างกัน

3. ความเชื่อถือได้ของงบการเงิน ตามแนวคิดของการตรวจสอบบัญชี ประกอบด้วย สิ่งที่ผู้บริหารได้ให้การรับรองเกี่ยวกับความถูกต้องตามที่ควรของงบการเงิน (Management's financial assertion) 7 องค์ประกอบ คือ 1) ความมีอยู่จริง (Existence) 2) สิทธิและภาระผูกพัน (Right and Obligations) 3) เกิดขึ้นจริง (Occurrence) 4) ความครบถ้วน (Completeness) 5)

การแสดงผลค่าหรือการตีราคา (Valuation) 6) การวัดมูลค่า (Measurement) 7) การแสดงรายการ และการเปิดเผยข้อมูล (Presentation and disclosure)

2. เทคนิคการวิเคราะห์สินเชื่อและปัญหาในการอนุมัติสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมของสถาบันการเงิน

การวิเคราะห์สินเชื่อที่นิยมนำมาใช้ในทางปฏิบัติประกอบด้วยเทคนิควิธี การอนุมัติสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม SMEs (Lending technologies and the supply of SME credit) รวม 4 วิธี (Berger and Udell, 2004) ได้แก่

1. การให้สินเชื่อโดยอิงจากวิเคราะห์งบการเงิน (Financial Statement Lending)

2. การให้สินเชื่อโดยอิงจากวิเคราะห์ทรัพย์สิน (Asset-Based Lending)

3. การให้สินเชื่อโดยการประเมินคะแนนสินเชื่อ (Credit Scoring) และ

4. การให้สินเชื่อโดยอิงความสัมพันธ์ (Relationship Lending)

การให้สินเชื่อจากการวิเคราะห์แต่ละวิธีมีการนำมาใช้ให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้กู้และลักษณะของสถาบันการเงิน โดย 3 วิธีแรกมักถูกอ้างอิงกับการให้สินเชื่อแบบเฉพาะครั้ง (Transaction-based lending) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงสินเชื่อจากข้อมูลที่มีเอกสารหลักฐาน (Hard information) เป็นข้อมูลที่รวบรวมช่วงเวลาที่จะให้สินเชื่อ โดยไม่ให้ความสนใจกับข้อมูลที่ไม่มีเอกสาร (Soft information) ซึ่งรวบรวมได้จากช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์ติดต่อกัน ซึ่งตรงข้ามกับวิธีที่ 4 จะอิงกับข้อมูลที่ไม่มีเอกสาร ดูจากความสัมพันธ์และการติดต่อที่มีมาแต่เดิม มักจะเป็นวิธีที่ประยุกต์กับธนาคารสาขาในท้องถิ่นกับผู้ประกอบการที่มีการทำธุรกิจในท้องถิ่นมานาน

3. ปัจจัยที่จะส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมไม่สามารถที่จะกู้เงินจากสถาบันการเงินได้

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2560: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่จะส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ไม่สามารถที่จะกู้เงินจากธนาคารได้ ดังนี้

1. ไม่มีหลักทรัพย์สินค้ำประกัน ถือเป็นปัจจัยส่วนใหญ่หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นปัจจัยมาตรฐานของการขอสินเชื่อไม่ได้ของผู้ประกอบการ เนื่องจากในระบบธนาคารหรือสถาบันการเงินใดก็ตามจำเป็นต้องมีการเรียกหลักประกันสำหรับค้ำประกันสินเชื่อทั้งสิ้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่มักเป็นรายเล็ก ๆ ซึ่งกำลังจะเริ่มดำเนินธุรกิจใหม่ หรือถ้าเริ่มดำเนินธุรกิจก็มักจะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ทำให้ยังไม่มีฐานะการเงินที่มั่นคงเพียงพอที่จะมีหลักทรัพย์สินค้ำประกันสินเชื่อกับธนาคาร เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ เช่น โฉนดที่ดิน บ้าน ห้องชุด

2. ไม่มีประสบการณ์ ถือเป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ผู้ประกอบการใหม่หลายรายมักจะได้รับคำปฏิเสธจากธนาคาร เจ้าหน้าที่สินเชื่อได้ทำการพิจารณาในเรื่องของประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ จะพบว่าผู้ประกอบการใหม่เหล่านี้ขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับสินค้าหรือธุรกิจที่ตนเองจะเริ่มทำ ในขณะที่การพิจารณาในการให้สินเชื่อโดยส่วนใหญ่จะตั้งบนพื้นฐานว่า ผู้กู้หรือธุรกิจจะมีความสามารถในการผ่อนชำระคืนสินเชื่อกับทางธนาคารได้หรือไม่ เจ้าหน้าที่สินเชื่อของธนาคารจะมีแนวโน้มทางความคิดว่า ถ้าผู้ประกอบการได้รับสินเชื่อไปดำเนินธุรกิจแล้วไม่ประสบความสำเร็จ

ตามเป้าหมายที่กำหนดจะเป็นอย่างไร หรืออาจจะเรียกได้ว่าถ้าแย่ที่สุดจะเกิดอะไรขึ้น ซึ่งถ้าผู้ประกอบการที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนในการทำธุรกิจที่ขอกู้เงินมาก่อน

3. ไม่มีรายได้ให้ปรากฏหรือไม่ทำบัญชีอย่างเป็นระบบ สิ่งนี้ถือเป็นเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่พบเห็นได้สำหรับผู้ประกอบการ โดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นรายที่เริ่มจะดำเนินการมาไม่นาน หรือได้ดำเนินการมาเป็นเวลานานแล้วกล่าวคือ มักจะไม่มีหรือนำรายได้หรือรายจ่ายในการทำธุรกิจผ่านระบบธนาคาร โดยมักจะเป็นการซื้อขายกันด้วยเงินสด แม้ว่าธุรกิจหักลบกลบหนี้ระหว่างรายรับ-รายจ่ายแล้วมีกำไรจากการทำธุรกิจเหลือเดือนละ 50,000 บาท แต่ในบัญชีธนาคารมีเงินคงเหลือในแต่ละเดือนเพียงเดือนละ 5,000 บาท ก็เป็นการยากที่จะทำให้เจ้าหน้าที่สินเชื่อเชื่อว่าธุรกิจที่ผู้กู้ทำจะมีรายได้เท่าที่ผู้กู้แจ้งให้ทราบ เพราะไม่หลักฐานในการยืนยันถึงรายได้จากการทำธุรกิจ ซึ่งเป็นสาเหตุของการถูกปฏิเสธในการให้กู้จากธนาคารของผู้ประกอบการโดยส่วนใหญ่ในปัจจุบัน เมื่อต้องไปขอกู้ในการขยายธุรกิจหรือขอเงินทุนหมุนเวียน ทั้งที่ผู้ประกอบการมีหลักทรัพย์ค้ำประกันครบถ้วน มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และรายได้จากธุรกิจก็เกิดขึ้นจริงตามที่ผู้ประกอบการแจ้งให้กับเจ้าหน้าที่สินเชื่อทราบ แต่ผู้ประกอบการไม่สามารถแสดงหลักฐานถึงการเข้าออกของรายได้ให้ปรากฏก็มักจะได้รับคำปฏิเสธจากเจ้าหน้าที่สินเชื่อในการให้กู้

4. ไม่มีแผนธุรกิจ (Business Plan) การมีหรือการจัดทำแผนธุรกิจนี้เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่จะมีผลให้ผู้ประกอบการสามารถกู้เงินจากธนาคารได้สำเร็จตามที่ต้องการ หรืออาจจะทำให้ได้รับคำปฏิเสธในกู้เงินจากทางธนาคารก็ได้เช่นเดียวกัน โดยเกือบทุกธนาคารถ้าเป็นการขอกู้เพื่อการทำธุรกิจทางธนาคารจะขอให้ผู้ประกอบการทุกรายจัดทำแผนธุรกิจ ซึ่งถือเป็นเอกสารประกอบในการพิจารณาสินเชื่อว่าธุรกิจมีลักษณะในการดำเนินการอย่างไร รายรับ-รายจ่ายเป็นเท่าใด การลงทุนในธุรกิจ จุดคุ้มทุน ผลกำไรของธุรกิจเป็นเท่าใด โดยเฉพาะการดำเนินการของธุรกิจต่อไปในอนาคต ผู้ประกอบการส่วนใหญ่โดยเฉพาะรายเล็กจะมีปัญหาในเรื่องของการจัดทำแผนธุรกิจนี้มาก ซึ่งมักจะเกิดจากไม่มีความรู้ในการเขียนแผนธุรกิจให้เป็นขั้นตอนที่ถูกต้อง โดยเหตุผลของการจัดทำแผนธุรกิจตามที่กล่าวมาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ธุรกิจจากผู้เกี่ยวข้องในการอนุมัติสินเชื่อ ซึ่งอาจอยู่นอกเหนือจากเจ้าหน้าที่สินเชื่อที่ได้พูดคุยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการโดยตรง ดังนั้นเมื่อบุคคลเหล่านั้นได้อ่านข้อมูลของธุรกิจที่ขอกู้จากแผนธุรกิจที่จัดทำขึ้น ก็จะวิเคราะห์ตามรายละเอียดที่ปรากฏ ซึ่งอาจเป็นทั้งด้านบวกหรือด้านลบในการอนุมัติสินเชื่อก็ได้

5. มีประวัติหนี้เสียหรือสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) การเป็นหรือเคยมีประวัติว่าเป็น NPL นั้น ปัจจัยข้อนี้แทบจะถือได้ว่าเป็นปัจจัยหลักในการปฏิเสธการให้กู้จากธนาคารเกือบร้อยละ 100 ในปัจจุบันได้เริ่มต้นทำธุรกิจหรือดำเนินธุรกิจต่อมา เป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว เริ่มมีรายได้เพียงพอที่จะสามารถชำระหนี้ที่เคยเป็นอยู่ได้ แต่ทว่าเนื่องจากประวัติของผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบข้อมูลเครดิตจะแสดงผลของชื่อผู้ประกอบการนั้นอยู่เสมอ トラบดีที่ยังไม่มีการชำระหนี้ที่มีอยู่จนหมด ซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่สินเชื่อตรวจสอบข้อมูลของผู้ประกอบการในเรื่องของการใช้สินเชื่อหรือข้อมูลทางการเงิน เช่น บริษัทข้อมูลเครดิต (Credit Bureau) จะปรากฏชื่อของผู้ประกอบการในฐานะลูกค้าที่เป็น NPL หรือเป็นหนี้เสีย โดยเฉพาะลูกค้าที่ไม่มีการติดต่อกับทางธนาคารเจ้าหนี้ หรือไม่เคยทำสัญญาประนีประนอมหรือสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เมื่อเจ้าหน้าที่สินเชื่อตรวจสอบข้อมูลของผู้ประกอบการในลักษณะนี้ก็จะปฏิเสธการให้กู้แทบจะทุกรายไป เพราะถือว่าผู้ประกอบการ

ดังกล่าวเป็นผู้ไม่มีวินัยทางการเงินในการชำระคืนเงินเชื่อกับทางธนาคาร ก็จะมีโอกาสได้รับการปฏิเสธจากทางธนาคารอยู่ในเกณฑ์สูงมากเลยทีเดียว

6. ไม่รู้ต้นทุนหรือไม่รู้รายได้ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะกับผู้ประกอบการรายใหม่ ซึ่งจะไม่ค่อยปรากฏกับผู้ประกอบการที่ได้เคยทำธุรกิจมาแล้ว เนื่องจากไม่สามารถคำนวณต้นทุนในการเริ่มต้นธุรกิจได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในทรัพย์สิน เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร อุปกรณ์ การตกแต่งปรับปรุง หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่น ค่าธรรมเนียม เงินเดือน ต้นทุนการผลิต ต้นทุนการซื้อสินค้า ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ทั้งก่อนเริ่มดำเนินธุรกิจ ช่วงเริ่มต้นธุรกิจ และช่วงที่เริ่มดำเนินการธุรกิจแล้ว ซึ่งโดยส่วนใหญ่การประมาณการเกี่ยวกับต้นทุนธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการมือใหม่ดังกล่าว มักจะต่ำกว่าความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นค่อนข้างมาก หรือจะเป็นในทางที่คิดต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในทางที่น้อยที่สุด ในขณะที่เมื่อเริ่มทำธุรกิจไปแล้วสิ่งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายมักจะเป็นไปในทางที่มากที่สุดอยู่เสมอหรืออาจจะเรียกว่า “งบบานปลาย” ทำให้เมื่อทางธนาคารพิจารณาเกี่ยวกับโครงการหรือธุรกิจที่ขอกู้แล้วเห็นว่าต้นทุนของธุรกิจที่ระบุไว้ดังกล่าวต่ำเกินกว่าที่ธุรกิจมีลักษณะดังกล่าวโดยทั่วไปจะดำเนินการได้จริงตามที่ระบุไว้ ทำให้ธนาคารอาจที่จะปฏิเสธการให้กู้แก่ผู้ประกอบการหรืออาจให้มีการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับประมาณการในการลงทุน แต่โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นไปในทางการปฏิเสธเนื่องจากการที่ผู้ประกอบการไม่สามารถกำหนดหรือคำนวณในด้านต้นทุนของธุรกิจอย่างถูกต้องได้ ย่อมแสดงว่าผู้ประกอบการรายนั้นไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับธุรกิจที่ตนเองจะทำ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการในอนาคตได้ นอกจากนี้การไม่รู้ต้นทุนที่ถูกต้องยังส่งผลให้การคิดหรือคำนวณจำนวนเงินหรือวงเงินที่ใช้กู้เงินจากทางธนาคารผิดพลาดจากความเป็นจริง และบ่อยครั้งที่พบว่ามูลค่าหลักประกันของธุรกิจที่มีอยู่ ไม่เพียงพอต่อการค้ำประกันวงเงินสินเชื่อเมื่อมีการคำนวณตามต้นทุนที่แท้จริงของธุรกิจได้ นอกจากนี้เรื่องต้นทุนแล้วก็ยังเป็นเรื่องของรายได้ที่จะเกิดขึ้นในการทำธุรกิจ ว่าธุรกิจหรือบริการมีที่มาของรายได้ในลักษณะใด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประมาณการทางการขาย ประมาณการเกี่ยวกับรายได้ ลักษณะเงื่อนไขต่าง ๆ ในการค้า เช่น ขายเงินสด ขายเงินเชื่อ การเข้ามาของรายได้ ความสม่ำเสมอของรายได้ที่เกิดขึ้นของธุรกิจ รวมถึงที่สำคัญอย่างยิ่งคือ การที่ไม่รู้ว่าลูกค้าที่จะซื้อสินค้าเป็นใครหรือไม่รู้ว่าลูกค้าเป้าหมายของธุรกิจคือใคร โดยคิดว่าถ้าเริ่มดำเนินธุรกิจไปแล้วจะสามารถหาลูกค้าได้จากการดำเนินการของกลยุทธ์ทางการตลาดที่กำหนดไว้เหล่านี้เป็นต้น การที่ไม่รู้ถึงต้นทุนหรือการไม่รู้ถึงรายได้ของธุรกิจจึงกลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในโอกาสที่จะถูกปฏิเสธจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน จากความไม่เชื่อถือในความสามารถในการบริหารธุรกิจของผู้ประกอบการ

7. ไม่รู้ข้อจำกัด ถือเป็นปัจจัยที่อาจเกิดขึ้นได้ไม่จำเป็นเป็นผู้ประกอบการใหม่หรือเก่า ในการติดต่อขอกู้เงินจากทางธนาคาร ตัวอย่างเช่น ในเรื่องของธุรกิจที่ไม่ใช่ว่าทุก ๆ ธนาคารไม่จำเป็นจะเป็นธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารของภาครัฐจะให้วงเงินกู้กับทุก ๆ ธุรกิจหรือให้บริการทุก ๆ ด้านทางการเงิน เช่น ธุรกิจที่ทำทางด้านเกษตรพื้นฐานอาจติดต่อขอเงินกู้ได้เฉพาะจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เท่านั้น เพราะธนาคารอื่น ๆ อาจจะไม่ให้บริการเงินกู้เกี่ยวกับการเกษตรพื้นฐานดังกล่าว ในขณะที่ถ้าเป็นธุรกิจในรูปแบบอุตสาหกรรมถ้าไปยื่นขอกู้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ก็จะได้รับบริการปฏิเสธจากทางธนาคารเพราะว่าไม่มีบริการให้กู้แก่ธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นต้น โดยเฉพาะธุรกิจที่มีความคาบเกี่ยวระหว่าง 2 ลักษณะ เช่น มีทั้งลักษณะของเกษตรพื้นฐานและ

อุตสาหกรรมผสมผสาน อาจได้รับการปฏิเสธจากทั้งธนาคารที่มีบริการเงินกู้ทางการเกษตร และจากธนาคารที่มีบริการเงินกู้ทางอุตสาหกรรม เนื่องจากตีความว่าเป็นธุรกิจที่ไม่อยู่ในข่ายให้บริการที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต แต่ทั้งนี้ปัจจุบันความคลุมเครือเกี่ยวกับการตีความของลักษณะของธุรกิจในการให้บริการเงินกู้ ค่อนข้างคลี่คลายลงหรือมีความชัดเจนขึ้น โดยการพิจารณาอาจจะมุ่งเน้นที่ตัวรายได้หลักของกิจการว่าเกิดขึ้นจากกิจกรรมหรือลักษณะการดำเนินการใดของธุรกิจเป็นสำคัญ รวมถึงการระบุถึงลักษณะการให้บริการเงินกู้แก่ประเภทธุรกิจที่ชัดเจนขึ้น หรืออาจเป็นเรื่องบริการด้านการเงินอื่น ๆ

8. ไม่สามารถผ่อนชำระ ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ธนาคารจะปฏิเสธการให้กู้แก่ผู้ประกอบการ ถ้าหากธนาคารได้พิจารณาแล้วว่าผู้ประกอบการหรือธุรกิจนั้นไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะผ่อนชำระเงินกู้ตามวงเงินที่ขอกู้ได้ ไม่ว่าจะเกิดจากการที่ธุรกิจมีกระแสเงินสดจากผลกำไรหรือผลการดำเนินการของธุรกิจ ที่ไม่เพียงพอหรือมียอดคงเหลือภายหลังการชำระเงินกู้แล้วคงเหลือน้อยเกินไปเกินกว่าที่จะใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจได้ กรณีที่เกิดขึ้นนี้สามารถแยกออกได้เป็นหลายกรณี ตัวอย่างเช่น ความแตกต่างระหว่างกำไรทางบัญชีที่มีความแตกต่างจากกำไรที่เป็นเงินสด โดยเฉพาะในธุรกิจที่มีลักษณะของการให้เครดิตการค้า ที่จะทำให้ส่วนใหญ่แล้วกำไรที่เกิดขึ้นทางบัญชีจะแตกต่างจากกำไรของเงินสดคือ มีมูลค่าที่ปรากฏของกำไรทางบัญชีส่วนใหญ่แล้วจะมีมากกว่ากำไรที่เป็นเงินสดที่ธุรกิจรับจริง เนื่องจากกระแสเงินสดถือเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาอนุมัติเงินกู้ เพราะเงินสด คือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการและความอยู่รอดของธุรกิจ โดยส่วนใหญ่ของการประมาณการในเรื่องของกำไรขาดทุนสำหรับธุรกิจของผู้ประกอบการ จะมาจากการประมาณเกี่ยวกับตัวเลขของรายรับเปรียบเทียบกับรายจ่ายของธุรกิจโดยแสดงไว้ในงบกำไรขาดทุน แต่มักจะไม่มีการจัดทำงบกระแสเงินสดเพื่อดูว่าเงินสดในกิจการมีจำนวนเท่าใด ซึ่งทำให้บ่อยครั้งที่พบว่ากำไรจากการดำเนินการของธุรกิจมีผลกำไร แต่กลับไม่มีกระแสเงินสดที่เพียงพอคงเหลือในธุรกิจ หรือในอีกกรณีหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่ธนาคารพิจารณาว่าธุรกิจหรือตัวผู้ประกอบการมีภาระหนี้สินอื่น ๆ อยู่เดิมทั้งที่เป็นจากธุรกิจหรือหนี้สินส่วนตัว ซึ่งเมื่อรวมค่าผ่อนชำระเงินกู้สำหรับธุรกิจใหม่หรือการขยายธุรกิจที่มีอยู่เดิม จะส่งผลให้ผู้ประกอบการหรือธุรกิจมีภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินกู้ในระดับที่เกินกว่าที่ภายหลังการชำระ จะสามารถดำเนินการหรือดำรงชีพได้โดยปกติ หรือกระแสเงินสดที่มีอยู่อาจจะอยู่ในระดับที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจได้ ถ้าเกิดเหตุการณ์บางประการขึ้นอันทำให้รายได้ต่ำกว่าประมาณการที่คาดคะเนไว้ เป็นต้น

9. ไม่มีการเตรียมตัว ถือเป็นปัจจัยที่อาจจะไม่ส่งผลร้ายแรงถึงระดับที่จะถูกปฏิเสธจากทางธนาคาร แต่บางครั้งก่อให้เกิดความล่าช้าในการติดต่อหรืออนุมัติวงเงินกู้จากทางธนาคาร ตัวอย่างเช่น การไม่มีเอกสารประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับธุรกิจ เช่น งบการเงิน ใบอนุญาตต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับธุรกิจ เอกสารเกี่ยวกับยอดขาย เอกสารเกี่ยวกับลูกค้า เอกสารเกี่ยวกับรายได้หรือรายจ่ายต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาการขอเงินกู้ เป็นต้น นอกจากนี้การไม่มีการเตรียมตัวในสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือเอกสารประกอบกับการกู้เงิน เช่น สำเนาบัญชีธนาคารย้อนหลัง การกำหนดหรือจัดทำสัญญาจะซื้อจะขาย เงื่อนไขต่าง ๆ ในการโอนทรัพย์สิน การจัดทำมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการติดต่อหรืออนุมัติวงเงินกู้จากทางธนาคาร หรืออาจเป็นกรณีที่ไม่มี การจัดเตรียมแผนธุรกิจไว้ก่อนล่วงหน้า ทำให้เมื่อทางธนาคารเรียกแผนธุรกิจประกอบการขอกู้ผู้ประกอบการต้องเสียเวลาในการดำเนินการจัดทำแผนธุรกิจเพื่อใช้ประกอบการขอกู้ หรืออาจจะเป็นเรื่องของภาระประเมินราคาทรัพย์สินที่ต้องมีการติดต่อและดำเนินการว่าจ้างบริษัทประเมินราคาทรัพย์สิน เพื่อจัดทำรายงาน

ประเมินราคาทรัพย์สินประกอบการพิจารณา เป็นต้น และในเรื่องบางอย่างนอกเหนือ ออกไป เช่น การที่ผู้ประกอบการไม่มีการเตรียมตัว หรือไม่ทำความเข้าใจในแผนธุรกิจที่จะนำเสนอต่อทางธนาคารหรือสถาบันการเงินอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ไม่ได้เป็นผู้จัดทำแผนธุรกิจเอง หรือใช้บุคคลภายนอก หรือมีอาชีพเป็นผู้จัดทำแผนธุรกิจให้ ทำให้เมื่อต้องตอบข้อซักถามหรือมีข้อสงสัยจากเจ้าหน้าที่ของธนาคาร ผู้ประกอบการก็ไม่สามารถชี้แจงประเด็นปัญหาต่างๆ ที่ถูกซักถามได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ธนาคารพิจารณาได้ว่าผู้ประกอบการยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอเกี่ยวกับธุรกิจที่ตนดำเนินการ อันอาจเป็นสาเหตุในการถูกปฏิเสธในการกู้เงินก็เป็นได้

10. มีทัศนคติเชิงลบ ถือเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถกู้เงินจากทางธนาคารได้ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมาจากตัวผู้ประกอบการเองในเรื่องของทัศนคติหรือการแสดงออกเกี่ยวกับการใช้บริการจากทางธนาคาร ซึ่งผู้ประกอบการอาจเคยมีประสบการณ์ที่เคยไปใช้บริการหรือติดต่อขอกู้เงินจากธนาคารอื่นมาก่อนหน้าแล้วได้รับการปฏิเสธในการให้กู้ เมื่อผู้ประกอบการเหล่านี้มาติดต่อขอกู้เงินกับธนาคารแห่งอื่นก็มักบ่นหรือตำหนิเกี่ยวกับธนาคารก่อนหน้าที่ปฏิเสธการให้กู้ว่าไม่มีความรู้เข้าใจในตัวธุรกิจของตน หรือเจ้าหน้าที่ธนาคารไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของธุรกิจ หรือจนถึงขั้นแสดงความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ธนาคารโง่ไปเลยก็มี ซึ่งอาจรวมไปจนถึงการบ่นหรือตำหนิติเตียนเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ ของทางธนาคารหรือระบบสถาบันการเงินว่าไม่มีความจริงใจในการให้การช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ ทัศนคติหรือการแสดงออกด้านลบเหล่านี้ของผู้ประกอบการอาจจะส่งผลให้ธนาคารพิจารณาว่าผู้ประกอบการดังกล่าวมีลักษณะเป็น “บุคคลเจ้าปัญหา” หรือก็ “เพราะคุณเป็นอย่างนี้ ธนาคารนั้นถึงได้ปฏิเสธ” ซึ่งจะทำให้ไม่ผ่านการประเมินในแง่ของการพิจารณาด้าน Character เกี่ยวกับตัวผู้ประกอบการ ซึ่งจะช่วยให้อาจได้รับการปฏิเสธไปในที่สุดอันเนื่องมาจากทัศนคติเชิงลบของผู้ประกอบการนั่นเอง และบ่อยครั้งที่พบว่าผู้ประกอบการที่มีทัศนคติเชิงลบเหล่านี้ได้เคยทำการติดต่อขอกู้เงินจากธนาคารมาแล้วหลายแห่ง และธนาคารทุกแห่งที่ได้เคยติดต่อก็ก้าวแล้วแต่ปฏิเสธ การให้กู้แก่ผู้ประกอบการในลักษณะนี้มาทั้งสิ้น

ดังนั้นสามารถสรุปปัจจัยทั้ง 10 ประการทั้งหมด คือ 1) ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน 2) ไม่มีประสบการณ์ 3) ไม่มีรายได้ให้ปรากฏ 4) ไม่มีแผนธุรกิจ (Business Plan) 5) มีประวัติหนี้เสีย (NPL) 6) ไม่รู้ต้นทุนหรือไม่รู้รายได้ 7) ไม่รู้ข้อจำกัด 8) ไม่สามารถผ่อนชำระ 9) ไม่มีการเตรียมตัว และ 10) มีทัศนคติเชิงลบ ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นปัจจัยหลัก ๆ ประมาณ 10 ประการอันจะเป็นสาเหตุที่จะทำให้ผู้ประกอบการ ถูกธนาคารปฏิเสธในการขอกู้เงิน และหากพิจารณาถึงรายละเอียดที่แฝงไว้ของปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดทำบัญชีของกิจการนั่นเอง ซึ่งหากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการจัดเก็บข้อมูลของกิจการทั้งทางการเงินและบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งมีความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการจัดทำบัญชีและเอกสารต่าง ๆ โอกาสที่จะผู้ประกอบการจะสามารถได้รับการพิจารณาสินเชื่อจากสถาบันการเงินย่อมมีมากขึ้นโดยลำดับ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิธิตา สกุศลจิตจินดา (2551) ได้ศึกษาทัศนคติของนักบัญชีต่อการมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่านักบัญชีโดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะ ซึ่งเหตุผลที่สำคัญ คือผู้ใช้งบการเงินของ SMEs มีความต้องการข้อมูลในงบการเงินที่น้อยกว่าผู้ใช้งบการเงินของกิจการขนาดใหญ่ ประกอบกับ SMEs มีรายการค้าที่ไม่ซับซ้อนเท่ากิจการขนาดใหญ่ ดังนั้น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์จะส่งผลให้นักบัญชีต้องเสียเวลาในการจัดทำข้อมูล ซึ่งมากเกินไปจนรวมทั้งการให้นักบัญชีปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีบางฉบับ ซึ่งเข้าใจยากและซับซ้อน อันอาจส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการบันทึกบัญชีได้

นฤนาถ ศราภยวานิช และอมรา โกไศยกานนท์ (2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางการบัญชี และการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 150 ราย โดยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามเป็นแนวทาง พบว่าความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางการบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการจัดทำข้อมูลทางการบัญชีทั้ง 3 ด้าน คือความถี่ในการจัดทำ ความถูกต้องครบถ้วน และความทันต่อความต้องการใช้ และพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นถึงความสำคัญของข้อมูลทางการบัญชี และใช้ข้อมูลทางการบัญชีประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ แต่ไม่เข้าใจถึงหลักการจัดทำบัญชีที่ถูกต้อง เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs ไม่ได้ให้ความสนใจในการเข้าร่วมอบรม เพื่อเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางการบัญชี ดังนั้นจึงประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดความรู้ความสามารถในการจัดทำบัญชี

สุวรรณา เลหาะวิสุทธิ และคณะ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีของกิจการที่ไม่ใช่นิติบุคคลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 100 ราย พบว่า กิจการที่มีการจัดทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าและเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการจัดทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีคุณวุฒิการศึกษา ด้านบัญชี ส่วนใหญ่บันทึกบัญชีอย่างง่าย ๆ ตามเกณฑ์เงินสด โดยให้ความสำคัญกับรายรับและรายจ่าย และต้องการทราบข้อมูลรายเดือนมากกว่ารายปี ส่วนผลการศึกษาดูด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกิจการที่มีการจัดทำบัญชีจำนวน 35 ราย พบว่าการจัดทำบัญชีส่วนใหญ่เป็นบัญชีรายรับและรายจ่าย ซึ่งปัจจัยที่ทำให้กิจการมีการจัดทำบัญชี ได้แก่ ผู้ประกอบการต้องการทราบข้อมูลการดำเนินงานของกิจการ และผู้ประกอบการเห็นความสำคัญของประโยชน์ของการจัดทำบัญชี แต่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและเวลา ปัญหาความรู้ความเข้าใจต่อหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องรวมทั้งปัญหาความถูกต้องและความครบถ้วนของการจัดทำบัญชี

กนกวรรณ คำมาบุตร (2553) ได้ทำการศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปางเกี่ยวกับข้อมูลการบัญชี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปางเกี่ยวกับข้อมูลการบัญชีโดยรวบรวมข้อมูลจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในอำเภอเมืองลำปาง จำนวนทั้งหมด 320 ราย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระยะเวลาดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 15 ปี มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการทั่วไป/ผู้บริหาร ลักษณะของกิจการนิติบุคคลส่วนใหญ่เป็นห้างหุ้นส่วน จำกัด โดยเป็นกิจการบริการที่เข้าลักษณะวิสาหกิจขนาดย่อม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีทั้งการจัดทำบัญชีและใช้บริการสำนักงานบัญชีมากที่สุด โดยการจัดทำบัญชีจะใช้คอมพิวเตอร์ แต่ไม่ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลทางการบัญชีประเภทรายได้มากที่สุด และใช้รายงานการรับและจ่ายเงินสดในการบริหารงานโดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบผลการดำเนินงานของกิจการในการจัดทำบัญชี ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปาง ยังขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการและระดับการศึกษาของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปาง ผลการศึกษายังพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลการบัญชีโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

อัจฉรา บุญลอย (2556) ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบน ที่มีต่อการจัดทำบัญชี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบนที่มีต่อการจัดทำบัญชี ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเขตภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน พะเยา น่าน แพร่ และลำปาง จำนวนทั้งหมด 406 ราย โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการและสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นกิจการค้าส่งและค้าปลีกที่มีมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (ไม่รวมที่ดิน) ไม่เกิน 5,000,000 บาท และมีจำนวนพนักงานไม่เกิน 20 คน โดยมีระยะเวลาดำเนินมากกว่า 15 ปี และใช้บริการสำนักงานบัญชีในการจัดทำบัญชี

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ถ้าพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับน้อย ในขณะที่ผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นไปมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามระยะเวลาดำเนินงาน พบว่าผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการมาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับน้อย แต่ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการมาตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบอีกว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลการบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และผู้ประกอบการส่วนใหญ่พบปัญหาการจัดทำบัญชีโดยรวมในระดับปานกลาง โดยลำดับปัญหาด้านผู้ประกอบการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัญหาการขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายบัญชีและภาษีอากร ในขณะที่ลำดับปัญหาด้านบุคลากรที่จัดทำบัญชีที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรขาดความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์งบการเงิน

สุรัชย์ ชันแข็ง (2557) ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดทำบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดทำบัญชี ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 360 ราย โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ดำเนินกิจการในรูปแบบบริษัท จำกัด ประเภทกิจการบริการ ที่มีมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (ไม่รวมที่ดิน) มากกว่าหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินห้าล้านบาท มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 15 คน มีระยะเวลาดำเนินงานมากกว่า 15 ปี และมีการจัดทำบัญชีเอง

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษีอากรมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการบัญชี การจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และมาตรฐานรายงานการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากลักษณะกิจการ พบว่า กิจการที่ดำเนินงานในรูปแบบของบริษัทจำกัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด และ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล เมื่อพิจารณาจากระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการจัดทำบัญชีในระดับน้อย ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการจัดทำบัญชีในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการจำแนกตามลักษณะกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการในรูปแบบบริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ส่วนผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการในรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล มีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีปัญหาในการจัดทำบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยลำดับปัญหาด้านผู้ประกอบการที่มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงสุด คือ ขาดความรู้ในการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อการบริหาร ขาดความรู้ด้านมาตรฐานการบัญชี และขาดความรู้ด้านภาษีอากร และมีค่าเฉลี่ยในประเด็นขาดความรู้เกี่ยวกับข้อมูลจัดทำบัญชี ในระดับน้อย ทั้งนี้ปัญหาด้านบุคลากรที่จัดทำบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงสุด คือ การสับเปลี่ยนบุคลากรทางบัญชีบ่อยครั้ง บุคลากรขาดความรู้ในการจัดทำบัญชี และค่าใช้จ่ายในการจัดทำบัญชีสูง

วารีย์ ศรีสุรพล (2559) ได้ทำการศึกษารูปแบบการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช และวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ประกอบการหรือตัวแทนสถานประกอบการธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช และหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ สาขาสัมพันธ์วงศ์ ผลการวิจัย พบว่า

รูปแบบการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช ส่วนใหญ่จะมีวิธีการจัดทำบัญชี โดยจัดจ้างสำนักงานบัญชีหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้ทำบัญชี โดยไม่ได้บันทึกบัญชีด้วยตนเอง เนื่องจากสถานประกอบการไม่มีรูปแบบหรือกระบวนการจัดทำบัญชีเป็นขั้นตอน รวมถึงไม่มีการใช้เครื่องจักรหรือเครื่องทุ่นแรงในการจัดทำบัญชี

ศักยภาพในการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบัญชีและการจัดทำบัญชี ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ มากกว่า 10 ปี จำนวนพนักงาน ไม่เกิน 10 คน 2) ด้านผู้ทำบัญชี ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการไม่มีการจ้างพนักงานบัญชี โดยผู้ประกอบการเป็นผู้จดบันทึกรายรับ – รายจ่ายด้วยตนเอง บางกิจการก็ไม่มีการจดบันทึกรายรับ – รายจ่ายที่เกิดขึ้น 3) ด้านเอกสารประกอบการลงบัญชี ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการใช้การจดบันทึกรายรับ – รายจ่ายของสถานประกอบการ เป็นเอกสารหลักฐานทางการบัญชี 4) ด้านชนิดของบัญชีที่ต้องจัดทำส่วนใหญ่ผู้ประกอบการไม่มีการจัดทำบัญชีทั้งบัญชีรายวัน และบัญชีแยกประเภท มีเพียงส่วนน้อยที่ดำเนินการจัดทำบันทึก 5) ด้านปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดทำบัญชี ผู้ประกอบการบางส่วนยังไม่มีมีการจดบันทึกรายรับ – รายจ่าย การบันทึกการการค้าที่เกิดขึ้น ยังขาดเอกสารหลักฐาน การเก็บรักษาเงินสด ผู้ประกอบการเก็บรักษาเงินสดส่วนตัวรวมกับเงินสดที่ใช้หมุนเวียนในกิจการ

แนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช จากการศึกษาแบบการจัดทำบัญชี และวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารข้างต้น คณะผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการจัดทำบัญชี และแบบฟอร์มเอกสารที่ใช้ในการจัดทำบัญชีอย่างง่าย โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้านรายได้ โดย 1) การรับรายการสั่งอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานจะนำรายการอาหารที่ระบุรายละเอียดและราคาให้กับลูกค้า แล้วบันทึกการอาหารที่ลูกค้าสั่งลงในแบบฟอร์มใบรายการอาหาร โดยจัดทำขึ้น 2 ฉบับ ต้นฉบับ ใบรายการอาหารให้กับห้องครัว ฉบับสำเนา ใบรายการอาหาร ให้กับการเงิน เพื่อเป็นเอกสารหลักฐานในการออกบิลเงินสดให้กับลูกค้า 2) เมื่อลูกค้าชำระเงิน กิจการจะออกบิลเงินสด 2 ฉบับ โดยต้นฉบับบิลเงินสด ออกให้กับลูกค้า ฉบับสำเนา บิลเงินสด ให้กับการเงิน 3) เมื่อสิ้นวันให้หน้า สำเนา บิลเงินสดมาสรุปลงในแบบฟอร์มสรุปรายได้ประจำวัน ด้านค่าใช้จ่าย โดย 1) การออกไปสั่งซื้อวัตถุดิบด้วยการใส่รายการวัตถุดิบที่ต้องการซื้อในแบบฟอร์มใบสั่งซื้อที่สถานประกอบการได้จัดทำขึ้นโดยจัดทำขึ้น 2 ฉบับ ต้นฉบับ ใบสั่งซื้อ ให้กับพนักงานที่รับผิดชอบในการนำไปซื้อวัตถุดิบ ฉบับสำเนาใบสั่งซื้อ ให้กับพนักงานการเงิน เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ 2) การจ่ายเงินและจ่ายค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้แก่บิลเงินสด/ใบเสร็จรับเงิน / ใบกำกับภาษี ไว้เป็นหลักฐานในการสรุปรายจ่ายประจำวัน 3) เมื่อสิ้นวัน ให้รวบรวมบิลเงินสด/ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี มาจัดทำใบสรุปค่าใช้จ่ายประจำวัน ด้านบัญชี โดยกิจการต้องจัดทำสมุดบัญชีอย่างง่าย หรือที่เรียกว่า สมุดเงินสด 2 ช่อง คือ ด้านรายได้และค่าใช้จ่าย โดยนำใบสรุปรายได้ – ค่าใช้จ่ายประจำวันมาบันทึกการบัญชีลงในสมุดเงินสดเรียงตามวันที่ โดยใบสรุปรายได้ – ค่าใช้จ่ายประจำวันมาบันทึกการบัญชีลงในสมุดเงินสดเรียงตามวันที่ โดยใบสรุปรายได้ – ค่าใช้จ่ายประจำวัน บันทึกลงในบัญชีด้านเงินสตรับ ใบสรุปค่าใช้จ่ายประจำวัน บันทึกลงในบัญชีด้านเงินสตรจ่าย เมื่อสิ้นวัน หรือสิ้นเดือน ให้หน้ารายได้ – ค่าใช้จ่ายมาหักลบเพื่อคำนวณหากำไรสุทธิประจำวันหรือประจำเดือน แล้วแต่ความต้องการของสถานประกอบการได้ โดยที่ไม่ต้องจ้างสำนักงานบัญชีในการจัดทำบัญชีให้สถานประกอบการและยังประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้อีกด้วย

มีฉิมมา มาตรวิจิตร (2559) ปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรุงเทพมหานคร ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ทำบัญชีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ อัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ t-test, F-test (One-Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้ Multiple Comparison Test แบบวิธี Least-Significant Difference (LSD) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ Pearson's Correlation Coefficient test ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรตาม คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านงบประมาณ ด้านการรับเงิน ด้านการจ่ายเงิน ด้านการบันทึกบัญชี ด้านการจัดทำรายงาน ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำบัญชี ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร และปัจจัยในการปฏิบัติงาน ทั้งหมด 3 ปัจจัย คือ ด้านบุคลากร ด้านผู้บริหาร ด้านเอกสารบัญชี

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 41-50 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสาขาบัญชี มีประสบการณ์ทางบัญชี 3-5 ปี มีลักษณะการประกอบธุรกิจ ประเภท บริษัทจำกัด ภาคธุรกิจ ค้าปลีก มีระยะเวลาดำเนินงาน 1-3 ปี จำนวนพนักงาน 11-30 คน สินทรัพย์รวมมีจำนวน 1-10 ล้านบาท และยังพบว่าธุรกิจส่วนใหญ่ใช้ผู้รับจ้างทำบัญชีอิสระเป็นผู้ทำบัญชีของธุรกิจ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยในการปฏิบัติงาน พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากรมีค่าเฉลี่ยของปัจจัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานจัดทำบัญชีไม่เพียงพอต่อภาระงานด้านบัญชีและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า ปัญหาด้านการบันทึกบัญชีมีระดับของปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการบันทึกบัญชีเงินสดและบัญชีเงินฝากธนาคารไม่เป็นปัจจุบัน

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและปัจจัยพื้นฐานทางธุรกิจ จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ทางบัญชีที่แตกต่างกันเพียง 2 ปัจจัยเท่านั้นที่พบว่ามีปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและปัจจัยพื้นฐานทางธุรกิจในด้านอื่นๆ มีระดับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร ด้านการงบประมาณ ด้านการรับเงิน ด้านการจ่ายเงิน และด้านการบันทึกบัญชี ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร

ด้านการจัดทำรายงาน ในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร

อภิญา วิเศษสิงห์ (2556) ได้ศึกษาการจัดทำบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีแนวคิดจากความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดทำบัญชีให้เป็นไปตาม มาตรฐานการบัญชี มีความเป็นสากลมากขึ้น และทำให้กิจการดำรงอยู่ต่อไปในอนาคต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาความรู้ทางการบัญชี และปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาความรู้ทางการบัญชี และแบบสัมภาษณ์รูปแบบการจัดทำบัญชี ของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม การทดสอบเพื่อประเมินหาความต้องการในการพัฒนาความรู้ทางการบัญชี และปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาความรู้ทางการบัญชีใช้โปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการทดสอบ พบว่า ความต้องการการพัฒนาความรู้ทางการบัญชีอยู่ในระดับมาก และปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาความรู้ทางการบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถนำผลการทดสอบมาพัฒนาการจัดทำบัญชีของธุรกิจขนาดย่อมเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

ภาควณิ วณิชธนานนท์ (2553) ได้ศึกษาเจาะลึกมาตรฐานการรายงานทางการเงิน: ประเด็นที่ผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงินควรรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงินควรทราบซึ่งประกอบด้วยประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ คำนิยาม การรับรู้รายการและการตัดรายการ การวัดมูลค่ารายการ ตลอดจนการนำเสนอรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจและประยุกต์เนื้อหา มาตรฐานการรายงานทางการเงินได้อย่างลึกซึ้ง โดยผู้จัดทำสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปปฏิบัติในกระบวนการจัดทำ งบการเงินได้อย่างถูกต้อง สำหรับผู้ใช้งบการเงินสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปวิเคราะห์และ ตัดสินใจ เชิงเศรษฐกิจได้ดียิ่งขึ้น

สุรศุกดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) ได้ศึกษากลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อ ศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญและหลักการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SME 2) เพื่อศึกษา นโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนผู้ประกอบการ SME ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน 3) เพื่อพัฒนากลยุทธ์ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SME ขอบเขตการวิจัยเป็นการวิจัยเฉพาะผู้ประกอบการ SME ที่อยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สำหรับประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ที่ให้ ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ SME 2) ผู้บริหารระดับสูงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ 3) ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ รวมทั้งหมด 9 คน ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มประชากรตัวอย่างซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 400 คน จะแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เทคนิคการวิจัยแบบผสมวิธี โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นหลัก เสริมด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรค รวมถึงกลยุทธ์ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ค้นพบ และเสนอแนะทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านผู้ประกอบการ SME จะต้องปรับปรุงการจัดการภายในองค์กรอย่างจริงจัง รวมถึงการปรับปรุงด้านระบบบัญชีและ การเงิน อีกทั้งจะต้องเริ่มต้นติดต่อกับสถาบันการเงินเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการในอนาคต และจะต้องรักษาวินัยทางการเงิน ไม่นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการดำเนินธุรกิจ ด้านธนาคาร

พาณิชย์ จะต้องปรับเปลี่ยนขั้นตอนการวิเคราะห์สินเชื่อให้รวดเร็วยิ่งขึ้น และควรจะเข้าร่วมกับโครงการของภาครัฐ เพื่อสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการ SME ได้ง่ายขึ้น รวมถึงการจัดอบรมหลักสูตรทางด้านการเงินและบัญชีให้แก่ผู้ประกอบการ SME เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ในระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้อง จะทำให้ผู้ประกอบการ SME เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น ด้านภาครัฐ หน่วยงานของรัฐ เช่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องให้การสนับสนุนเงินทุนกับผู้ประกอบการโดยตรง แต่ในอดีตที่ผ่านมา ผู้ประกอบการขนาดย่อมมักจะไม่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจาก ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ธนาคารมักจะพิจารณาสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ SME ที่แข็งแกร่งแล้ว เนื่องจากผู้บริหารของธนาคารอาจจะกลัวปัญหาด้านหนี้เสีย จึงเป็นสาเหตุใหญ่ที่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) มักจะให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการ SME ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่

2.3 สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งสมมติฐานออกเป็น 3 ข้อ ประกอบด้วย การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs คุณภาพรายงานทางการเงิน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.3.1 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผู้ศึกษาจะศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยในอดีตพบว่า สุรศุกดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) ได้ศึกษากลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ควรปรับปรุง 3 ด้าน คือ ด้านผู้ประกอบการ SMEs จะต้องปรับปรุงการจัดการภายในองค์กรอย่างจริงจัง รวมถึงการปรับปรุงด้านระบบบัญชีและการเงิน อีกทั้งจะต้องเริ่มต้นติดต่อกับสถาบันการเงินเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการในอนาคตเพื่อสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการ SMEs ได้ง่ายขึ้น รวมถึงการจัดอบรมหลักสูตรทางด้านการเงินและบัญชีให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ในระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้องจะทำให้ผู้ประกอบการ SME เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ซึ่งยังไม่มีทำการศึกษาเลย จึงได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

H1 : คะแนนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

วิธีวัดมูลค่า : ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ประเภทของสถาบัน การเงินที่กิจการใช้บริการเป็นประจำแหล่งเงินทุนหลักของกิจการและสาเหตุที่กิจการไม่สามารถขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้

2.3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ

SMEs

การศึกษาในอดีตได้ให้ความสนใจศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs กนกวรรณ คำมาบุตร (2553) ได้ทำการศึกษาการจัดทำบัญชีศึกษาและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปาง พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีทั้งการจัดทำบัญชีและใช้บริการสำนักงานบัญชีมากที่สุด โดยการจัดทำบัญชีจะใช้คอมพิวเตอร์ แต่ไม่ใช่โปรแกรมสำเร็จรูป สุรชัย ชันแข็ง (2557) ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดทำบัญชี ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า

H2 : คะแนนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน และด้านกระบวนการทำงาน มีความแตกต่างกัน

วิธีวัดมูลค่า : ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน และด้านกระบวนการทำงาน

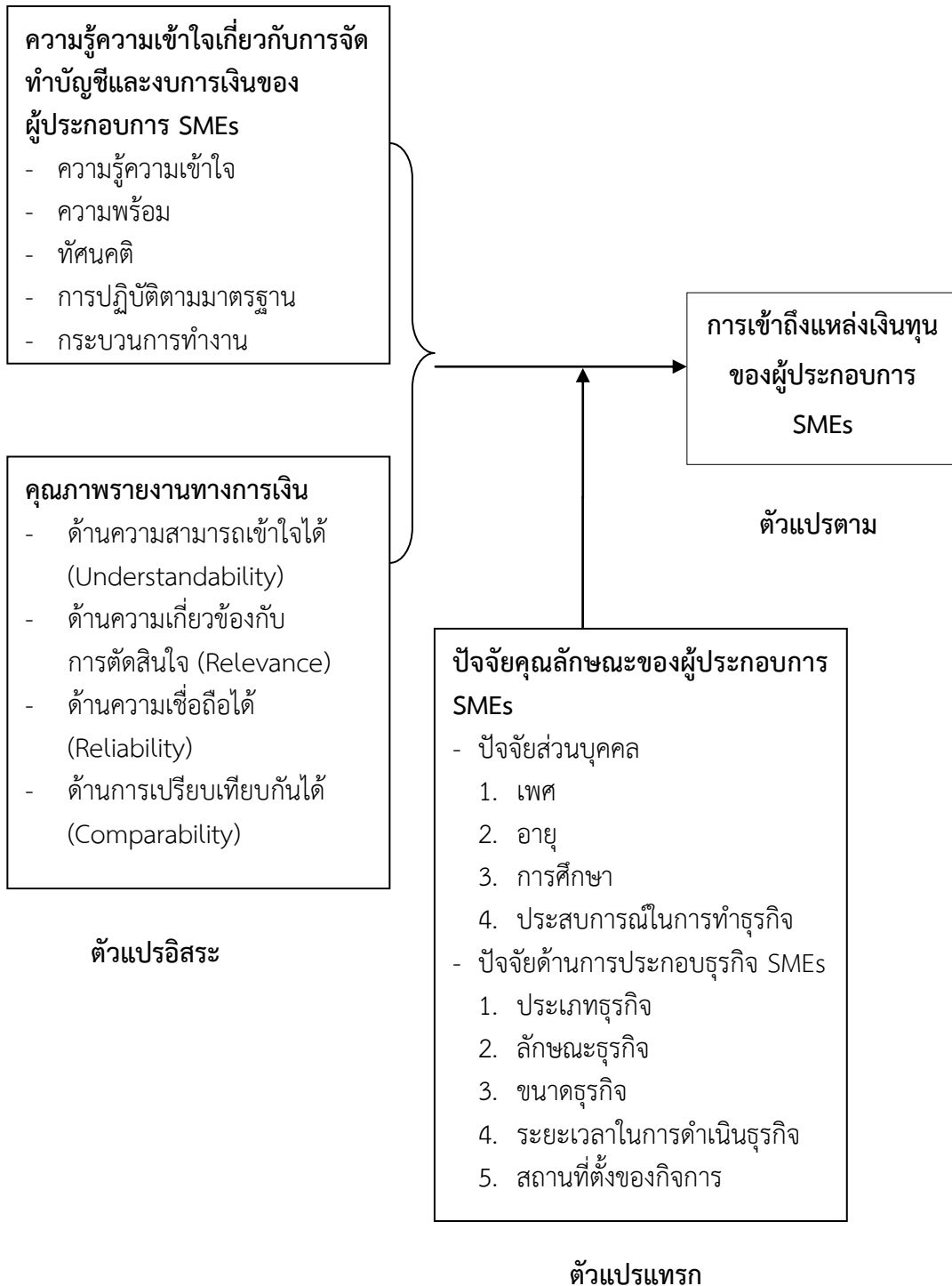
2.3.3 คุณภาพรายงานทางการเงิน

การศึกษาในอดีตได้ให้ความสนใจศึกษามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ภาคภูมิ วณิชธนานนท์ (2553) ได้ศึกษาเจาะลึกมาตรฐานการรายงานทางการเงิน:ประเด็นที่ผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงินควรรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงินควรทราบ นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และ ศิลปะพร ศรีจันเพชร (2550: 1-4) กล่าวว่าผู้บริหารระดับสูงด้านสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ จะพิจารณาบัญชีและงบการเงินเพื่อใช้ประกอบการดำเนินงานสายงานธุรกิจลูกค้า 3 ประการ ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหาร ลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน แม่บทการบัญชี ดังนั้นในการศึกษาในครั้งนี้จะตั้งสมมติฐานว่า

H3 : คุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

วิธีวัดมูลค่า : ระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งประกอบด้วย ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative research) เป็นแนวทางศึกษาวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไดแก แนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ดังกล่าวมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด (conceptual framework) หรือตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยและผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 ขั้นตอนการสร้งเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

ใช้การเก็บข้อมูลจากคนจำนวนมากด้วยแบบสอบถามคำถามในแบบสอบถามจึงจำเป็น ต้องมีความชัดเจน ข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณจะเหมาะสมกับการทดสอบทฤษฎีด้วยวิธีการแบบอุปนัย (Deductive) แนวปฏิฐานนิยมเป็นหลัก

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาสโดยเลือกประชากรจากทั้ง 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดนจังหวัดละ 20 รายรวม 100 ราย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เครื่องมือในการศึกษาที่สอดคล้องกับวิธีการศึกษา โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการSMEs

ส่วนที่ 3 การประเมินด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ทักษะ ทักษะ การปฏิบัติตามมาตรฐาน กระบวนการทำงาน คุณภาพของรายงานงบการเงิน และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกิจการ

3.4 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์โดยมีรายละเอียดขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

3.5.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องโดยการรวบรวมข้อมูลทั้งเอกสาร ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ดังกล่าวมากำหนดกรอบแนวคิด (conceptual framework) หรือตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.5.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และลักษณะสถานภาพของกิจการ

3.5.3 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ทักษะ ทักษะ การปฏิบัติตามมาตรฐาน กระบวนการทำงาน คุณภาพของรายงานงบการเงิน และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกิจการ

3.5.4 สร้างแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น โดยใช้มาตรวัดแบบไลเคิร์ต (Likert Scale) แต่ละคำถามจะมีคำตอบเป็นระดับความคิดเห็นจากระดับที่ 1 (น้อยที่สุด) ไปจนถึงระดับที่ 5 (มากที่สุด)

3.5.5 การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับมาทดลองใช้กับประชากรกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยมีลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.6.1 ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทำการสอบถามในงานสัมมนา “ทิศทางการค้าและการลงทุนในธุรกิจกลุ่ม 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน” ในวันที่ 8 – 9 สิงหาคม พ.ศ.2561 ณ โรงแรมเจบี อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จัดโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

3.6.2 ได้นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว จำนวน 100 ฉบับและได้แบบสอบถามกลับคืนมาเต็มจำนวน 100 ฉบับ โดยนำไปแจกจ่ายให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ที่เข้าร่วมประชุม เพื่อขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามผู้วิจัยได้ชี้แจงถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องทำการศึกษาให้ประชากรได้ทราบก่อนลงมือกรอกแบบสอบถาม

3.6.3 แผนการวิจัย

ลำดับที่	ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินการวิจัย 12 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2561 - เดือนเมษายน พ.ศ. 2562											
		ปี พ.ศ.2562					ปี พ.ศ.2561						
		ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.
1	ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการจัดทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์							←→					
2	เสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์							←→					
3	สร้าง ตรวจสอบและทดลองเครื่องมือในการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ							←→					
4	เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล								←→				
5	เขียนรายงานวิจัย			←→									
6	ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์				←→								

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามทุกชุดมาตรวจให้คะแนนและเลือกใช้เทคนิคการประมวลผลและวิเคราะห์ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ตามรูปแบบของการวิจัย ได้แก่

3.7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1. การตรวจสอบแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด
2. การลงรหัส (Coding) โดยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องเรียบร้อย แล้วนำมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.8.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ผู้วิจัยได้ใช้สถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนต่างๆ สำหรับด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสร้างแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น แต่ละคำถามจะมีคำตอบเป็นระดับความคิดเห็นจากระดับที่ 1 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ไปจนถึงระดับที่ 5 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

โดยผลระดับความคิดเห็นเฉลี่ยแต่ละระดับผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์พิสัยในการพิจารณา ระดับความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

$$\text{พิสัย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาความรู้ความเข้าใจแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยผลความคิดเห็นเฉลี่ยแต่ละรายการผู้วิจัยจึงใช้ค่าที่ได้มาแปลความหมายตามระดับคะแนนต่างๆ ได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

3.8.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs และเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs โดยใช้ค่าสถิติ t-test ในการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เท่ากับ 2 กลุ่ม และค่าสถิติ One Way ANOVA ในการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยใช้การวิเคราะห์ Post Hoc แบบ Scheffe ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ผลกระทบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs และความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้

ขนาดของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์
0.01-0.19	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก
0.20-0.39	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.40-0.59	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.60-0.79	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.80-0.99	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสมบูรณ์

การแปลความหมายทิศทางของความสัมพันธ์

ค่า r มีค่าเป็น (+) หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางบวก

ค่า r มีค่าเป็น (0) หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นศูนย์

ค่า r มีค่าเป็น (-) หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางลบ

3.8.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Multiple Regression Analysis ผู้วิจัยได้นำมาใช้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของค่าคะแนนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs คุณภาพรายงานทางการเงิน ข้อมูล

ส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs โดยออกมาในรูปสมการดังนี้

$$Y = a + bx_1 + bx_2 + bx_3 + bx_4 + bx_5 + \text{error}$$

โดยกำหนดให้ตัวแปรแต่ละตัว เป็นดังนี้

- a คือ ค่าคงที่
- Y คือ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs
- x1 คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs
- x2 คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน
- x3 คือ ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- x4 คือ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs และเพื่อศึกษาระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs รวมทั้งเพื่อศึกษความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส) จำนวน 100 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs

ตอนที่ 3 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ตอนที่ 4 ระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ตอนที่ 5 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs

ตอนที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ตอนที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ จากข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละ จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 100)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	43	43.0
หญิง	57	57.0
รวม	100	100.0
2. อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	5	5.0
25-35 ปี	37	37.0
36-45 ปี	33	33.0
46-55 ปี	18	18.0
มากกว่า 55 ปี	7	7.0
รวม	100	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	44	44.0
ปริญญาตรี	47	47.0
ปริญญาโท	9	9.0
รวม	100	100.0
4. ประสบการณ์การทำงานในการทำธุรกิจ		
น้อยกว่า 2 ปี	12	12.0
2-6 ปี	50	50.0
7-9 ปี	20	20.0
มากกว่า 10 ปี	18	18.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.1 ซึ่งเป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) จำนวน 100 คน พบว่าสามารถนำเสนอได้แต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือ ผู้ประกอบการเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.0 ตามลำดับ

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.0 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ สำหรับช่วงอายุที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีอายุมากกว่า 55 ปี โดยพบเพียงร้อยละ 7.0

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมา คือ ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.0 และผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

ประสบการณ์การทำงานในการทำธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 2-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 7-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.0 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจน้อยกว่า 2 ปี โดยพบเพียงร้อยละ 12.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการSMEs

ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ จากข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละ จากข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs

(n = 100)		
ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs		
สงขลา	20	20.0
สตูล	20	20.0
ปัตตานี	20	20.0
ยะลา	20	20.0
นราธิวาส	20	20.0
รวม	100	100.0
2. ลักษณะกิจการ		
ผลิตสินค้า	16	16.0
ค้าส่ง	11	11.0
ค้าปลีก	32	32.0
ให้บริการ	39	39.0
ทั้งผลิต ค้าส่ง ค้าปลีกและให้บริการ	2	2.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 100)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3. เงินลงทุน (ล้านบาท)		
ไม่เกิน 5 ล้านบาท	59	59.0
ไม่เกิน 10 ล้านบาท	25	25.0
ไม่เกิน 20 ล้านบาท	10	10.0
ไม่เกิน 30 ล้านบาท	4	4.0
ไม่เกิน 50 ล้านบาท	2	2.0
รวม	100	100.0
4. ประเภทอุตสาหกรรม		
การค้าส่งสินค้าเกษตร	1	1.0
การค้าส่งสินค้าอุปโภค/บริโภค	3	3.0
การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง	4	4.0
การค้าปลีกสินค้าอุปโภค/บริโภค	15	15.0
การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์	3	3.0
สถานีบริการน้ำมัน	3	3.0
เครื่องเรือน (เฟอร์นิเจอร์)	4	4.0
แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้	4	4.0
ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป	6	6.0
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1	1.0
ยานยนต์และชิ้นส่วน	4	4.0
ยาและเคมีภัณฑ์	2	2.0
วัสดุก่อสร้าง	7	7.0
การก่อสร้าง	5	5.0
สินค้าหัตถกรรม	2	2.0
อัญมณีและเครื่องประดับ	1	1.0
อุปกรณ์และเครื่องจักรกล	1	1.0
อาหารและเครื่องดื่ม	7	7.0
สิ่งทอ	1	1.0
ทัวร์/การท่องเที่ยว	5	5.0
โรงแรม/เกสต์เฮาส์/ บังกะโล	9	9.0
บริการด้านสุขภาพ/ ความงาม	6	6.0
บริการขนส่งสินค้า	5	5.0
บริการขนส่งมวลชน	1	1.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 100)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. ระยะเวลาของการดำเนินกิจการ		
ต่ำกว่า 1 ปี	4	4.0
1-3 ปี	32	32.0
4-6 ปี	37	37.0
มากกว่า 6 ปี	27	27.0
รวม	100	100.0
6. เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ		
ต่ำกว่า 300,000 บาท	18	18.0
300,001-1,000,000 บาท	33	33.0
1,000,001-2,000,000 บาท	12	12.0
2,000,001-4,000,000 บาท	27	27.0
4,000,001-6,000,000 บาท	6	6.0
มากกว่า 6,000,000 บาท	4	4.0
รวม	100	100.0
7. รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ		
ต่ำกว่า 500,000 บาท	20	20.0
500,001-1,000,000 บาท	43	43.0
1,000,001-3,000,000 บาท	13	13.0
3,000,001-5,000,000 บาท	17	17.0
มากกว่า 5,000,000 บาท	7	7.0
รวม	100	100.0
8. รูปแบบการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการ		
จัดทำบัญชีด้วยบุคลากรในสถานประกอบการ	13	13.0
จ้างบุคคล/ สำนักงานบัญชีภายนอก	86	86.0
มีทั้ง 2 แบบ	1	1.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 100)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
9. จำนวนบุคลากรด้านบัญชี เฉพาะกรณีจัดทำบัญชีด้วยบุคลากรในสถานประกอบการ		
ไม่มี	87	87.0
1 คน	2	2.0
2 คน	6	6.0
3 คน	1	1.0
4 คน	2	2.0
5 คน	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.1 ซึ่งเป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs พบว่าสามารถนำเสนอได้แต่ละประเด็นได้ ดังต่อไปนี้

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs กลุ่มตัวอย่างมีกิจการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส โดยคิดเป็นสัดส่วนเท่ากันในแต่ละจังหวัด คือ ร้อยละ 20

ลักษณะกิจการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกิจการที่ดำเนินงานในลักษณะการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา คือ ค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 32.0 ผลิตสินค้า คิดเป็นร้อยละ 16.0 และค้าส่ง คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ สำหรับลักษณะของกิจการที่พบน้อยที่สุด คือ ครอบคลุมทั้งผลิต ค้าส่ง ค้าปลีกและให้บริการ โดยพบเพียงร้อยละ 2.0

เงินลงทุน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินลงทุนไม่เกิน 5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมา คือ มีเงินลงทุนไม่เกิน 10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 เงินลงทุนไม่เกิน 20 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.0 และเงินลงทุนไม่เกิน 30 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ สำหรับวงเงินลงทุนที่พบน้อยที่สุด คือ ไม่เกิน 50 ล้านบาท โดยพบเพียงร้อยละ 2.0

ประเภทอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจการเกี่ยวกับการค้าปลีกสินค้าอุปโภค/ บริโภค คิดเป็นร้อยละ 15.0 รองลงมา คือ โรงแรม/ เกสต์เฮาส์/ บังกะโล คิดเป็นร้อยละ 9.0 วัสดุก่อสร้าง, อาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 7 ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและบริการด้านสุขภาพ/ ความงาม คิดเป็นร้อยละ 6 การก่อสร้าง, ทัวร์/ การท่องเที่ยวและบริการขนส่งสินค้า คิดเป็นร้อยละ 5 การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง, เครื่องเรือน (เฟอร์นิเจอร์), แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้, ยานยนต์และชิ้นส่วน คิดเป็นร้อยละ 4 การค้าส่งสินค้าอุปโภค/บริโภค, การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์และสถานีบริการน้ำมัน คิดเป็นร้อยละ 3 ยาและเคมีภัณฑ์และสินค้าหัตถกรรม คิดเป็นร้อยละ 2 และการค้าส่งสินค้าเกษตร, ผลิตภัณฑ์พลาสติก, อัญมณีและเครื่องประดับ, อุปกรณ์และเครื่องจักรกล, สิ่งทอและบริการขนส่งมวลชน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

ระยะเวลาของการดำเนินกิจการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลา 4-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา คือ ดำเนินกิจการ 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 และดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลามากกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.0 สำหรับกลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ดำเนินกิจการมาต่ำกว่า 1 ปี โดยพบเพียงร้อยละ 4.0

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ 300,001-1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา คือ เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ 2,000,001-4,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.0 เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการต่ำกว่า 300,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.0 เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ 1,000,001-2,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.0 เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ 4,000,001-6,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.0 และที่พบน้อยที่สุด คือ เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการมากกว่า 6,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ 500,001-1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อปีต่ำกว่า 500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีรายได้ต่อปี 3,000,001-5,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.0 และมีรายได้ต่อปี 1,000,001-3,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มที่มีรายได้ต่อปีน้อยที่สุด คือ มากกว่า 5,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.0

รูปแบบการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการในลักษณะของการจ้างบุคคลหรือสำนักงานบัญชีภายนอก คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมา คือ จัดทำบัญชีด้วยบุคลากรในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 13.0 และมีสถานประกอบการที่มีรูปแบบการจัดทำบัญชีทั้ง 2 แบบ พบเพียงร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

จำนวนบุคลากรด้านบัญชี เฉพาะกรณีจัดทำบัญชีด้วยบุคลากรในสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการจ้างบุคลากรในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 87.0 รองลงมา คือ มีบุคลากรด้านบัญชี สำหรับจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 มีบุคลากรด้านบัญชี สำหรับจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ จำนวน 1 คน จำนวน 4 คนและจำนวน 5 คน พบในสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.0 และมีบุคลากรด้านบัญชี สำหรับจัดทำบัญชีในสถานประกอบการ จำนวน 3 คน พบเพียงร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.3-4.8

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.38	0.59	ปานกลาง
2. ด้านความพร้อม	3.35	0.58	ปานกลาง
3. ด้านทัศนคติ	3.93	0.67	มาก
4. ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	3.45	0.53	มาก
5. ด้านกระบวนการทำงาน	3.31	0.63	ปานกลาง
ภาพรวม	3.48	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ประกอบการมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านทัศนคติ ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.45$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมา คือ ด้านความพร้อม ($\bar{X} = 3.35$) และด้านกระบวนการทำงาน ($\bar{X} = 3.31$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความรู้ความเข้าใจ

ด้านความรู้ความเข้าใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. กิจการมีบุคลากรด้านบัญชีมีความรู้ตามวิชาชีพทางบัญชี	3.30	0.84	ปานกลาง
2. กิจการมีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินการด้านบัญชี	3.31	0.79	ปานกลาง
3. ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจรายงานทางบัญชี	3.29	0.72	ปานกลาง
4. ผู้ประกอบการนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้ประโยชน์ในการบริหารการจัดการ	3.62	0.79	มาก
5. ผู้ประกอบการสามารถเข้าใจผลการวิเคราะห์สุขภาพทางการเงินจากรายงานทางบัญชี	3.36	0.81	ปานกลาง
ภาพรวม	3.38	0.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความรู้ความเข้าใจ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อจำแนกรายชื่อ พบว่าชื่อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้ประกอบการนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้ประโยชน์ในการบริหารการจัดการ ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนชื่อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้ประกอบการสามารถเข้าใจผลการวิเคราะห์สุขภาพทางการเงินจากรายงานทางบัญชี ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมา คือ กิจกรรมมีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินการด้านบัญชี ($\bar{X} = 3.31$) กิจกรรมมีบุคลากรด้านบัญชีมีความรู้ตามวิชาชีพทางบัญชี ($\bar{X} = 3.30$) และผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจรายงานทางบัญชี ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความพร้อม

ด้านความพร้อม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. กิจกรรมมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการบัญชีและมาตรฐานทางบัญชี	3.30	0.69	ปานกลาง
2. กิจกรรมมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามกฎหมายภาษีอากร	3.43	0.76	มาก
3. กิจกรรมมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชี	3.38	0.68	ปานกลาง
4. กิจกรรมมีความพร้อมด้านบุคลากรในการจัดทำบัญชี	3.26	0.76	ปานกลาง
ภาพรวม	3.35	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความพร้อม ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อจำแนกรายชื่อ พบว่าชื่อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามกฎหมายภาษีอากร ($\bar{X} = 3.43$) ส่วนชื่อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กิจกรรมมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชี ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมา คือ กิจกรรมมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการบัญชีและมาตรฐานทางบัญชี ($\bar{X} = 3.30$) และกิจกรรมมีความพร้อมด้านบุคลากรในการจัดทำบัญชี ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านทัศนคติ

ด้านทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. การใช้มาตรฐานการบัญชีส่งผลให้กิจการได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.51	0.76	มาก
2. การจัดทำบัญชีช่วยให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ	3.90	0.82	มาก
3. การจัดทำบัญชีมีประโยชน์ต่อกิจการ	4.16	0.85	มาก
4. การจำแนกรายการทางบัญชีอย่างชัดเจนเพื่อเกิดประโยชน์ในการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจ	4.04	0.86	มาก
5. การจัดทำบัญชีช่วยให้เกิดการควบคุมค่าใช้จ่ายและบริหารกำไร	4.09	0.87	มาก
6. การจัดทำบัญชีช่วยให้สามารถวางแผนภาษีได้อย่างถูกต้อง	3.97	0.87	มาก
7. การบันทึกรายการค้าหรือข้อมูลการบัญชีที่เกิดขึ้นในสมุดบัญชีจนกระทั่งจัดทำงบการเงินช่วยให้มีโอกาสขอสินเชื่อจากธนาคารและแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น	3.84	0.90	มาก
ภาพรวม	3.93	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านทัศนคติ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าทุกข้อล้วนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ การจัดทำบัญชีมีประโยชน์ต่อกิจการ ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา คือ การจัดทำบัญชีช่วยให้เกิดการควบคุมค่าใช้จ่ายและบริหารกำไร ($\bar{X} = 4.09$) การจำแนกรายการทางบัญชีอย่างชัดเจนเพื่อเกิดประโยชน์ในการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจ ($\bar{X} = 4.04$) การจัดทำบัญชีช่วยให้สามารถวางแผนภาษีได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 3.97$) การจัดทำบัญชีช่วยให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ ($\bar{X} = 3.90$) การบันทึกรายการค้าหรือข้อมูลการบัญชีที่เกิดขึ้นในสมุดบัญชีจนกระทั่งจัดทำงบการเงินช่วยให้มีโอกาสขอสินเชื่อจากธนาคารและแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 3.84$) และการใช้มาตรฐานการบัญชีส่งผลให้กิจการได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.51$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน

ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. กิจการได้จัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี	3.29	0.62	ปานกลาง
2. กิจการได้ดำเนินการตามกฎหมายการบัญชีและข้อกำหนดของสภาวิชาชีพบัญชี	3.40	0.72	ปานกลาง
3. กิจการได้ดำเนินการตามกฎหมายภาษีอากรและข้อกำหนดของสรรพากร	3.64	0.75	มาก
4. กิจการได้ทำการปรับปรุงบัญชีของธุรกิจให้เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายภาษีอากร	3.55	0.76	มาก
5. กิจการไม่มีความรู้เพียงพอและเจตนาในการลงรายการผิดพลาด	3.28	1.00	ปานกลาง
6. กิจการมีการลงบัญชีที่มีเอกสารครบถ้วนและสามารถตรวจสอบได้	3.53	0.81	มาก
ภาพรวม	3.45	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจการได้ดำเนินการตามกฎหมายภาษีอากรและข้อกำหนดของสรรพากร ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา คือ กิจการได้ทำการปรับปรุงบัญชีของธุรกิจให้เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายภาษีอากร ($\bar{X} = 3.55$) และกิจการมีการลงบัญชีที่มีเอกสารครบถ้วนและสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กิจการได้ดำเนินการตามกฎหมายการบัญชีและข้อกำหนดของสภาวิชาชีพบัญชี ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมา คือ กิจการได้จัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ($\bar{X} = 3.29$) และกิจการไม่มีความรู้เพียงพอและเจตนาในการลงรายการผิดพลาด ($\bar{X} = 3.28$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกระบวนการทำงาน

ด้านกระบวนการทำงาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. กิจการได้รับการวางระบบ และกลไกการทำงานด้านบัญชี	3.29	0.66	ปานกลาง
2. กิจการได้มีการพัฒนาระบบบัญชีให้ก้าวหน้ามาตรฐานสากล	3.36	0.77	ปานกลาง
3. กิจการได้ใช้ Software และหรือเครื่องมือทาง IT ในการจัดทำบัญชีและงบการเงิน	3.24	0.85	ปานกลาง
4. กิจการได้ปรับปรุงระบบด้านบัญชีอย่างสม่ำเสมอ	3.34	0.87	ปานกลาง
ภาพรวม	3.31	0.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกระบวนการทำงาน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าทุกข้อล้วนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ได้แก่ กิจการได้มีการพัฒนาระบบบัญชีให้ก้าวหน้ามาตรฐานสากล ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมา คือ กิจการได้ปรับปรุงระบบด้านบัญชีอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.34$) กิจการได้รับการวางระบบ และกลไกการทำงานด้านบัญชี ($\bar{X} = 3.29$) และ กิจการได้ใช้ Software และหรือเครื่องมือทาง IT ในการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งประกอบด้วย ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.9-4.13

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ระดับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของผู้ประกอบการ SMEs	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	3.30	0.64	ปานกลาง
2. ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	3.46	0.89	มาก
3. ด้านความเชื่อถือได้	3.62	0.79	มาก
4. ด้านการเปรียบเทียบกันได้	3.56	0.81	มาก
ภาพรวม	3.49	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความเชื่อถือได้ ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา คือ ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ($\bar{X} = 3.56$) และด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.46$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ($\bar{X} = 3.30$)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความสามารถเข้าใจได้

ด้านความสามารถเข้าใจได้	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. กิจการได้ปฏิบัติตามมาตรฐานในการนำเสนอรายงานทางการเงินในรูปแบบและภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้รายงานทางการเงิน	3.26	0.75	ปานกลาง
2. กิจการได้มุ่งเน้นให้ผู้ทำบัญชีทำรายงานทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกันและสอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี	3.35	0.74	ปานกลาง
3. กิจการมีรูปแบบและวิธีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องใกล้เคียงกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน	3.29	0.71	ปานกลาง
ภาพรวม	3.30	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่าคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความสามารถเข้าใจได้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กิจการได้มุ่งเน้นให้ผู้ทำบัญชีทำรายงานทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกันและสอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี ($\bar{X} = 3.35$) รองลงมา คือ กิจการมีรูปแบบและวิธีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องใกล้เคียงกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน ($\bar{X} = 3.29$) และกิจการได้ปฏิบัติตามมาตรฐานในการนำเสนอรายงานทางการเงินในรูปแบบและภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. รายงานทางการเงินของกิจการช่วยให้ทราบผลลัพธ์ของการตัดสินใจครั้งก่อน ซึ่งสามารถนำไปใช้การตัดสินใจในอนาคตได้	3.28	1.04	ปานกลาง
2. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้คาดคะเนผลลัพธ์หรือยืนยันเหตุการณ์ รวมทั้งให้ความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานในอนาคตได้อย่างดี	3.48	0.94	มาก
3. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องได้ทันเวลา	3.60	0.91	มาก
ภาพรวม	3.46	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องได้ทันเวลา ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมา คือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้คาดคะเนผลลัพธ์หรือยืนยันเหตุการณ์ รวมทั้งให้ความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานในอนาคตได้อย่างดี ($\bar{X} = 3.48$) สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการช่วยให้ทราบผลลัพธ์ของการตัดสินใจครั้งก่อน ซึ่งสามารถนำไปใช้การตัดสินใจในอนาคตได้ ($\bar{X} = 3.28$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเชื่อถือได้

ด้านความเชื่อถือได้	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. รายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่นำเสนอถูกต้องครบถ้วนและปราศจากความลำเอียง	3.59	0.91	มาก
2. รายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่แสดงตามเนื้อหาความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจมากกว่าแสดงรูปแบบทางกฎหมาย เช่น สัญญาเช่าการเงิน	3.64	0.83	มาก
3. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพื่อผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อได้ว่าข้อมูลที่แสดงในงบการเงินเป็นจริงและมีความเชื่อถือได้	3.63	0.83	มาก
ภาพรวม	3.62	0.79	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเชื่อถือได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่แสดงตามเนื้อหาความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจมากกว่าแสดงรูปแบบทางกฎหมาย เช่น สัญญาเช่าการเงิน ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมา คือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพื่อผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อได้ว่าข้อมูลที่แสดงในงบการเงินเป็นจริงและมีความเชื่อถือได้ ($\bar{X} = 3.63$) และรายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่นำเสนอถูกต้องครบถ้วนและปราศจากความลำเอียง ($\bar{X} = 3.59$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการเปรียบเทียบกันได้

ด้านการเปรียบเทียบกันได้	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในระยะเวลาต่างกันได้	3.62	0.91	มาก
2. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างกิจการได้	3.52	0.86	มาก
3. รายงานทางการเงินของกิจการใช้มาตรฐานบัญชีกำหนดแนวทางในการปฏิบัติทางการบัญชีอย่างสม่ำเสมอทำให้งบการเงินเปรียบเทียบกันได้	3.54	0.85	มาก
ภาพรวม	3.56	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการเปรียบเทียบกันได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในระยะเวลาต่างกันได้ ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา คือ รายงานทางการเงินของกิจการใช้มาตรฐานบัญชีกำหนดแนวทางในการปฏิบัติทางการบัญชีอย่างสม่ำเสมอทำให้งบการเงินเปรียบเทียบกันได้ ($\bar{X} = 3.54$) และรายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างกิจการได้ ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูล การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่ ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมและสนับสนุนจาก ภาครัฐ ประเภทของสถาบันการเงินที่กิจการใช้บริการเป็นประจำ แหล่งเงินทุนหลักของกิจการและ สาเหตุที่กิจการไม่สามารถขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูลการเข้าถึง แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ของกิจการ	ไม่ เลือก	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1. ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ	25 (25.0)	-	1 (1.0)	21 (21.0)	36 (36.0)	17 (17.0)	3.27	0.78	ปาน กลาง
2. ประเภทของสถาบันการเงินที่กิจการใช้บริการเป็นประจำ									
2.1 ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน	25 (25.0)	-	1 (1.0)	21 (21.0)	36 (36.0)	17 (17.0)	2.94	1.82	ปาน กลาง
2.2 ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารรัฐบาล	40 (40.0)	2 (2.0)	6 (6.0)	14 (14.0)	32 (32.0)	6 (6.0)	2.14	1.90	น้อย
2.3 ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	76 (76.0)	7 (7.0)	5 (5.0)	5 (5.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	0.61	1.25	น้อย ที่สุด
2.4 ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย	84 (84.0)	8 (8.0)	3 (3.0)	3 (3.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	0.32	0.89	น้อย ที่สุด
2.5 สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	51 (51.0)	10 (10.0)	13 (13.0)	18 (18.0)	5 (5.0)	3 (3.0)	1.25	1.50	น้อย ที่สุด
3. แหล่งเงินทุนหลักของกิจการ									
3.1 แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน	17 (17.0)	1 (1.0)	11 (11.0)	14 (14.0)	35 (35.0)	22 (22.0)	3.15	1.71	ปาน กลาง
3.2 แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ	61 (61.0)	-	6 (6.0)	9 (9.0)	10 (10.0)	14 (14.0)	1.49	1.99	น้อย ที่สุด

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ของกิจการ	ไม่ เลือก	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
3.3 แหล่งเงินทุนจาก ตนเอง/ญาติ/เพื่อน	71 (71.0)	1 (1.0)	6 (6.0)	4 (4.0)	10 (10.0)	8 (8.0)	1.05	1.77	น้อย ที่สุด
3.4 แหล่งเงินทุนจากเงิน หุ้นส่วน	78 (78.0)	2 (2.0)	6 (6.0)	7 (7.0)	5 (5.0)	2 (2.0)	0.65	1.34	น้อย ที่สุด
3.5 แหล่งเงินทุนนอก ระบบ	58 (58.0)	15 (15.0)	21 (21.0)	3 (3.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	0.79	1.10	น้อย ที่สุด
4. สาเหตุที่กิจการไม่สามารถ ของสินเชื่อจากสถาบัน การเงินได้									
4.1 ขาดหลักทรัพย์ค้ำ ประกัน	73 (73.0)	1 (1.0)	4 (4.0)	9 (9.0)	7 (7.0)	6 (6.0)	0.94	1.66	น้อย ที่สุด
4.2 ไม่มีแผนธุรกิจที่ดี	80 (80.0)	1 (1.0)	6 (6.0)	6 (6.0)	2 (2.0)	5 (5.0)	0.64	1.40	น้อย ที่สุด
4.3 ขาดการจัดการทาง การเงิน	87 (87.0)	1 (1.0)	5 (5.0)	4 (4.0)	1 (1.0)	2 (2.0)	0.37	1.05	น้อย ที่สุด
4.4 ขาดศักยภาพในการ ทำกำไร/สามารถชำระ หนี้ได้	83 (83.0)	-	3 (3.0)	8 (8.0)	6 (6.0)	-	0.54	1.23	น้อย ที่สุด
4.5 กิจการไม่เป็นที่รู้จัก ของสถาบันการเงิน	84 (84.0)	3 (3.0)	3 (3.0)	3 (3.0)	7 (7.0)	-	0.46	1.16	น้อย ที่สุด
4.6 ขาดประวัติการชำระ เงิน/เป็นกิจการใหม่	77 (77.0)	5 (5.0)	5 (5.0)	6 (6.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	0.62	1.28	น้อย ที่สุด
4.7 ไม่มีบัญชีเงินฝากกับ ธนาคาร	76 (76.0)	1 (1.0)	5 (5.0)	4 (4.0)	9 (9.0)	5 (5.0)	0.84	1.61	น้อย ที่สุด
4.8 เงื่อนไขในการกู้ยืม เข้มงวดมากเกินไป	59 (59.0)	4 (4.0)	5 (5.0)	9 (9.0)	18 (18.0)	5 (5.0)	1.38	1.82	น้อย ที่สุด
4.9 เงื่อนไขด้านการเปิด เผยงบการเงินมาก เกินไป	68 (68.0)	2 (2.0)	2 (2.0)	15 (15.0)	11 (11.0)	2 (2.0)	1.05	1.62	น้อย ที่สุด
4.10 มีความเข้มงวดด้าน Credit Rating ใน ระดับสูง	81 (81.0)	-	5 (5.0)	7 (7.0)	3 (3.0)	4 (4.0)	0.63	1.39	น้อย ที่สุด

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ของกิจการ	ไม่ เลือก	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
4.11 อัตราดอกเบี้ย มากเกินไป	23 (23.0)	3 (3.0)	15 (15.0)	19 (19.0)	27 (27.0)	13 (13.0)	2.63	1.74	ปาน กลาง
4.12 ระยะเวลาใน การกู้ยืมสั้นเกินไป	25 (25.0)	5 (5.0)	18 (18.0)	18 (18.0)	13 (13.0)	21 (21.0)	2.52	1.84	น้อย
4.13 วงเงินให้กู้ยืมน้อย เกินไปเมื่อเทียบกับ วงเงินที่กิจการ ต้องการ	36 (36.0)	1 (1.0)	5 (5.0)	23 (23.0)	9 (9.0)	26 (26.0)	2.46	2.05	น้อย

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ประกอบการ SMEs มีปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$)

สำหรับประเภทของสถาบันการเงินที่ผู้ประกอบการ SMEs ใช้บริการเป็นประจำ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน ($\bar{X} = 2.94$) รองลงมา คือ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารรัฐบาล ($\bar{X} = 2.14$) สถาบันการเงินเฉพาะกิจ ($\bar{X} = 1.25$) ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ($\bar{X} = 0.61$) และธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย ($\bar{X} = 0.32$) ตามลำดับ

ในส่วนของแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ พบว่าผู้ประกอบการ SMEs มักใช้แหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.15$) รองลงมา คือ แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ ($\bar{X} = 1.49$) แหล่งเงินทุนจากตนเอง/ญาติ/เพื่อน ($\bar{X} = 1.05$) แหล่งเงินทุนนอกระบบ ($\bar{X} = 0.79$) และแหล่งเงินทุนจากเงินทุนส่วน ($\bar{X} = 0.65$) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ยังพบว่าสาเหตุที่กิจการไม่สามารถของสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ส่วนใหญ่ เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยมากเกินไป ($\bar{X} = 2.63$) รองลงมา คือ ระยะเวลาในการกู้ยืมสั้นเกินไป ($\bar{X} = 2.52$) วงเงินให้กู้ยืมน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับวงเงินที่กิจการต้องการ ($\bar{X} = 2.46$) เงื่อนไขในการกู้ยืมเข้มงวดมากเกินไป ($\bar{X} = 1.38$) เงื่อนไขด้านการเปิดเผยงบการเงินมากเกินไป ($\bar{X} = 1.05$) ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน ($\bar{X} = 0.94$) ไม่มีบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ($\bar{X} = 0.84$) ไม่มีแผนธุรกิจที่ดี ($\bar{X} = 0.64$) มีความเข้มงวดด้าน Credit Rating ในระดับสูง ($\bar{X} = 0.63$) ขาดประวัติการชำระเงิน/เป็นกิจการใหม่ ($\bar{X} = 0.62$) ขาดศักยภาพในการทำกำไร/สามารถชำระหนี้ได้ ($\bar{X} = 0.54$) กิจการไม่เป็นที่รู้จักของสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 0.46$) และขาดการจัดการทางการเงิน ($\bar{X} = 0.37$) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาและประสบการณ์ในการทำธุรกิจ รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.15-4.18

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเพศของผู้ประกอบการ SMEs

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน	เพศของผู้ประกอบการ SMEs				t	Sig.
	ชาย		หญิง			
	n = 43		n = 57			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.33	0.69	3.41	0.51	-0.61	.54
2. ด้านความพร้อม	3.29	0.62	3.39	0.54	-0.89	.38
3. ด้านทัศนคติ	3.88	0.65	3.97	0.69	-0.68	.50
4. ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	3.40	0.47	3.48	0.57	-0.80	.43
5. ด้านกระบวนการทำงาน	3.24	0.72	3.36	0.56	-0.87	.39
ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจ	3.41	0.49	3.52	0.43	-1.18	.24
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	3.22	0.60	3.36	0.67	-1.12	.27
2. ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	3.38	0.88	3.52	0.90	-0.77	.44
3. ด้านความเชื่อถือได้	3.61	0.75	3.62	0.82	-0.06	.96
4. ด้านการเปรียบเทียบกันได้	3.64	0.73	3.49	0.85	0.93	.36
ภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน	3.46	0.62	3.51	0.71	-0.36	.72

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือ

ได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามอายุของผู้ประกอบการ SMEs

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน	อายุของผู้ประกอบการ SMEs										F	Sig.
	น้อยกว่า 25 ปี		25-35 ปี		36-45 ปี		46-55 ปี		มากกว่า 55 ปี			
	n = 5	n = 37	n = 33	n = 18	n = 7	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	2.96	0.62	3.29	0.52	3.42	0.52	3.65	0.66	3.29	0.89	1.84	.13
2. ด้านความพร้อม	2.70	0.74	3.33	0.44	3.43	0.66	3.46	0.52	3.21	0.64	2.09	.09
3. ด้านทัศนคติ	4.29	0.61	3.88	0.72	3.95	0.70	3.77	0.51	4.24	0.53	1.03	.39
4. ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	3.20	0.55	3.41	0.54	3.50	0.60	3.47	0.42	3.48	0.42	0.40	.81
5. ด้านกระบวนการทำงาน	2.75	0.73	3.34	0.49	3.38	0.72	3.36	0.59	3.04	0.78	1.50	.21
ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจ	3.18	0.56	3.45	0.37	3.54	0.52	3.52	0.43	3.45	0.50	0.73	.57

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การจัดทำบัญชี และงบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทาง การเงิน	อายุของผู้ประกอบการ SMEs										F	Sig.
	น้อยกว่า 25 ปี		25-35 ปี		36-45 ปี		46-55 ปี		มากกว่า 55 ปี			
	n = 5		n = 37		n = 33		n = 18		n = 7			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความ สามารถเข้าใจ ได้	3.33	0.62	3.31	0.60	3.34	0.70	3.22	0.62	3.24	0.81	0.12	.97
2. ด้านความ เกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจ	3.47	1.41	3.50	0.89	3.58	0.78	3.18	0.82	3.38	1.24	0.61	.66
3. ด้านความ เชื่อถือได้	3.80	0.96	3.62	0.85	3.65	0.86	3.50	0.64	3.62	0.36	0.17	.95
4. ด้านการ เปรียบเทียบ กันได้	3.87	0.90	3.50	0.82	3.62	0.82	3.37	0.79	3.81	0.72	0.70	.59
ภาพรวมของ คุณภาพ รายงานทาง การเงิน	3.62	0.94	3.49	0.68	3.55	0.70	3.35	0.57	3.51	0.66	0.30	.88

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ทุกช่วงอายุ ทั้งผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี, ผู้ประกอบการที่มีอายุ 25-35 ปี, ผู้ประกอบการที่มีอายุ 36-45 ปี, ผู้ประกอบการที่มีอายุ 46-55 ปี และผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า 55 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ประกอบการ SMEs

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน	ระดับการศึกษา						F	Sig.
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ปริญญาโท			
	n = 44		n = 47		n = 9			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.42	0.49	3.47	0.74	3.32	0.67	0.43	.65
2. ด้านความพร้อม	3.41	0.62	3.56	0.59	3.23	0.52	1.77	.17
3. ด้านทัศนคติ	4.04	0.67	3.60	0.76	3.88	0.63	1.91	.15
4. ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	3.55	0.59	3.46	0.50	3.33	0.44	1.87	.16
5. ด้านกระบวนการทำงาน	3.35	0.65	3.67	0.59	3.19	0.59	2.33	.10
ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจ	3.55	0.46	3.54	0.60	3.38	0.41	1.78	.17
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	3.34	0.67	3.52	0.47	3.21	0.64	1.02	.36
2. ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	3.54	0.89	3.70	0.39	3.32	0.95	1.05	.35
3. ด้านความเชื่อถือได้	3.71	0.79	3.70	0.61	3.50	0.81	0.88	.42
4. ด้านการเปรียบเทียบกันได้	3.69	0.79	3.48	0.56	3.42	0.85	1.37	.26
ภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน	3.57	0.67	3.60	0.37	3.38	0.71	1.04	.36

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ทุกระดับการศึกษา ทั้งผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี, ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน และด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดทำบัญชีและ งบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทางการเงิน	ประสบการณ์การทำธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs								F	Sig.
	น้อยกว่า 2 ปี		2-6 ปี		7-9 ปี		มากกว่า 10 ปี			
	n = 12	n = 50	n = 50	n = 20	n = 20	n = 18	n = 18			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.15	0.56	3.37	0.50	3.60	0.69	3.29	0.69	1.69	.17
2. ด้านความพร้อม	3.04	0.62	3.32	0.56	3.49	0.53	3.47	0.60	1.86	.14
3. ด้านทัศนคติ	4.25	0.57	3.86	0.72	4.12	0.66	3.72	0.48	2.29	.08
4. ด้านการปฏิบัติตาม มาตรฐาน	3.22	0.47	3.44	0.59	3.57	0.46	3.49	0.41	1.13	.34
5. ด้านกระบวนการทำงาน	2.92	0.69	3.35	0.53	3.41	0.63	3.32	0.78	1.87	.14
ภาพรวมของความรู้ ความเข้าใจ	3.32	0.41	3.47	0.43	3.63	0.52	3.45	0.47	1.21	.31
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	3.11	0.61	3.29	0.64	3.40	0.56	3.35	0.77	0.54	.65
2. ด้านความเกี่ยวข้องกับการ ตัดสินใจ	3.36	0.97	3.47	0.88	3.67	0.78	3.28	0.99	0.64	.59
3. ด้านความเชื่อถือได้	3.36	0.92	3.55	0.79	3.84	0.80	3.72	0.66	1.17	.33
4. ด้านการเปรียบเทียบกันได้	3.47	0.97	3.50	0.83	3.68	0.81	3.63	0.62	0.33	.80
ภาพรวมของคุณภาพ รายงานทางการเงิน	3.33	0.76	3.47	0.68	3.65	0.65	3.50	0.62	0.62	.60

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจน้อยกว่า 2 ปี, ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 2-6 ปี, ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 7-9 ปี และผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs

ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs ได้แก่ จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs ลักษณะกิจการ เงินลงทุน ระยะเวลาของการดำเนินกิจการ เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการและรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.19-4.54

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน	จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs										F	Sig.
	สงขลา		สตูล		ปัตตานี		ยะลา		นราธิวาส			
	n = 20		n = 20		n = 20		n = 20		n = 20			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.35	0.60	3.36	0.52	3.70	0.47	3.05	0.62	3.41	0.61	3.22*	.02
2. ด้านความพร้อม	3.27	0.67	3.49	0.57	3.34	0.45	3.24	0.57	3.39	0.63	0.56	.69
3. ด้านทัศนคติ	3.91	0.66	4.22	0.62	3.79	0.43	3.53	0.73	4.20	0.65	4.29*	.00
4. ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	3.36	0.48	3.77	0.57	3.23	0.34	3.25	0.53	3.61	0.49	4.68*	.00
5. ด้านกระบวนการทำงาน	3.31	0.78	3.50	0.68	3.20	0.34	3.35	0.59	3.17	0.68	0.85	.50
ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจ	3.44	0.50	3.67	0.43	3.43	0.27	3.27	0.52	3.56	0.45	2.20	.07

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การจัดทำบัญชี และงบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทาง การเงิน	จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs										F	Sig.
	สงขลา		สตูล		ปัตตานี		ยะลา		นราธิวาส			
	n = 20	n = 20	n = 20	n = 20	n = 20	n = 20	n = 20	n = 20	n = 20	n = 20		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความ สามารถเข้าใจ ได้	3.38	0.54	3.70	0.88	2.83	0.32	3.17	0.49	3.42	0.56	6.05*	.00
2. ด้านความ เกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจ	3.51	0.96	4.07	0.91	2.53	0.59	3.47	0.60	3.68	0.55	11.28*	.00
3. ด้านความเชื่อ ถือได้	3.68	0.83	4.25	0.75	2.82	0.35	3.47	0.56	3.85	0.59	13.80*	.00
4. ด้านการ เปรียบเทียบ กันได้	3.80	0.71	4.17	0.68	2.72	0.39	3.33	0.65	3.75	0.73	14.68*	.00
ภาพรวมของ คุณภาพรายงาน ทางการเงิน	3.61	0.59	4.05	0.69	2.73	0.24	3.36	0.48	3.67	0.46	17.20*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดต่างๆ ทั้งจังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้และในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.20-4.27

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.35$)	สตูล ($\bar{X} = 3.36$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 3.70$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.05$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 3.41$)
สงขลา	($\bar{X} = 3.35$)	-0.01	-0.35	0.30	-0.06
สตูล	($\bar{X} = 3.36$)		-0.34	0.31	-0.05
ปัตตานี	($\bar{X} = 3.70$)			0.65*	0.29
ยะลา	($\bar{X} = 3.05$)				-0.36
นราธิวาส	($\bar{X} = 3.41$)				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ มากกว่าผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.91$)	สตูล ($\bar{X} = 4.22$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 3.79$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.53$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 4.20$)
สงขลา	($\bar{X} = 3.91$)	-0.31	0.12	0.38	-0.29
สตูล	($\bar{X} = 4.22$)		0.43	0.69*	0.02
ปัตตานี	($\bar{X} = 3.79$)			0.26	-0.41
ยะลา	($\bar{X} = 3.53$)				-0.67*
นราธิวาส	($\bar{X} = 4.20$)				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ใน

จังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.36$)	สตูล ($\bar{X} = 3.77$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 3.23$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.25$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 3.61$)
สงขลา ($\bar{X} = 3.36$)		-0.42	0.13	0.11	-0.25
สตูล ($\bar{X} = 3.77$)			0.55*	0.52*	0.17
ปัตตานี ($\bar{X} = 3.23$)				-0.02	-0.38
ยะลา ($\bar{X} = 3.25$)					-0.36
นราธิวาส ($\bar{X} = 3.61$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.38$)	สตูล ($\bar{X} = 3.70$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 2.83$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.17$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 3.42$)
สงขลา ($\bar{X} = 3.38$)		-0.32	0.55	0.22	-0.03
สตูล ($\bar{X} = 3.70$)			0.87*	0.53	0.28
ปัตตานี ($\bar{X} = 2.83$)				-0.33	-0.58*
ยะลา ($\bar{X} = 3.17$)					-0.25
นราธิวาส ($\bar{X} = 3.42$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.51$)	สตูล ($\bar{X} = 4.07$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 2.53$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.47$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 3.68$)
สงขลา	($\bar{X} = 3.51$)	-0.56	0.98*	0.04	-0.17
สตูล	($\bar{X} = 4.07$)		1.54*	0.59	0.38
ปัตตานี	($\bar{X} = 2.53$)			-0.95*	-1.16*
ยะลา	($\bar{X} = 3.47$)				-0.21
นราธิวาส	($\bar{X} = 3.68$)				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 4 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.68$)	สตูล ($\bar{X} = 4.25$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 2.82$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.47$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 3.85$)
สงขลา ($\bar{X} = 3.68$)		-0.57	0.87*	0.21	-0.17
สตูล ($\bar{X} = 4.25$)			1.43*	0.78*	0.40
ปัตตานี ($\bar{X} = 2.82$)				-0.66*	-1.03*
ยะลา ($\bar{X} = 3.47$)					-0.38
นราธิวาส ($\bar{X} = 3.85$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 5 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.80$)	สตูล ($\bar{X} = 4.17$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 2.72$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.33$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 3.75$)
สงขลา ($\bar{X} = 3.80$)		-0.37	1.08*	0.47	0.05
สตูล ($\bar{X} = 4.17$)			1.45*	0.83*	0.42
ปัตตานี ($\bar{X} = 2.72$)				-0.62	-1.03*
ยะลา ($\bar{X} = 3.33$)					-0.42
นราธิวาส ($\bar{X} = 3.75$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 4 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs	สงขลา ($\bar{X} = 3.61$)	สตูล ($\bar{X} = 4.05$)	ปัตตานี ($\bar{X} = 2.73$)	ยะลา ($\bar{X} = 3.36$)	นราธิวาส ($\bar{X} = 3.67$)
สงขลา ($\bar{X} = 3.61$)		-0.44	0.88*	0.25	-0.07
สตูล ($\bar{X} = 4.05$)			1.32*	0.68*	0.37
ปัตตานี ($\bar{X} = 2.73$)				-0.64*	-0.95*
ยะลา ($\bar{X} = 3.36$)					-0.31
นราธิวาส ($\bar{X} = 3.67$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 5 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำ บัญชีและงบ การเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทาง การเงิน	ลักษณะกิจการ SMEs										F	Sig.
	ผลิตสินค้า		ค้าส่ง		ค้าปลีก		ให้บริการ		ทั้งผลิต ค้าส่ง ค้าปลีกและ ให้บริการ			
	n = 16		n = 11		n = 32		n = 39		n = 2			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ ความเข้าใจ	3.07	0.47	3.93	0.41	3.27	0.59	3.43	0.59	3.50	0.71	4.31*	.00
2. ด้านความพร้อม	3.17	0.68	3.48	0.51	3.36	0.52	3.34	0.55	4.00	1.41	1.17	.33
3. ด้านทัศนคติ	3.70	0.69	4.01	0.68	3.75	0.65	4.13	0.62	4.43	0.81	2.44*	.05
4. ด้านการปฏิบัติ ตามมาตรฐาน	3.28	0.59	3.39	0.47	3.37	0.52	3.55	0.47	4.25	1.06	2.20	.07
5. ด้านกระบวนการ ทำงาน	3.11	0.61	3.32	0.67	3.35	0.52	3.30	0.68	4.25	1.06	1.59	.18
ภาพรวมของ ความรู้ ความเข้าใจ	3.27	0.48	3.63	0.40	3.41	0.43	3.55	0.41	4.09	4.01	2.62*	.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำ บัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทางการเงิน	ลักษณะกิจการ SMEs										F	Sig.
	ผลิตสินค้า		ค้าส่ง		ค้าปลีก		ให้บริการ		ครอบคลุม ทั้งหมด			
	n = 16		n = 11		n = 32		n = 39		n = 2			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความสามารถ เข้าใจได้	3.25	0.61	3.18	0.75	3.26	0.51	3.32	0.69	4.50	0.71	1.97	.10
2. ด้านความเกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจ	3.21	0.88	3.27	1.38	3.37	0.67	3.63	0.87	4.33	0.94	1.32	.27
3. ด้านความเชื่อถือ ได้	3.49	0.75	3.64	0.95	3.41	0.61	3.79	0.85	4.33	0.94	1.63	.17
4. ด้านการเปรียบเทียบ เทียบกันได้	3.22	0.67	3.76	0.87	3.44	0.82	3.68	0.78	4.50	0.71	1.96	.11
ภาพรวมของ คุณภาพรายงาน ทางการเงิน	3.30	0.67	3.46	0.78	3.37	0.55	3.62	0.69	4.42	0.82	1.95	.11

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่าผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ลักษณะต่างๆ ทั้งผลิต
สินค้า ค้าส่ง ค้าปลีก ให้บริการ และครอบคลุมทั้งหมด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี
และงบการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทัศนคติและในภาพรวม แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วย
วิธีของ Scheffe ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.29-4.31

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs

ลักษณะกิจการ SMEs		ผลิตสินค้า ($\bar{X} = 3.07$)	ค้าส่ง ($\bar{X} = 3.93$)	ค้าปลีก ($\bar{X} = 3.27$)	ให้บริการ ($\bar{X} = 3.43$)	ครอบคลุมทั้งหมด ($\bar{X} = 3.50$)
ผลิตสินค้า	($\bar{X} = 3.07$)		-0.85*	-0.19	-0.36	-0.42
ค้าส่ง	($\bar{X} = 3.93$)			0.66*	0.50	0.43
ค้าปลีก	($\bar{X} = 3.27$)				-0.16	-0.23
ให้บริการ	($\bar{X} = 3.43$)					-0.07
ครอบคลุมทั้งหมด	($\bar{X} = 3.50$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการผลิตสินค้า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการค้าส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการค้าส่ง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs

ลักษณะกิจการ SMEs		ผลิตสินค้า ($\bar{X} = 3.70$)	ค้าส่ง ($\bar{X} = 4.01$)	ค้าปลีก ($\bar{X} = 3.75$)	ให้บริการ ($\bar{X} = 4.13$)	ครอบคลุมทั้งหมด ($\bar{X} = 4.43$)
ผลิตสินค้า	($\bar{X} = 3.70$)		-0.32	-0.05	-0.44	-0.73
ค้าส่ง	($\bar{X} = 4.01$)			0.27	-0.12	-0.41
ค้าปลีก	($\bar{X} = 3.75$)				-0.39	-0.68
ให้บริการ	($\bar{X} = 4.13$)					-0.30
ครอบคลุมทั้งหมด	($\bar{X} = 4.43$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการผลิตสินค้า, คำส่ง, คำปลีก, ให้บริการและครอบคลุมทั้งหมด ล้วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs

ลักษณะกิจการ SMEs	ผลิตสินค้า ($\bar{X} = 3.27$)	คำส่ง ($\bar{X} = 3.63$)	คำปลีก ($\bar{X} = 3.41$)	ให้บริการ ($\bar{X} = 3.55$)	ครอบคลุมทั้งหมด ($\bar{X} = 4.09$)
ผลิตสินค้า	($\bar{X} = 3.27$)	-0.36	-0.14	-0.28	-0.82
คำส่ง	($\bar{X} = 3.63$)		0.22	0.08	-0.46
คำปลีก	($\bar{X} = 3.41$)			-0.14	-0.68
ให้บริการ	($\bar{X} = 3.55$)				-0.54
ครอบคลุมทั้งหมด	($\bar{X} = 4.09$)				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน โดยจำแนกตามลักษณะกิจการ SMEs พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการผลิตสินค้า, คำส่ง, คำปลีก, ให้บริการและครอบคลุมทั้งหมด ล้วนมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินลงทุน

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำ บัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทางการเงิน	เงินลงทุน										F	Sig.
	ไม่เกิน 5 ล้านบาท		ไม่เกิน 10 ล้านบาท		ไม่เกิน 20 ล้านบาท		ไม่เกิน 30 ล้านบาท		ไม่เกิน 50 ล้านบาท			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	n = 59		n = 25		n = 10		n = 4		n = 2			
1. ด้านความรู้ ความเข้าใจ	3.35	0.58	3.46	0.62	3.38	0.74	3.40	0.49	3.00	0.00	0.36	.84
2. ด้านความพร้อม	3.28	0.57	3.40	0.61	3.58	0.66	3.37	0.14	3.50	0.71	0.66	.62
3. ด้านทัศนคติ	4.04	0.59	3.75	0.76	3.83	0.87	3.43	0.29	4.50	0.71	1.85	.12
4. ด้านการปฏิบัติ ตามมาตรฐาน	3.39	0.43	3.53	0.63	3.43	0.73	3.33	0.24	4.33	0.71	1.82	.13
5. ด้านกระบวนการ ทำงาน	3.18	0.59	3.47	0.61	3.45	0.76	3.31	0.62	4.25	0.35	2.37	.06
ภาพรวมของความรู้ ความเข้าใจ	3.45	0.39	3.51	0.54	3.52	0.68	3.37	0.27	3.92	0.21	0.63	.65
1. ด้านความสามารถ เข้าใจได้	3.18	0.65	3.35	0.53	3.57	0.69	3.58	0.32	4.50	0.71	3.21*	.02
2. ด้านความเกี่ยวข้อง กับการตัดสินใจ	3.39	0.93	3.35	0.84	4.00	0.74	3.33	0.47	4.50	0.71	1.89	.12
3. ด้านความเชื่อถือได้	3.48	0.83	3.67	0.63	4.07	0.84	3.75	0.32	4.33	0.94	1.76	.14
4. ด้านการเปรียบเทียบ กัน	3.49	0.91	3.55	0.54	3.77	0.85	3.58	0.32	4.50	0.71	0.96	.43
ภาพรวมของคุณภาพ รายงานทางการเงิน	3.40	0.71	3.48	0.53	3.85	0.71	3.56	0.20	4.46	0.77	2.15	.08

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 พบว่าผู้ประกอบการกิจการ SMEs ที่มีวงเงินลงทุนในระดับต่างๆ ทั้งไม่เกิน 5 ล้านบาท, ไม่เกิน 10 ล้านบาท, ไม่เกิน 20 ล้านบาท, ไม่เกิน 30 ล้านบาทและไม่เกิน 50 ล้านบาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามเงินลงทุน

เงินลงทุน	ไม่เกิน 5 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.18$)	ไม่เกิน 10 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.35$)	ไม่เกิน 20 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.57$)	ไม่เกิน 30 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.58$)	ไม่เกิน 50 ล้านบาท ($\bar{X} = 4.50$)
ไม่เกิน 5 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.18$)		-0.17	-0.39	-0.41	-1.32
ไม่เกิน 10 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.35$)			-0.22	-0.24	-1.15
ไม่เกิน 20 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.57$)				-0.02	-0.93
ไม่เกิน 30 ล้านบาท ($\bar{X} = 3.58$)					-0.92
ไม่เกิน 50 ล้านบาท ($\bar{X} = 4.50$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามเงินลงทุน พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ากิจการ SMEs ที่มีวงเงินลงทุนในระดับต่างๆ ทั้งไม่เกิน 5 ล้านบาท, ไม่เกิน 10 ล้านบาท, ไม่เกิน 20 ล้านบาท, ไม่เกิน 30 ล้านบาทและไม่เกิน 50 ล้านบาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทาง การเงิน	ระยะเวลาของการดำเนินกิจการ								F	Sig.
	ต่ำกว่า 1 ปี		1-3 ปี		4-6 ปี		มากกว่า 6 ปี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	n = 4		n = 32		n = 37		n = 27			
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	2.80	0.63	3.41	0.38	3.48	0.65	3.29	0.67	1.87	.14
2. ด้านความพร้อม	2.56	0.77	3.37	0.56	3.32	0.53	3.47	0.57	3.12*	.03
3. ด้านทัศนคติ	4.07	0.60	4.26	0.54	3.71	0.73	3.82	0.59	4.71*	.00
4. ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	3.17	0.53	3.42	0.54	3.43	0.53	3.54	0.51	0.71	.55
5. ด้านกระบวนการทำงาน	2.81	0.90	3.28	0.59	3.26	0.54	3.47	0.73	1.54	.21
ภาพรวมของความรู้ ความเข้าใจ	3.08	0.57	3.55	0.35	3.43	0.48	3.52	0.50	1.50	.22
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	3.17	0.64	3.29	0.71	3.29	0.62	3.35	0.62	0.11	.96
2. ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	2.58	1.75	3.47	0.98	3.56	0.79	3.44	0.72	1.49	.22
3. ด้านความเชื่อถือได้	3.50	1.00	3.51	0.95	3.54	0.68	3.86	0.67	1.25	.29
4. ด้านการเปรียบเทียบกันได้	3.42	1.10	3.52	1.02	3.52	0.72	3.67	0.60	0.25	.86
ภาพรวมของคุณภาพ รายงานทางการเงิน	3.17	1.08	3.45	0.82	3.50	0.59	3.58	0.52	0.50	.69

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการแตกต่างกัน ทั้งผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการต่ำกว่า 1 ปี, ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการ 1-3 ปี, ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการ 4-6 ปี และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการมากกว่า 6 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อมและด้านทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.35-4.36

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ

ระยะเวลาของการดำเนิน กิจการ	ต่ำกว่า 1 ปี ($\bar{X} = 2.56$)	1-3 ปี ($\bar{X} = 3.37$)	4-6 ปี ($\bar{X} = 3.32$)	มากกว่า 6 ปี ($\bar{X} = 3.47$)
ต่ำกว่า 1 ปี ($\bar{X} = 2.56$)		-0.81	-0.76	-0.91*
1-3 ปี ($\bar{X} = 3.37$)			0.06	-0.10
4-6 ปี ($\bar{X} = 3.32$)				-0.15
มากกว่า 6 ปี ($\bar{X} = 3.47$)				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs ต่ำกว่า 1 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs มากกว่า 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ

ระยะเวลาของการดำเนิน กิจการ	ต่ำกว่า 1 ปี ($\bar{X} = 4.07$)	1-3 ปี ($\bar{X} = 4.26$)	4-6 ปี ($\bar{X} = 3.71$)	มากกว่า 6 ปี ($\bar{X} = 3.82$)
ต่ำกว่า 1 ปี ($\bar{X} = 4.07$)		-0.19	0.36	0.25
1-3 ปี ($\bar{X} = 4.26$)			0.55*	0.43
4-6 ปี ($\bar{X} = 3.71$)				-0.12
มากกว่า 6 ปี ($\bar{X} = 3.82$)				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs 1-3 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดทำบัญชี และงบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทาง การเงิน	เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ												F	Sig.
	ต่ำกว่า 300,000 บาท	300,001- 1,000,000 บาท	1,000,001- 2,000,000 บาท	2,000,001- 4,000,000 บาท	4,000,001- 6,000,000 บาท	มากกว่า 6,000,000 บาท								
	n = 18 \bar{x} S.D.	n = 33 \bar{x} S.D.	n = 12 \bar{x} S.D.	n = 27 \bar{x} S.D.	n = 6 \bar{x} S.D.	n = 4 \bar{x} S.D.								
1. ด้านความรู้ ความเข้าใจ	3.29	0.55	3.44	0.63	2.97	0.60	3.44	0.52	3.57	0.50	3.85	0.62	2.11	.07
2. ด้านความพร้อม	3.01	0.57	3.33	0.53	3.27	0.60	3.51	0.51	3.42	0.68	4.00	0.54	2.98*	.01
3. ด้านทัศนคติ	3.87	0.53	4.18	0.62	3.44	0.71	3.83	0.72	4.07	0.61	4.14	0.38	2.71*	.02
4. ด้านการปฏิบัติ ตามมาตรฐาน	3.13	0.39	3.53	0.37	3.33	0.66	3.45	0.55	3.94	0.78	3.79	0.39	3.33*	.01
5. ด้านกระบวนการ ทำงาน	2.92	0.59	3.29	0.48	3.10	0.73	3.54	0.55	3.75	0.71	3.62	1.09	3.56*	.00
ภาพรวม ของความรู้ ความเข้าใจ	3.24	0.34	3.55	0.37	3.22	0.56	3.55	0.47	3.75	0.45	3.97	0.43	3.53*	.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำ บัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทางการเงิน	เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ												F	Sig.
	ต่ำกว่า 300,000 บาท	300,001- 1,000,000 บาท	1,000,001- 2,000,000 บาท	2,000,001- 4,000,000 บาท	4,000,001- 6,000,000 บาท	มากกว่า 6,000,000 บาท								
	n = 18	n = 33	n = 12	n = 27	n = 6	n = 4								
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความ สามารถเข้าใจ ได้	2.89	0.67	3.29	0.61	3.22	0.73	3.49	0.52	3.83	0.69	3.33	0.47	3.12*	.01
2. ด้านความเกี่ยว ข้องกับการ ตัดสินใจ	2.98	1.10	3.48	0.90	3.55	0.76	3.60	0.68	4.11	0.54	3.25	1.20	2.00	.09
3. ด้านความเชื่อ ถือได้	3.15	0.79	3.56	0.85	3.58	0.71	3.83	0.66	4.11	0.62	4.08	0.63	2.67*	.03
4. ด้านการเปรียบ เทียบกันได้	3.09	0.85	3.58	0.90	3.28	0.68	3.77	0.61	4.06	0.57	4.08	0.69	2.91*	.02
ภาพรวม ของคุณภาพ รายงานทาง การเงิน	3.03	0.75	3.50	0.68	3.42	0.67	3.67	0.52	4.03	0.50	3.69	0.31	3.35*	.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการแตกต่างกัน ทั้งผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาท และมากกว่า 6,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ด้านกระบวนการทำงานและในภาพรวม รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้และในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.38-4.46

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	ต่ำกว่า	300,001	1,000,001-	2,000,001-	4,000,001-	มากกว่า
	300,000	-1,000,000	2,000,000	4,000,000	6,000,000	6,000,000
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
	($\bar{X} = 3.01$)	($\bar{X} = 3.33$)	($\bar{X} = 3.27$)	($\bar{X} = 3.51$)	($\bar{X} = 3.42$)	($\bar{X} = 4.00$)
ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.01$)		-0.32	-0.26	-0.50	-0.40	-0.99
300,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.33$)			0.06	-0.18	-0.08	-0.67
1,000,001-2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.27$)				-0.24	-0.15	-0.73
2,000,001-4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.51$)					0.09	-0.49
4,000,001-6,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.42$)						-0.58
มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.00$)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.87$)	300,001- 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.18$)	1,000,001- 2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.44$)	2,000,001- 4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.83$)	4,000,001- 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.07$)	มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.14$)
ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.87$)		-0.31	0.43	0.05	-0.20	-0.27
300,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.18$)			0.74*	0.36	0.11	0.04
1,000,001-2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.44$)				-0.38	-0.63	-0.70
2,000,001-4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.83$)					-0.25	-0.32
4,000,001-6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.07$)						-0.07
มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.14$)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 300,001-1,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ มากกว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 1,000,001-2,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	ต่ำกว่า	300,001	1,000,001	2,000,001	4,000,001	มากกว่า
	300,000	-	-	-	-	6,000,000
	บาท	1,000,000	2,000,000	4,000,000	6,000,000	บาท
	(\bar{X} =	บาท	บาท	บาท	บาท	(\bar{X} =
	3.13)	(\bar{X} =	(\bar{X} =	(\bar{X} =	(\bar{X} =	3.79)
		3.53)	3.33)	3.45)	3.94)	
ต่ำกว่า 300,000 บาท (\bar{X} = 3.13)		-0.40	-0.20	-0.32	-0.81*	-0.66
300,001-1,000,000 บาท (\bar{X} = 3.53)			0.19	0.08	-0.42	0.27
1,000,001-2,000,000 บาท (\bar{X} = 3.33)				-0.12	-0.61	-0.46
2,000,001-4,000,000 บาท (\bar{X} = 3.45)					-0.49	-0.34
4,000,001-6,000,000 บาท (\bar{X} = 3.94)						0.15
มากกว่า 6,000,000 บาท (\bar{X} = 3.79)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 4,000,001-6,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	ต่ำกว่า	300,001	1,000,001-	2,000,001-	4,000,001-	มากกว่า
	300,000	-1,000,000	2,000,000	4,000,000	6,000,000	6,000,000
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
	($\bar{X} = 2.92$)	($\bar{X} = 3.29$)	($\bar{X} = 3.10$)	($\bar{X} = 3.54$)	($\bar{X} = 3.75$)	($\bar{X} = 3.62$)
ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 2.92$)		-0.37	-0.19	-0.62*	-0.83	-0.71
300,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.29$)			0.18	-0.25	-0.46	-0.34
1,000,001-2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.10$)				-0.43	-0.65	-0.52
2,000,001-4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.54$)					-0.21	-0.09
4,000,001-6,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.75$)						0.12
มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.62$)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงานน้อยกว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 2,000,001-4,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุน ในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ		ต่ำกว่า	300,001	1,000,001-	2,000,001-	4,000,001-	มากกว่า
		300,000	-1,000,000	2,000,000	4,000,000	6,000,000	6,000,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		$(\bar{X} = 3.24)$	$(\bar{X} = 3.55)$	$(\bar{X} = 3.22)$	$(\bar{X} = 3.55)$	$(\bar{X} = 3.75)$	$(\bar{X} = 3.97)$
ต่ำกว่า 300,000 บาท	$(\bar{X} = 3.24)$		-0.30	0.02	-0.30	-0.51	-0.73
300,001-1,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.55)$			0.32	-0.00	-0.20	-0.42
1,000,001-2,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.22)$				-0.33	-0.53	-0.75
2,000,001-4,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.55)$					-0.20	-0.42
4,000,001-6,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.75)$						-0.22
มากกว่า 6,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.97)$						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ ต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีภาพรวมของ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำ ธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ		ต่ำกว่า	300,001	1,000,001-	2,000,001-	4,000,001-	มากกว่า
		300,000	-1,000,000	2,000,000	4,000,000	6,000,000	6,000,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		$(\bar{X} = 2.89)$	$(\bar{X} = 3.29)$	$(\bar{X} = 3.22)$	$(\bar{X} = 3.49)$	$(\bar{X} = 3.83)$	$(\bar{X} = 3.33)$
ต่ำกว่า 300,000 บาท	$(\bar{X} = 2.89)$		-0.40	-0.33	-0.60	-0.94	-0.44
300,001-1,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.29)$			0.07	-0.20	-0.54	-0.04
1,000,001-2,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.22)$				-0.27	-0.61	-0.11
2,000,001-4,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.49)$					-0.34	0.16
4,000,001-6,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.83)$						0.50
มากกว่า 6,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.33)$						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ		ต่ำกว่า	300,001	1,000,001-	2,000,001-	4,000,001-	มากกว่า
		300,000	-1,000,000	2,000,000	4,000,000	6,000,000	6,000,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		($\bar{X} = 3.15$)	($\bar{X} = 3.56$)	($\bar{X} = 3.58$)	($\bar{X} = 3.83$)	($\bar{X} = 4.11$)	($\bar{X} = 4.08$)
ต่ำกว่า 300,000 บาท	($\bar{X} = 3.15$)		-0.41	-0.44	-0.68	-0.96	-0.94
300,001-1,000,000 บาท	($\bar{X} = 3.56$)			-0.02	-0.26	-0.55	-0.52
1,000,001-2,000,000 บาท	($\bar{X} = 3.58$)				-0.24	-0.53	-0.50
2,000,001-4,000,000 บาท	($\bar{X} = 3.83$)					-0.28	-0.26
4,000,001-6,000,000 บาท	($\bar{X} = 4.11$)						0.03
มากกว่า 6,000,000 บาท	($\bar{X} = 4.08$)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.44 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.09$)	300,001- 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.58$)	1,000,001- 2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.28$)	2,000,001- 4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.77$)	4,000,001- 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.06$)	มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.08$)
ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.09$)		-0.49	0.19	-0.67	-0.96	-0.99
300,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.58$)			0.31	-0.18	-0.47	-0.50
1,000,001-2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.28$)				-0.49	-0.78	-0.81
2,000,001-4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.77$)					-0.29	-0.32
4,000,001-6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.06$)						-0.03
มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.08$)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.45 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ	ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.03$)	300,001- 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.50$)	1,000,001- 2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.42$)	2,000,001- 4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.67$)	4,000,001- 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.03$)	มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$)
ต่ำกว่า 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.03$)		-0.47	-0.39	-0.65	-1.00	-0.66
300,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.50$)			0.09	-0.17	-0.52	-0.18
1,000,001-2,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.42$)				-0.26	-0.61	-0.27
2,000,001-4,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.67$)					-0.35	-0.01
4,000,001-6,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.03$)						0.34
มากกว่า 6,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$)						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.46 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำ บัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพ รายงานทางการเงิน	รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ										F	Sig.
	ต่ำกว่า 500,000 บาท		500,001- 1,000,000 บาท		1,000,001- 3,000,000 บาท		3,000,001- 5,000,000 บาท		มากกว่า 5,000,000 บาท			
	n = 20		n = 43		n = 13		n = 17		n = 7			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้ ความเข้าใจ	3.35	0.50	3.44	0.63	3.23	0.49	3.26	0.58	3.60	0.78	0.73	.57
2. ด้านความพร้อม	3.21	0.69	3.31	0.46	3.52	0.60	3.30	0.60	3.75	0.71	1.53	.20
3. ด้านทัศนคติ	3.96	0.57	4.11	0.64	3.75	0.67	3.62	0.79	3.79	0.48	2.12	.08
4. ด้านการปฏิบัติ ตามมาตรฐาน	3.17	0.42	3.51	0.42	3.62	0.70	3.38	0.66	3.71	0.44	2.55*	.04
5. ด้านกระบวนการ- การทำงาน	3.06	0.57	3.19	0.53	3.54	0.61	3.66	0.63	3.46	0.98	3.32*	.01
ภาพรวม ของความรู้ ความเข้าใจ	3.35	0.40	3.50	0.38	3.53	0.53	3.44	0.56	3.68	0.66	0.80	.53
1. ด้านความ สามารถเข้าใจได้	3.00	0.50	3.23	0.66	3.59	0.61	3.55	0.66	3.43	0.66	2.75*	.03
2. ด้านความเกี่ยว ข้องกับการตัดสินใจ	2.95	0.98	3.57	0.92	3.79	0.54	3.69	0.69	3.05	0.87	3.09*	.02
3. ด้านความเชื่อ ถือได้	3.05	0.59	3.67	0.82	4.08	0.60	3.75	0.72	3.71	0.78	4.46*	.00
4. ด้านการเปรียบเทียบ กัน	3.03	0.76	3.64	0.87	3.77	0.60	3.69	0.63	3.81	0.77	2.96*	.02
ภาพรวมของ คุณภาพรายงาน ทางการเงิน	3.00	0.58	3.55	0.71	3.81	0.47	3.67	0.60	3.50	0.55	4.11*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.47 พบว่าผู้ประกอบการ ที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ แตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้และในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.48-4.54

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ

รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ		ต่ำกว่า	500,001-	1,000,001-	3,000,001-	มากกว่า
		500,000	1,000,000	3,000,000	5,000,000	5,000,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		$\bar{X} = 3.17$	$\bar{X} = 3.51$	$\bar{X} = 3.62$	$\bar{X} = 3.38$	$\bar{X} = 3.71$
ต่ำกว่า 500,000 บาท	$\bar{X} = 3.17$		-0.34	-0.45	-0.22	-0.55
500,001-1,000,000 บาท	$\bar{X} = 3.51$			-0.11	0.13	-0.21
1,000,001-3,000,000 บาท	$\bar{X} = 3.62$				0.23	-0.10
3,000,001-5,000,000 บาท	$\bar{X} = 3.38$					-0.33
มากกว่า 5,000,000 บาท	$\bar{X} = 3.71$					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.48 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ

รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	ต่ำกว่า	500,001-	1,000,001-	3,000,001-	มากกว่า
	500,000	1,000,000	3,000,000	5,000,000	5,000,000
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
	$\bar{X} = 3.06$	$\bar{X} = 3.19$	$\bar{X} = 3.54$	$\bar{X} = 3.66$	$\bar{X} = 3.46$
ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.06$)		-0.12	-0.48	-0.60	-0.40
500,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.19$)			-0.35	-0.48	-0.28
1,000,001-3,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.54$)				-0.12	0.07
3,000,001-5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.66$)					0.20
มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.46$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.49 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.50 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ

รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	ต่ำกว่า	500,001-	1,000,001-	3,000,001-	มากกว่า
	500,000	1,000,000	3,000,000	5,000,000	5,000,000
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
	$\bar{X} = 3.00$	$\bar{X} = 3.23$	$\bar{X} = 3.59$	$\bar{X} = 3.55$	$\bar{X} = 3.43$
ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.00$)		-0.23	-0.59	-0.55	-0.43
500,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.23$)			-0.36	-0.32	-0.20
1,000,001-3,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.59$)				0.04	0.16
3,000,001-5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.55$)					0.12
มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.43$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.50 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ

รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ		ต่ำกว่า	500,001-	1,000,001-	3,000,001-	มากกว่า
		500,000	1,000,000	3,000,000	5,000,000	5,000,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		$(\bar{X} = 2.95)$	$(\bar{X} = 3.57)$	$(\bar{X} = 3.79)$	$(\bar{X} = 3.69)$	$(\bar{X} = 3.05)$
ต่ำกว่า 500,000 บาท	$(\bar{X} = 2.95)$		-0.62	-0.85	-0.74	-0.10
500,001-1,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.57)$			-0.23	-0.12	0.52
1,000,001-3,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.79)$				0.11	0.75
3,000,001-5,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.69)$					0.64
มากกว่า 5,000,000 บาท	$(\bar{X} = 3.05)$					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.51 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.52 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ

รายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ	ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.05$)	500,001- 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.67$)	1,000,001- 3,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.08$)	3,000,001- 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.75$)	มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.71$)
ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.05$)		-0.62	-1.03*	-0.70	-0.66
500,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.67$)			-0.40	-0.07	-0.04
1,000,001-3,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.08$)				0.33	0.36
3,000,001-5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.75$)					0.03
มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.71$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.52 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจต่ำกว่า 500,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ 1,000,001-3,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.53 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ

รายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ	ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.03$)	500,001- 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.64$)	1,000,001- 3,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.77$)	3,000,001- 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$)	มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.81$)
ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.03$)		-0.61	-0.74	-0.65	-0.78
500,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.64$)			-0.13	-0.04	-0.17
1,000,001-3,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.77$)				0.08	-0.04
3,000,001-5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.69$)					-0.12
มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.81$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.53 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.54 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ

รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ	ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.00$)	500,001- 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.55$)	1,000,001- 3,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.81$)	3,000,001- 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.67$)	มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.50$)
ต่ำกว่า 500,000 บาท ($\bar{X} = 3.00$)		-0.55	-0.81*	-0.67*	-0.50
500,001-1,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.55$)			-0.26	-0.12	0.05
1,000,001-3,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.81$)				0.14	0.31
3,000,001-5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.67$)					0.17
มากกว่า 5,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.50$)					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.54 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จากภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจต่ำกว่า 500,000 บาท มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ 1,000,001-3,000,000 บาทและผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ 3,000,001-5,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี และงบการเงินที่มีต่อการเข้า ถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน ที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่ ประเภทของสถาบันการเงินที่กิจการใช้บริการเป็นประจำและแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ทดสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ	ประเภทของสถาบันการเงินที่กิจการใช้บริการเป็นประจำ					แหล่งเงินทุนหลักของกิจการ				
	ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน	ธนาคารรัฐและธนาคารรัฐบาล	ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขา	ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย	สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน	แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ	แหล่งเงินทุนจากตนเอง/ญาติ/เพื่อน	แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วน	แหล่งเงินทุนนอกระบบ
1. ด้านความรู้ความเข้าใจ	r= -0.18 Sig.= .08	r= 0.06 Sig.=.56	r= 0.18 Sig.=.08	r= 0.01 Sig.=.89	r= 0.09 Sig.=.39	r= 0.14 Sig.=.18	r= 0.08 Sig.=.46	r= -0.02 Sig.=.83	r= 0.08 Sig.=.43	r= 0.09 Sig.=.36
2. ด้านความพร้อม	r= -0.02 Sig.=.84	r= 0.09 Sig.=.38	r= 0.12 Sig.=.23	r= -0.05 Sig.=.61	r= -0.08 Sig.=.43	r= 0.12 Sig.=.22	r= -0.02 Sig.=.86	r= 0.06 Sig.=.58	r= 0.23* Sig.=.02	r= 0.01 Sig.=.92
3. ด้านทัศนคติ	r= -0.11 Sig.=.27	r= 0.39* Sig.=.00	r= 0.14 Sig.=.16	r= 0.15 Sig.=.14	r= 0.38* Sig.=.00	r= 0.24* Sig.=.02	r= 0.32* Sig.=.00	r= 0.23* Sig.=.02	r= 0.25* Sig.=.01	r= 0.20* Sig.=.04
4. ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน	r= 0.09 Sig.=.35	r= 0.21* Sig.=.04	r= 0.24* Sig.=.02	r= 0.17 Sig.=.09	r= -0.01 Sig.= 0.89	r= 0.13 Sig.=.19	r= 0.23* Sig.=.02	r= 0.14 Sig.=.15	r= 0.34* Sig.=.00	r= 0.07 Sig.=.47
5. ด้านกระบวนการทำงาน	r= 0.11 Sig.=.26	r= 0.05 Sig.=.60	r= 0.13 Sig.=.18	r= 0.05 Sig.=.60	r= -0.12 Sig.=.25	r= 0.23* Sig.=.02	r= -0.02 Sig.=.84	r= -0.04 Sig.=.69	r= 0.10 Sig.=.33	r= 0.07 Sig.=.50
ภาพรวม	r= -0.02 Sig.= .84	r= 0.23* Sig.=.03	r= 0.22* Sig.=.03	r= 0.09 Sig.=.35	r= 0.07 Sig.=.45	r= 0.24* Sig.=.02	r= 0.16 Sig.=.11	r= 0.11 Sig.=.30	r= 0.27* Sig.=.01	r= 0.12 Sig.=.24

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.55 พบว่าภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกแบบแปรผันตามกันกับการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล ($r = 0.23$) ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ($r = 0.22$) หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วน ($r = 0.27$) และแหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงิน ($r = 0.24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ หากผู้ประกอบการ SMEs มีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินมากขึ้นเท่าใด ก็จะมีส่งผลให้เกิดการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนและแหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงินมากขึ้นเท่านั้น

ตอนที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการศึกษาคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ได้แก่ ประเภทของสถาบันการเงินที่กิจการใช้บริการเป็นประจำ และแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ทดสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน รายละเอียดดังแสดงตามตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

คุณภาพรายงานทางการเงิน ของผู้ประกอบการ SMEs	ประเภทของสถาบันการเงินที่กิจการใช้บริการเป็นประจำ					แหล่งเงินทุนหลักของกิจการ				
	ธนาคาร พาณิชย์ของ เอกชน	ธนาคาร พาณิชย์ของ รัฐและ ธนาคาร รัฐบาล	ธนาคาร พาณิชย์ที่มี หุ้นต่าง- ประเทศและ สาขา	ธนาคาร พาณิชย์เพื่อ รายย่อย	สถาบัน การเงิน เฉพาะกิจ	แหล่งเงินทุน จากการกู้ จากสถาบัน การเงิน	แหล่งเงินทุน หลักจาก กำไรสะสม ของกิจการ	แหล่งเงินทุน จากตนเอง/ ญาติ/เพื่อน	แหล่งเงินทุน จากเงิน หุ้นส่วน	แหล่งเงินทุน นอกระบบ
1. ด้านความสามารถเข้าใจได้	r= 0.20* Sig.= .04	r= 0.22* Sig.= .02	r= -0.06 Sig.= .54	r= 0.05 Sig.= .59	r= -0.06 Sig.= .55	r= 0.23* Sig.= .02	r= 0.29* Sig.= .00	r= 0.10 Sig.= .34	r= 0.19 Sig.= .06	r= -0.08 Sig.= .45
2. ด้านความเกี่ยวข้องกับ ตัดสินใจ	r= 0.09 Sig.= .37	r= 0.31* Sig.= .00	r= -0.07 Sig.= .52	r= 0.08 Sig.= .45	r= -0.06 Sig.= .54	r= 0.21* Sig.= .03	r= 0.31* Sig.= .00	r= 0.17 Sig.= .09	r= 0.17 Sig.= .09	r= -0.09 Sig.= .36
3. ด้านความเชื่อถือได้	r= 0.34* Sig.= .00	r= 0.19 Sig.= .06	r= 0.13 Sig.= .21	r= 0.02 Sig.= .82	r= -0.10 Sig.= .33	r= 0.25* Sig.= .01	r= 0.38* Sig.= .00	r= 0.22* Sig.= .03	r= 0.20* Sig.= 0.04	r= -0.15 Sig.= 0.13
4. ด้านการเปรียบเทียบกันได้	r= 0.19 Sig.=.06	r= 0.25* Sig.= .01	r= 0.07 Sig.= .48	r= 0.09 Sig.= .36	r= -0.05 Sig.= .65	r= 0.35* Sig.= .00	r= 0.33* Sig.= .00	r= 0.18 Sig.= .07	r= 0.23* Sig.= .02	r= -0.15 Sig.= .14
ภาพรวม	r= 0.22* Sig.= .03	r= 0.28* Sig.= .00	r= 0.02 Sig.= .84	r= 0.07 Sig.= .50	r= -0.08 Sig.= .42	r= 0.30* Sig.= .00	r= 0.38* Sig.= .00	r= 0.20 Sig.= .053	r= 0.23* Sig.= .02	r= -0.13 Sig.= .22

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 พบว่าภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกแบบแปรผันตามกันกับการใช้บริการสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล ($r = 0.28$) และธนาคารพาณิชย์ของเอกชน ($r = 0.22$) หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ ($r = 0.38$) แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ($r = 0.30$) และแหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วน ($r = 0.23$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ หากผู้ประกอบการ SMEs มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินมากขึ้นเท่าใด ก็อย่างยิ่งส่งผลให้เกิดการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล และธนาคารพาณิชย์ของเอกชน หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงินและแหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนมากขึ้นเท่านั้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs และเพื่อศึกษาระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs รวมทั้งเพื่อศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs และเพื่อศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส) จำนวน 100 คน นำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส) ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-35 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 2-6 ปี

2. ข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีกิจการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส โดยคิดเป็นสัดส่วนเท่ากัน ส่วนใหญ่มีกิจการที่ดำเนินงานในลักษณะการให้บริการ มีเงินลงทุนไม่เกิน 5 ล้านบาท ส่วนใหญ่ทำกิจการเกี่ยวกับการค้าปลีกสินค้าอุปโภค/บริโภค ดำเนินกิจการมาเป็นระยะเวลา 4-6 ปี มีเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ 300,001-1,000,000 บาท มีรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ 500,001-1,000,000 บาท ส่วนใหญ่มีรูปแบบการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการในลักษณะของการจ้างบุคคลหรือสำนักงานบัญชีภายนอก แต่ในกรณีที่มีการจัดทำบัญชีด้วยบุคลากรในสถานประกอบการ พบว่ามี 2 คน

3. ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ผู้ประกอบการมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ

มาก ได้แก่ ด้านทัศนคติ รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ รองลงมา คือ ด้านความพร้อมและด้านกระบวนการทำงานตามลำดับ ซึ่งสามารถจำแนกแต่ละด้านได้ ดังนี้

3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ

ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความรู้ความเข้าใจ ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้ประกอบการนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้ประกอบการสามารถเข้าใจผลการวิเคราะห์สภาพทางการเงินจากรายงานทางบัญชี รองลงมา คือ กิจกรรมมีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินการด้านบัญชี กิจกรรมมีบุคลากรด้านบัญชีมีความรู้ตามวิชาชีพทางบัญชีและผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจรายงานทางบัญชี ตามลำดับ

3.2 ด้านความพร้อม

ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความพร้อม ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามกฎหมายภาษีอากร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กิจกรรมมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชี รองลงมา คือ กิจกรรมมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการบัญชีและมาตรฐานทางบัญชี และกิจกรรมมีความพร้อมด้านบุคลากรในการจัดทำบัญชี ตามลำดับ

3.3 ด้านทัศนคติ

ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านทัศนคติ ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าทุกข้อล้วนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ การจัดทำบัญชีมีประโยชน์ต่อกิจการ รองลงมา คือ การจัดทำบัญชีช่วยให้เกิดการควบคุมค่าใช้จ่ายและบริหารกำไร การจำแนกรายการทางบัญชีอย่างชัดเจนเพื่อเกิดประโยชน์ในการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจ การจัดทำบัญชีช่วยให้สามารถวางแผนภาษีได้อย่างถูกต้อง การจัดทำบัญชีช่วยให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ การบันทึกรายการค้าหรือข้อมูลการบัญชีที่เกิดขึ้นในสมุดบัญชีจนกระทั่งจัดทำงบการเงินช่วยให้มีโอกาสขอสินเชื่อจากธนาคารและแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้นและการใช้มาตรฐานการบัญชีส่งผลให้กิจการได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

3.4 ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน

ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมได้ดำเนินการตามกฎหมายภาษีอากรและข้อกำหนดของสรรพากร รองลงมา คือ กิจกรรมได้ทำการปรับปรุงบัญชีของธุรกิจให้เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายภาษีอากร และกิจกรรมมีการลงบัญชีที่มีเอกสารครบถ้วนและสามารถตรวจสอบได้ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กิจกรรมได้ดำเนินการตามกฎหมายการบัญชีและข้อกำหนดของสภาวิชาชีพบัญชี รองลงมา คือ

กิจการได้จัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี และกิจการไม่มีความรู้เพียงพอและเจตนาในการลงรายการผิดพลาด ตามลำดับ

3.5 ด้านกระบวนการทำงาน

ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านกระบวนการทำงาน ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าทุกข้อล้วนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ได้แก่ กิจการได้มีการพัฒนาระบบบัญชีให้ก้าวทันมาตรฐานสากล รองลงมา คือ กิจการได้ปรับปรุงระบบด้านบัญชีอย่างสม่ำเสมอ กิจการได้รับการวางระบบ และกลไกการทำงานด้านบัญชี และกิจการได้ใช้ Software และหรือเครื่องมือทาง IT ในการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ตามลำดับ

4. ระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความเชื่อถือได้ รองลงมา คือ ด้านการเปรียบเทียบกันได้และด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ซึ่งสามารถจำแนกแต่ละด้านได้ ดังนี้

4.1 ด้านความสามารถเข้าใจได้

คุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความสามารถเข้าใจได้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ กิจการได้มุ่งเน้นให้ผู้ทำบัญชีทำรายงานทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกันและสอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี รองลงมา คือ กิจการมีรูปแบบและวิธีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องใกล้เคียงกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน และกิจการได้ปฏิบัติตามมาตรฐานในการนำเสนอรายงานทางการเงินในรูปแบบและภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้รายงานทางการเงิน ตามลำดับ

4.2 ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

คุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องได้ทันเวลา รองลงมา คือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้คาดคะเนผลลัพธ์หรือยืนยันเหตุการณ์ รวมทั้งให้ความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานในอนาคตได้อย่างดี สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการช่วยให้ทราบผลลัพธ์ของการตัดสินใจครั้งก่อน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจในอนาคตได้

4.3 ด้านความเชื่อถือได้

คุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านความเชื่อถือได้ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่แสดงตามเนื้อหาความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจมากกว่าแสดงรูปแบบทางกฎหมาย เช่น สัญญาเช่าการเงิน รองลงมา คือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพื่อผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อได้ว่า ข้อมูลที่แสดงในงบการเงินเป็นจริงและมีความเชื่อถือได้ และรายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่น่าเสนอถูกต้องครบถ้วนและปราศจากความลำเอียง ตามลำดับ

4.4 ด้านการเปรียบเทียบกันได้

คุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการเปรียบเทียบกันได้ อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการในระยะเวลาต่างกันได้ รองลงมา คือ รายงานทางการเงินของกิจการใช้มาตรฐานบัญชีกำหนดแนวทางในการปฏิบัติทางการบัญชีอย่างสม่ำเสมอทำให้งบการเงินเปรียบเทียบกันได้ และรายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างกิจการได้ ตามลำดับ

5. การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผู้ประกอบการ SMEs มีปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐในระดับปานกลาง สำหรับประเภทของสถาบันการเงินที่ผู้ประกอบการ SMEs ใช้บริการเป็นประจำ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน และผู้ประกอบการ SMEs มักใช้แหล่งเงินทุนจากการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน นอกจากนี้ ยังพบว่าสาเหตุที่กิจการไม่สามารถขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ ส่วนใหญ่เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยมากเกินไป

6. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ SMEs

6.1 เพศ

ผู้ประกอบการ SMEs ทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6.2 อายุ

ผู้ประกอบการ SMEs ทุกช่วงอายุ ทั้งผู้ประกอบการที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี, ผู้ประกอบการที่มีอายุ 25-35 ปี, ผู้ประกอบการที่มีอายุ 36-45 ปี, ผู้ประกอบการที่มีอายุ 46-55 ปี และผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า 55 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6.3 การศึกษา

ผู้ประกอบการ SMEs ทุกระดับการศึกษา ทั้งผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี, ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและผู้ประกอบการที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและ

ด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงินเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6.4 ประสิทธิภาพในการทำธุรกิจ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีประสิทธิภาพในการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพในการทำธุรกิจน้อยกว่า 2 ปี, ผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพในการทำธุรกิจ 2-6 ปี, ผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพในการทำธุรกิจ 7-9 ปี และผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพในการทำธุรกิจมากกว่า 10 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน หรือมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงินเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

7. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกิจการ SMEs

7.1 จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดต่างๆ ทั้งจังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้และในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังนี้

7.1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดนราธิวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.1.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดสตูล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานี มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 ลักษณะกิจการ

ผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ลักษณะต่างๆ ทั้งผลิตสินค้า คำส่ง คำปลีก ให้บริการ และครอบคลุมทั้งหมด มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทัศนคติและในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังนี้

7.2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการผลิตสินค้า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการค้าส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการค้าส่ง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการผลิตสินค้า, คำส่ง, คำปลีก, ให้บริการและครอบคลุมทั้งหมด ล้วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความรู้ความเข้าใจ ไม่แตกต่างกัน

7.2.3 ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการ ที่มีกิจการ SMEs ในลักษณะของการผลิตสินค้า, คำส่ง, คำปลีก, ให้บริการและครอบคลุมทั้งหมด ล้วนมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ไม่แตกต่างกัน

7.3 เงินลงทุน

ผู้ประกอบการ กิจการ SMEs ที่มีวงเงินลงทุนในระดับต่างๆ ทั้งไม่เกิน 5 ล้านบาท, ไม่เกิน 10 ล้านบาท, ไม่เกิน 20 ล้านบาท, ไม่เกิน 30 ล้านบาทและไม่เกิน 50 ล้านบาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังนี้

7.3.1 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ากิจการ SMEs ที่มีวงเงินลงทุนในระดับต่างๆ ทั้งไม่เกิน 5 ล้านบาท, ไม่เกิน 10 ล้านบาท, ไม่เกิน 20 ล้านบาท, ไม่เกิน 30 ล้านบาทและไม่เกิน 50 ล้านบาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ ไม่แตกต่างกัน

7.4 ระยะเวลาของการดำเนินกิจการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการแตกต่างกัน ทั้งผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการต่ำกว่า 1 ปี, ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการ 1-3

ปี, ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการ 4-6 ปี และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการมากกว่า 6 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อมและด้านทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังนี้

7.4.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs ต่ำกว่า 1 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs มากกว่า 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการ ที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs 1-3 ปี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาของการดำเนินกิจการ SMEs 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.5 เงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ

ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการแตกต่างกัน ทั้งผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความพร้อม ด้านทัศนคติ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ด้านกระบวนการทำงานและในภาพรวมรวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงินด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้และในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังนี้

7.5.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม พบว่าไม่มีคู่ใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านความพร้อม ไม่แตกต่างกัน

7.5.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 300,001-1,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านทัศนคติ มากกว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 1,000,001-2,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.5.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตาม

มาตรฐาน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 4,000,001-6,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.5.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจ 2,000,001-4,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.5.5 ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ไม่แตกต่างกัน

7.5.6 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ ไม่แตกต่างกัน

7.5.7 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ ไม่แตกต่างกัน

7.5.8 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน

7.5.9 ภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยจำแนกตามเงินทุนในการทำธุรกิจที่ต้องการ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่ต้องการเงินทุนในการทำธุรกิจต่ำกว่า 300,000 บาท, 300,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-2,000,000 บาท, 2,000,001-4,000,000 บาท, 4,000,001-6,000,000 บาทและมากกว่า 6,000,000 บาท ล้วนมีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินไม่แตกต่างกัน

7.6 รายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินด้าน

ต่างๆ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานและด้านกระบวนการทำงาน รวมถึงคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความสามารถเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการเปรียบเทียบกันได้และในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบต่อโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ดังนี้

7.6.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ไม่แตกต่างกัน

7.6.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ด้านกระบวนการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

7.6.3 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ ไม่แตกต่างกัน

7.6.4 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน

7.6.5 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ พบว่ามีความแตกต่างกัน 1 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจต่ำกว่า 500,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเชื่อถือได้ น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ 1,000,001-3,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.6.6 คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ พบว่าไม่มีคูใดเลยที่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจแตกต่างกัน ทั้งต่ำกว่า 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท, 1,000,001-3,000,000 บาท, 3,000,001-5,000,000 บาท และมากกว่า 5,000,000 บาท มีคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ไม่แตกต่างกัน

7.6.7 ภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 คู่ กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจต่ำกว่า 500,000 บาท มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงิน น้อยกว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับจากการทำธุรกิจ 1,000,001-

3,000,000 บาทและผู้ประกอบการที่มีรายได้ต่อปีที่ได้รับการทำธุรกิจ 3,000,001-5,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกแบบแปรผันตามกันกับการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนและแหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ หากผู้ประกอบการ SMEs มีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินมากขึ้นเท่าใด ก็จะทำให้ส่งผลให้เกิดการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนและแหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงินมากขึ้นเท่านั้น

9. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกแบบแปรผันตามกันกับการใช้บริการสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล และธนาคารพาณิชย์ของเอกชน หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ แหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงิน และแหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ หากผู้ประกอบการ SMEs มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินมากขึ้นเท่าใด ก็จะทำให้ส่งผลให้เกิดการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล และธนาคารพาณิชย์ของเอกชน หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ แหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงินและแหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนมากขึ้นเท่านั้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลแต่ละประเด็นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งต่อไปนี้

5.2.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 ได้แก่ ด้านทัศนคติ รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพร้อมและด้านกระบวนการทำงาน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของนิตา สุภาชิต (2560) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจมาตรการบัญชีเล่มเดียวกับทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง ผลการศึกษา พบว่า ด้านความรู้

ความเข้าใจมาตรการบัญชีเล่มเดียวของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าสาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ส่วนใหญ่มีรูปแบบการจัดทำบัญชีของสถานประกอบการ ในลักษณะของการจ้างบุคคลหรือสำนักงานบัญชีภายนอก รองลงมา คือ จัดทำบัญชีด้วยบุคลากรใน สถานประกอบการ จึงทำให้การจัดทำบัญชีและงบการเงินไม่เป็นปัญหาสำหรับผู้ประกอบการ SMEs เพราะได้มีการว่าจ้างผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ตัวผู้ประกอบการ เองยังได้ชื่อว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านทัศนคติ ในระดับมาก กล่าวคือ เป็นผู้ที่เล็งเห็นว่าการจัดทำบัญชีมีประโยชน์ต่อกิจการ ช่วยให้ เกิดการควบคุมค่าใช้จ่ายและบริหารกำไร มีการจำแนกรายการทางบัญชีอย่างชัดเจนเพื่อเกิดประโยชน์ ในการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจ ช่วยให้สามารถวางแผนภาษีได้อย่างถูกต้อง ทราบถึงผลการดำเนินงาน และฐานะการเงินของกิจการ มีโอกาสขอสินเชื่อจากธนาคารและแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้นและการใช้มาตรฐาน การบัญชี ส่งผลให้กิจการได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีทัศนคติเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ เกิดการปฏิบัติที่ดีตามมา ทำให้ผู้ประกอบการมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี และงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในระดับมาก

5.2.2 เพื่อศึกษาระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการศึกษาพบว่าระดับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับ 1 ได้แก่ ด้านความเชื่อถือได้ รองลงมา คือ ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและด้านความสามารถ เข้าใจได้ ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของเกศรา สุพยนต์ (2554) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของนักบัญชีเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการ ที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ผลการศึกษาพบว่านักบัญชีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการรายงาน ทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 90 (จากการทดสอบโดยการตอบ คำถามถูกต้องตั้งแต่ 9 ข้อ-15 ข้อ) โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ 11.23 คะแนน ถือว่าอยู่ใน เกณฑ์ที่ดี

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าสาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะรายงานทางการเงินถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับผู้ประกอบการ เนื่องจากจัดทำขึ้นเพื่อวัดผลการดำเนินงานของกิจการในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย งบกำไรขาดทุน งบดุล งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นและงบกระแส เงินสด ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการให้สำคัญและสามารถทำให้มีคุณภาพอยู่ในระดับมากได้ โดย ด้านที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมาก คือ ด้านความเชื่อถือได้ กล่าวคือ รายงานทางการเงินของ กิจการจะต้องมีข้อมูลที่นำเสนอถูกต้องครบถ้วนและปราศจากความลำเอียง มีข้อมูลที่แสดงตามเนื้อหา ความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจมากกว่าแสดงรูปแบบทางกฎหมาย เช่น สัญญาเช่าการเงิน และรายงาน ทางการเงินของกิจการสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพื่อผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อได้ว่าข้อมูลที่แสดง ในงบการเงินเป็นจริงและมีความเชื่อถือได้

5.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ของภาพรวมระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกแบบแปรผันตามกันกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศหรือด้านแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนและแหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบัน การเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของมัชฌิมา มาตรวิจิตร (2559) ที่ได้ศึกษาปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร ด้านการบันทึกบัญชีในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าสาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากเมื่อผู้ประกอบการ SMEs มีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินมากขึ้น ก็จะมีส่งผลให้เกิดการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนและแหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงินมากขึ้นเท่านั้น เพราะเมื่อเกิดความรู้ความเข้าใจก็จะทำให้เล็งเห็นถึงช่องทางต่างๆ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พื้นฐานความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการจะช่วยสร้างความกล้าและความเชื่อมั่นในการลงทุนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากได้ผ่านการประเมินความเสี่ยงอย่างรอบด้านบนพื้นฐานภูมิความรู้ที่มี

5.2.4 คุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs

ผลการศึกษาพบว่าภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกแบบแปรผันตามกันกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ด้านการใช้บริการสถาบันการเงินประเภทธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล และธนาคารพาณิชย์ของเอกชนหรือด้านแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ แหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงิน และแหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของมัชฌิมา มาตรวิจิตร (2559) ที่ได้ศึกษาปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร ด้านการรับประเมิน ด้านการรับเงิน ด้านการจ่ายเงิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าสาเหตุที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากเมื่อผู้ประกอบการ SMEs มีภาพรวมของคุณภาพรายงานทางการเงินมากขึ้น กล่าวคือ ผู้ประกอบการสามารถใช้งบการเงินได้อย่างเข้าใจและประยุกต์เนื้อหามาตรฐานการรายงานทางการเงินได้อย่างลึกซึ้ง จนสามารถนำความรู้ดังกล่าว

ไปปฏิบัติในกระบวนการจัดทางการเงินได้อย่างถูกต้อง ทำให้สามารถนำความรู้ดังกล่าวไปวิเคราะห์ และตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้ดียิ่งขึ้น ก็วยังส่งผลให้เกิดการใช้บริการสถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารของรัฐบาล และธนาคารพาณิชย์ของเอกชน หรือแหล่งเงินทุนหลักของกิจการ ได้แก่ แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ แหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงิน และแหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วนมากขึ้นเท่านั้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาปรับปรุงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่ส่งผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ซึ่งสามารถจำแนกรายข้อได้ดังต่อไปนี้

5.3.1.1 จากผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการมีภาพรวมของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินในระดับมาก ทว่าเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ คือ ด้านกระบวนการทำงาน ซึ่งแท้จริงแล้ว ถือได้ว่าเป็นด้านที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นขั้นตอนการปฏิบัติในการดำเนินการจัดทำบัญชีและงบการเงิน ซึ่งควรทำออกมาให้เป็นรูปธรรมมากที่สุด สื่อให้เห็นว่าการวางระบบและกลไกการทำงานด้านบัญชีของกิจการยังอยู่ในระดับปานกลาง รวมถึงการใช้ Software หรือเครื่องมือทาง IT ในการจัดทำบัญชีและงบการเงิน และการพัฒนาระบบบัญชีให้ก้าวทันมาตรฐานสากล ควบคู่กับความสม่ำเสมอในการปรับปรุงระบบด้านบัญชีที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

5.3.1.2 จากผลการศึกษาพบว่าคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs อยู่ในระดับมาก ทว่าเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ คือ ด้านความสามารถเข้าใจได้ สื่อให้เห็นว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดนควรปรับปรุงและให้ความสำคัญกับด้านนี้อย่างยิ่งยวด กล่าวคือ 1) ควรเพิ่มการปฏิบัติตามมาตรฐานในการนำเสนอรายงานทางการเงินในรูปแบบและภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้รายงานทางการเงิน 2) มุ่งเน้นให้ผู้ทำบัญชีทำรายงานทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกัน และสอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี และ 3) การมีรูปแบบและวิธีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องใกล้เคียงกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน

5.3.1.3 จากผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการ SMEs มักใช้แหล่งเงินทุนโดยการกู้จากสถาบันการเงินมากกว่าแหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ ซึ่งอาจก่อให้เกิดหนี้และการขาดสภาพคล่องของกิจการในอนาคต ดังนั้น ควรชี้แนะให้ผู้ประกอบการ SMEs เล็งเห็นความสำคัญในการขยายกิจการโดยใช้เงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการมากกว่าการสร้างหนี้ในระยะยาว เนื่องจากจะไม่ต้องแบกรับภาระจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สอดคล้องกับสาเหตุที่กิจการไม่สามารถของสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ ส่วนใหญ่เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยมากเกินไปและระยะเวลา

ในการกั๊ย่มสั้นเกินไป เพราะเป็นการกั๊ยเพื่อธุรกิจ การขยายกิจการโดยใช้เงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการจึงเป็นแนวทางที่ถูกต้องกว่า แม้จะทำได้ช้าแต่ก็มีความยั่งยืนในระยะยาว

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไป จึงควรมีการศึกษาในสเกลที่ใหญ่ขึ้น เช่น ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้การศึกษามีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น หรืออาจจะศึกษาซ้ำในพื้นที่เดิม เพื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป

5.3.2.2 ควรเพิ่มสถิติที่ใช้ในการวิจัย เช่น การวิเคราะห์ด้วย Regression เพื่อสร้างโมเดลพยากรณ์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่สามารถทำนายถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

5.3.2.3 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการนำแบบสัมภาษณ์มาใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพพร้อมด้วย เพื่อช่วยให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดนได้อย่างอิสระ มากกว่าการตอบคำถามโดยมีกรอบของคำตอบ อันจะกลายมาเป็นตัวปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นและอาจไม่ได้ข้อมูลในเชิงลึก

5.3.2.4 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

บรรณานุกรม

- กตัญญู หิรัญสมบุรณ์. (2547). การจัดการธุรกิจขนาดย่อม. พิมพ์ครั้งที่ 6 (ฉบับแก้ไขปรับปรุง)
กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์เจอร์นัล พับลิเคชั่น.
- กนกวรรณ คำมาบุตร. (2554). การศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปางเกี่ยวกับข้อมูลการบัญชี. การค้นคว้า
แบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2553). เสริมสร้างธุรกิจในการบริหารจัดการที่ดีและ
การใช้รายงานทางการเงินเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการธุรกิจ. กรุงเทพฯ: กรมพัฒนา
ธุรกิจการค้า.
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2542). หลักการการส่งเสริม SMEs ในภาพรวม: โครงการชุบชีวิตธุรกิจ
ไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม.
- กรมสรรพากร. (2560). ลักษณะธุรกิจ SMEs. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก
<http://www.rd.go.th/publish/38056.0.html> [6 ก.ย. 2560].
- ไกรวิทย์ เศรษฐวนิช. (2548). ความล้มเหลวที่ SMEs ต้องแก้ไข. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชุตินุช อินทรประสิทธิ์. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการขนาดกลาง
และขนาดย่อมระหว่างประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์. วารสารสุทธิปริทัศน์.
28 (27), 5-25.
- นฤนาถ ศราภยวานิช และอมรา โกไศยกานนท์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับข้อมูล
ทางการบัญชี และการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใน
เขตเทศบาลนครเชียงใหม่. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางการบัญชี และ
การจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตเทศบาลนคร
เชียงใหม่. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นฤนาถ ศราภยวานิช. (2556). คุณภาพงบการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใน
ประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร. 8(2), 21-30.
- นันทพร เกตุคร้าม. (2552). ความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของ
ผู้ทำบัญชีในจังหวัดพิษณุโลก. การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิติดา สกกุลจิตจินดา. (2551). การศึกษาทัศนคติของผู้ทำบัญชีที่มีต่อร่างมาตรฐานการบัญชีสำหรับ
กิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). การค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการบัญชี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และ ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2550). การสอบบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
ทีพีเอ็นเพรส.
- ภาคภูมิ วัฒนธนานนท์. (2553). เจาะลึกมาตรฐานการรายงานทางการเงิน: ประเด็นที่ผู้จัดทำและผู้ใช้
งบการเงินควรรู้. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์.

- มัชฌิมา มาตรวิจิตร. (2559). ปัญหาการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- วารี ศรีสุรพล. (2559). การศึกษารูปแบบการจัดทำบัญชีของธุรกิจร้านอาหารขนาดกลางและขนาดย่อมในย่านเยาวราช. ปริญญาบัญชีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2560). ปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Main problems for SMEs). (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://home.kku.ac.th/uac/sme/smebasic.htm> [3 ก.ย. 2560].
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). นิยาม SMEs. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.ismed.or.th>. [3 ก.ย. 2560].
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2554). มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://fap.or.th.a33.readyplanet.net/images/column_1359010309/NPAE_web_060554.pdf [30 ตุลาคม 2560].
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2551). การบัญชีต้นทุน:แนวคิดการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์และการบันทึกบัญชี. กรุงเทพฯ: แมคกรอ – ฮิล.
- สมหมาย คลังพล. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบภายใน กรณีศึกษา: กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.การจัดการสาธารณะ; บธ.ม. (การจัดการสาธารณะ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. (2560). แม่บทการบัญชี. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.fap.or.th/index.php?lay=show&ac=article&id=539822186&Ntype=57>[30 ตุลาคม 2560].
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว.) (2560). สถานภาพ SME ประเทศไทย : ภาคใต้. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.sme.go.th/th/>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2558). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รายเดือน พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว.)
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดย่อม. (ออนไลน์)เข้าถึงได้จาก <http://sme.go.th/th/index.php/about-osmep/law/law-osmep/136-cat-define-smes/523-art-define-smes> [3 ก.ย. 2560].
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2544. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก [www.sme.go.th/SiteCollection Documents/White%20Paper/.../ch1.pdf](http://www.sme.go.th/SiteCollection/Documents/White%20Paper/.../ch1.pdf) [3 ก.ย. 2560].

- สุรชัย ชันแข็ง. (2557). ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดทำบัญชี. ปริญญาบัณเฑาะวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรศุกดิ์ อำนวยประวิทย์. (2559). กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ RMUTT Global Business and Economics Review คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 11(1), เดือนมิถุนายน 2559.
- สุวรรณ เลหาวิสุทธิ และคณะ. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีของกิจการที่ไม่ใช่นิติบุคคล ในอำเภอเมืองเชียงใหม่. รายงานการวิจัย.เชียงใหม่: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แสงจันทร์ โสภากาล. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย. คณะสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อภิญา วิเศษสิงห์. (2556). การจัดทำบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อัจฉรา บุญลอย. (2556). ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนบนที่มีต่อการจัดทำบัญชี. การค้นคว้าแบบอิสระบัณเฑาะวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Bloom, Benjamin Samuel. (1971). Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York: McGraw-Hill.
- PWC. (2014). IFRS adoption by country. Retrieved 2014, October 1, from <http://www.pwc.com/us/en/issues/ifrs-reporting/publications/assets/pwc-ifrs-by-country-2014.pdf>
- The Lixicon Webster. (1997).New York : The English Language Institute of America.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เลขที่แบบสอบถาม

--	--	--

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรโครงการปริญญาโททางการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและงบการเงินกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ชายแดน (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)

ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้คือ ผู้ประกอบการ

โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน มีดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการSMEs

ส่วนที่ 3 การประเมินด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ทัศนคติ การปฏิบัติตามมาตรฐาน กระบวนการทำงาน คุณภาพของรายงานงบการเงิน และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกิจการ

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อขอให้ท่านตอบตามความเป็นจริง ทั้งนี้คำตอบที่ท่านตอบมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์แก่การวิจัยเท่านั้น มิได้มีจุดประสงค์เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจใดๆทั้งสิ้น ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่ได้รับผลกระทบใดๆจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับนี้ไปวิเคราะห์เพื่อนำเสนอการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ครั้งนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำ เครื่องหมายลงใน ที่กำหนดไว้เพียงช่องเดียว

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

น้อยกว่า 25 ปี

25 - 35 ปี

36 - 45 ปี

46 - 55 ปี

มากกว่า 55 ปี

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ท่านเคยประกอบกิจการประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน

เคย

ไม่เคย

5. ท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบัน

เคยมีประสบการณ์จากการทำงานที่อื่นมาก่อน

ไม่เคยทำงานที่อื่น

6. ประสบการณ์การทำงานในการทำธุรกิจ

น้อยกว่า 2 ปี

2 - 6 ปี

7 - 9 ปี

มากกว่า 10 ปี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกิจการSMEs

คำชี้แจง : กรุณาทำ เครื่องหมายลงใน และ ที่กำหนดไว้เพียงช่องเดียว

1. จังหวัดที่ตั้งกิจการ SMEs

สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

2. ประเภทธุรกิจของท่าน

ลักษณะกิจการ	จำนวนการจ้างงาน (คน)	เงินลงทุน (ล้านบาท)
1.1 ☐ ผลิตสินค้า	☐ ไม่เกิน 10 คน	☐ ไม่เกิน 5 ล้านบาท
1.2 ☐ ค่าส่ง	☐ ไม่เกิน 15 คน	☐ ไม่เกิน 10 ล้านบาท
1.3 ☐ ค่าปลีก	☐ ไม่เกิน 25 คน	☐ ไม่เกิน 20 ล้านบาท
1.4 ☐ ให้บริการ	☐ ไม่เกิน 50 คน	☐ ไม่เกิน 30 ล้านบาท
	☐ ไม่เกิน 100 คน	☐ ไม่เกิน 40 ล้านบาท
	☐ มากกว่า 100 คน	☐ ไม่เกิน 50 ล้านบาท
		☐ มากกว่า 50 ล้านบาท

3. ประเภทอุตสาหกรรมของท่าน

☐ การค้าส่งสินค้าเกษตร	☐ การค้าส่งสินค้าอุปโภค/บริโภค
☐ การค้าส่งวัสดุก่อสร้าง	☐ การค้าปลีกสินค้าอุปโภค/บริโภค
☐ การจำหน่ายรถยนต์/รถจักรยานยนต์	☐ เซรามิกส์และแก้ว
☐ สถานีบริการน้ำมัน	☐ เครื่องเรือน (เฟอร์นิเจอร์)
☐ บรรจุก๊าซ	☐ แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้
☐ ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป	☐ ผลิตภัณฑ์พลาสติก
☐ ฟอกหนังและผลิตภัณฑ์หนัง	☐ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง
☐ ยานยนต์และชิ้นส่วน	☐ ยาและเคมีภัณฑ์
☐ วัสดุก่อสร้าง	☐ การก่อสร้าง
☐ สินค้าหัตถกรรม	☐ อัญมณีและเครื่องประดับ
☐ เหล็กและเหล็กกล้า	☐ อุปกรณ์และเครื่องจักรกล
☐ อาหารและเครื่องดื่ม	☐ สิ่งทอ
☐ ทัวร์/การท่องเที่ยว	☐ โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล
☐ บริการด้านสุขภาพ/ความงาม	☐ บริการขนส่งสินค้า
☐ บริการขนส่งมวลชน	☐ อุตสาหกรรมอาหารและยา/น้ำตาล/สมุนไพร
☐ อุตสาหกรรมอื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

ส่วนที่ 3 การประเมินด้านความรู้ความเข้าใจ ความพร้อม ทักษะ ทักษะ การปฏิบัติตามมาตรฐาน กระบวนการทำงาน คุณภาพของรายงานงบการเงิน และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกิจการ

คำชี้แจง : กรุณาทำ เครื่องหมายลงใน ที่กำหนดไว้เพียงช่องเดียว

3.1 ความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจ	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1 .กิจการของท่านมีบุคลากรด้านบัญชีมีความรู้ตามวิชาชีพทางบัญชี					
2. กิจการของท่านมีบุคลากรที่มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินการด้านบัญชี					
3. ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจรายงานทางบัญชี					
4. ผู้ประกอบการนำข้อมูลทางการบัญชีไปใช้ประโยชน์ในการบริหารการจัดการ					
5. ผู้ประกอบการสามารถเข้าใจผลการวิเคราะห์สุขภาพทางการเงินจากรายงานทางบัญชี					

3.2 ความพร้อม

ความพร้อม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
6. กิจการของท่านมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการบัญชีและมาตรฐานทางบัญชี					
7. กิจการของท่านมีความพร้อมในการปฏิบัติงานตามกฎหมายภาษีอากร					
8. กิจการของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชี					
9. กิจการของท่านมีความพร้อมด้านบุคลากรในการจัดทำบัญชี					

3.3 ทักษะคดี

ทักษะคดี	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
10. การใช้มาตรฐานการบัญชีส่งผลให้กิจการของท่านได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท่าน					
11. การจัดทำบัญชีช่วยให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ					
12. ท่านคิดว่าการจัดทำบัญชีมีประโยชน์ต่อกิจการของท่าน					
13. การจำแนกรายการทางบัญชีอย่างชัดเจนเพื่อเกิดประโยชน์ในการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจ					
14. การจัดทำบัญชีช่วยให้ท่านควบคุมค่าใช้จ่ายและบริหารกำไร					
15. การจัดทำบัญชีช่วยให้ท่านวางแผนภาษีได้อย่างถูกต้อง					
16. การบันทึกรายการค้าหรือข้อมูลการบัญชีที่เกิดขึ้นในสมุดบัญชีจนกระทั่งจัดทำงบการเงินช่วยให้ท่านมีโอกาสขอสินเชื่อจากธนาคารและแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น					

3.4 การปฏิบัติตามมาตรฐาน

การปฏิบัติตามมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
17. กิจการของท่านจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี					
18. กิจการของท่านดำเนินการตามกฎหมายการบัญชีและข้อกำหนดของสภาวิชาชีพบัญชี					
19. กิจการของท่านดำเนินการตามกฎหมายภาษีอากรและข้อกำหนดของสรรพากร					
20. กิจการของท่านทำการปรับปรุงบัญชีของธุรกิจให้เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายภาษีอากร					
21. กิจการของท่านไม่มีความรู้เพียงพอและเจตนาในการลงรายการผิดพลาด					
22. กิจการของท่านมีการลงบัญชีที่มีเอกสารครบถ้วนและสามารถตรวจสอบได้					

3.5 กระบวนการทำงาน

กระบวนการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
23. กิจกรรมของท่านได้รับการวางระบบ และกลไกการทำงานด้านบัญชี					
24. กิจกรรมของท่านมีการพัฒนาระบบบัญชีให้ก้าวทันมาตรฐานสากล					
25. กิจกรรมของท่านใช้ Software และหรือเครื่องมือทาง IT ในการจัดทำบัญชีและงบการเงิน					
26. กิจกรรมของท่านปรับปรุงระบบด้านบัญชีอย่างสม่ำเสมอ					

3.6 คุณภาพของรายงานงบการเงิน

คุณภาพของรายงานงบการเงิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
<u>ด้านความสามารถเข้าใจได้ (Understandability)</u>					
27. กิจกรรมของท่านปฏิบัติตามมาตรฐานในการนำเสนอรายงานทางการเงินในรูปแบบและภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้รายงานทางการเงิน					
28. กิจกรรมของท่านมุ่งเน้นให้ผู้ทำบัญชีทำรายงานทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกันและสอดคล้องใกล้เคียงกันทุกปี					
29. กิจกรรมมีรูปแบบและวิธีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องใกล้เคียงกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน					
<u>ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevance)</u>					
30. รายงานทางการเงินของกิจการช่วยให้ทราบผลลัพธ์ของการตัดสินใจครั้งก่อนซึ่งสามารถนำไปใช้การตัดสินใจในอนาคตได้					
31. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้คาดคะเนผลลัพธ์หรือยืนยันเหตุการณ์ รวมทั้งให้ความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานในอนาคตได้อย่างดี					
32. รายงานทางการเงินของกิจการท่านที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวข้องได้ทันเวลา					

คุณภาพของรายงานงบการเงิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
<p>ด้านความเชื่อถือได้ (Reliability) ต่อ</p> <p>33. รายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่น่าเสนอ ถูกต้องครบถ้วนและปราศจากความลำเอียง</p> <p>34. รายงานทางการเงินของกิจการมีข้อมูลที่แสดงตามเนื้อหาความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจมากกว่าแสดงรูปแบบทางกฎหมาย เช่น สัญญาเช่าการเงิน</p> <p>35. รายงานทางการเงินของกิจการท่านสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพื่อผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อถือได้ว่าข้อมูลที่แสดงในงบการเงินเป็นจริงและมีความเชื่อถือได้</p>					
<p>ด้านการเปรียบเทียบกันได้ (Comparability)</p> <p>36. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบงบการเงินของงบการเงินของกิจการในระยะเวลาต่างกันได้</p> <p>37. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างกิจการได้</p> <p>38. รายงานทางการเงินของกิจการใช้มาตรฐานบัญชีกำหนดแนวทางในการปฏิบัติทางการบัญชีอย่างสม่ำเสมอทำให้งบการเงินเปรียบเทียบกันได้</p>					

3.5 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกิจการ

การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกิจการ	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
<p>39. ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ</p> <p>40. ประเภทของสถาบันการเงินที่กิจการของท่านใช้บริการเป็นประจำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน - ธนาคารพาณิชย์ของรัฐและธนาคารรัฐบาล - ธนาคารพาณิชย์ที่มีหุ้นต่างประเทศและสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ - ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย - สถาบันการเงินเฉพาะกิจ 					

การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกิจการ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
41. แหล่งเงินทุนของกิจการ <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งเงินทุนจากการกู้จากสถาบันการเงิน - แหล่งเงินทุนหลักจากกำไรสะสมของกิจการ - แหล่งเงินทุนจากตนเอง/ญาติ/เพื่อน - แหล่งเงินทุนจากเงินหุ้นส่วน - แหล่งเงินทุนนอกระบบ 					
42. สาเหตุที่กิจการของท่านไม่สามารถขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ <ul style="list-style-type: none"> - ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน - ไม่มีแผนธุรกิจที่ดี - ขาดการจัดการทางการเงิน - ขาดศักยภาพในการทำกำไร/สามารถชำระหนี้ได้ - กิจการไม่เป็นที่รู้จักของสถาบันการเงิน - ขาดประวัติการชำระเงิน/เป็นกิจการใหม่ - ไม่มีบัญชีเงินฝากกับธนาคาร - เจือจางในการกู้ยืมซ้ำมามากเกินไป - เจือจางในด้านในการเปิดเผยงบการเงินมากเกินไป - มีความเข้มงวดด้าน Credit Rating ในระดับสูง - อัตราดอกเบี้ยมากเกินไป - ระยะเวลาในการกู้ยืมสั้นเกินไป - วงเงินให้กู้ยืมน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับวงเงินที่กิจการต้องการ 					

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวหทัยกาญจน์ ไชยวงศ์	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5910521708	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	2554
บริหารธุรกิจ (การบัญชี)		

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

ไม่มี

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน

ห้างหุ้นส่วนจำกัดเซียงรายไชยวงศ์ ก่อสร้าง

ผู้ตรวจสอบบัญชี

บริษัท แหลมทองคอนกรีต แอนด์ โฮมเซ็นเตอร์ จำกัด

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

ไม่มี